

ئافرەتە لە پێژووگا

داناف
دکتۆر ابراهیم طاهر معروف الربايع
پسپۆرله پزیشکی کۆمهڵ
دکتۆر له درساقي ئیسلامی

تصویر ابو عبد الرحمن الکردي

لتحميل كتب متنوعة راجع: «منتدى إقرأ الثقافي»
يؤدبنا الله تعالى بخورهما كتّيب سهرهائي: «منتدى إقرأ الثقافي»
پراي دانلود كتابهاي مختلف مراجعه: «منتدى اقرا الثقافي»

www.iqra.ahlamontada.com

www.iqra.ahlamontada.com

للكتب (كوردی , عربی , فارسي)

نافرہت نہ میٹھوودا

ثافرهت له ميژوودا

دافاني

دكتور ابراهيم طاهر معروف الرباتي

پسپور له پزيشكي كومه ل

دكتورا له دراساتي ئيسلامي

ماڳى ئەچا پىدائى پارىزراۋە بۇ نووسەر

ئاۋى كىتەپ:	ئافرىقا لەمىئودا
نوسىنى:	د. ابراهيم طاهر معروف الرياتي
نەخشە سائى ئاۋەۋە:	شىنل جىدائىن
تۈرە و سالى چاپ:	دۈۋەم / 1430 ك - 2009ز
شۈيىنى چاپ:	بەيروت - لىبان
ژمارەى سىپاردىن:	(240) ى سالى (2009) ى پى سىراۋە .
تەييار:	(1500) پىدائە

﴿وَإِذَا بُشِّرَ أَحَدُهُم بِالْأُنثَىٰ ظَلَّ وَجْهُهُ مُسْوَدًّا وَهُوَ كَظِيمٌ ﴿٥٨﴾ يَتَوَارَىٰ مِنَ الْقَوْمِ مِن سُوءِ مَا بُشِّرَ بِهِ أَيُنْهِيكُمُ عَلَىٰ هُوٍ أَمْ يَدُسُّهُ فِي التُّرَابِ أَلَا سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ﴾ النحل: 58-59.

﴿فَاسْتَجَابَ لَهُمْ رَبُّهُمْ أَنِّي لَا أُضِيعُ عَمَلَ عَمِلٍ مِنكُم مِّن ذَكَرٍ أَوْ أَنفِي بَعْضُكُم مِّنْ بَعْضٍ فَأَلْزَمَ الْكَافِرَ الْكُفْرَ وَآَخَرَهُمُ الْمَوْلَاهُ مِنَ الْيَهُودِ أَفَلَا تَتَذَكَّرُونَ ﴿٦٠﴾ وَأَوْدُوا فِي سَبِيلِي وَقَتَلُوا وَقَتَلُوا لَأَكْفِرَنَّ عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ وَلَأُدْخِلَنَّهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ ثَوَابًا مِّنْ عِنْدِ اللَّهِ وَاللَّهُ عِنْدَهُ حُسْنُ الثَّوَابِ﴾ آل عمران: 195.

پیشکشه

* هه موو ئه ویراو خوشگانه ی که خه ریکی خویندنه وه ی میژوو یه کی پاسته قینه ی به لگه دارن بۆ شه وه ی بگه نه شه و پاستیانه ی که ږنگه ی ژیا نیان بۆ پوناک و ئاسووده ده کات.

* هه موو ئه وانه ی هه ولّ ده ده ن که و ما فی ئاده میزادان به گشتی و ما فی پاسته قینه ی ئافره تان پیاده بکړیت.

* هه موو ئه و خوشگانه ی ده یانه ویت ږنگه ی پاست بډۆزنه وه، بۆ شه وه ی به هۆیه وه بتوانن به سه ر کۆسه کانی ژیا ندا زالّ بن.

سوپاس و پیزانین

سوپاسی خۆم ئاراستهی هه‌موو نه‌و به‌پزانه
ده‌که‌م، که هاوکاریان کرد بۆ نه‌وه‌ی
نه‌م به‌راوه‌ بێته چاپ کردن و
بگاته ده‌ستی
خوێنه‌رانی به‌ریز.

پېشه‌ګی

هه‌روه‌ګانې لای ګه‌س ښاروډه نیه‌ ښو باروډوڅه‌ی ګه‌وا نافرمت تیای ده‌ژیا له سه‌ده‌ګانې ګڼ وښارستانیه‌ ته‌ګانې راپورودو، ګه‌ پېرې بوو له مه‌ینه‌ تی و ده‌رده‌سه‌ری. هر له‌ ګانې له‌ دایګیو نیه‌ وه‌ ښو بازاره‌ ده‌ستی پیده‌کړد.

ښو څیزانه‌ی مینه‌ی بڼ له‌ دایګیوایه‌ ښو له‌ سه‌ره‌تا شه‌رمه‌زاری و سه‌رشوې وپوښو ګړدې پوړی تیده‌کړد، څویان به‌ سوک ده‌هاته‌ به‌رچاو به‌رامبه‌ر به‌ څیزانه‌ګانې تر، هر بڼو به‌ بڼ ماوه‌یه‌ګ څویان ده‌شارده‌وه‌ تاوه‌ګو نه‌زانی ګه‌وا مندالیکې مینه‌یان بووه‌، جا هه‌ندیک له‌و مندالانه‌ زینده‌ به‌چال ده‌ګران، ښوانه‌ی ده‌مانه‌وه‌ له‌ ژیان، له‌ ژیانیکې پېر ښښ ونازار ده‌ژیان، هه‌روه‌ګ څوای ګوره‌ باسی ښو دیمه‌نه‌ سه‌رسو په‌ینه‌ره‌مان بڼ ده‌ګات، ګه‌ به‌رزترین ناستی دل په‌قی وېر به‌زه‌یی ښو ګومه‌لګه‌ یانه‌مان بڼ ده‌رده‌خات وده‌فه‌رموئ: ﴿وَإِذَا بُشِّرَ أَحَدُهُم بِالْأُنثَىٰ ظَلَّ وَجْهُهُ مُسْوَدًّا وَهُوَ كَظِيمٌ ﴿٥٨﴾ يَتَوَرَّى مِنَ الْغَوْرِ مِنْ سَوْءِ مَا بُشِّرَ بِهٖۤ اَيْتِيْكُمْ عَلٰى هُوبٍ اَمْ يَدُسُّهُ فِي التُّرَابِ اَلَا سَاءَ مَا يَحْكُمُوْنَ ﴿٥٩﴾ لِلَّذِيْنَ لَا يُؤْمِنُوْنَ بِالْآخِرَةِ مَثَلُ السَّوْءِ وَلِلّٰهِ الْمَثَلُ الْاَعْلٰى وَهُوَ الْعَزِيْزُ الْحَكِيْمُ﴾ النحل: 58-59.

نافرمت وه‌ګ نامتريک بوو له‌ ژیر ده‌ستی پیاو، زږدیه‌ی ګات بڼ راپواردنی بوو، به‌ چاوکی ګه‌م و سوک ته‌ماشا ده‌رکرا، هېچ جیاوازیه‌ګیش نه‌بوو، ګه‌ ښو نافرمته‌ دایګه‌، خوشکه‌، ګچه‌، یان هاوسه‌ره‌. له‌ ګانې هاوسه‌ریتې نافرمته‌ ګه‌ هاویه‌شیکې دږپاوی بڼ ده‌سه‌لات بوو، پیاو هه‌موو مافیکې به‌سه‌ر ښو وه‌ه‌بوو، به‌لام ښو هېچ مافیکې نه‌بوو هه‌رچه‌نده‌ هه‌ندې یاسایان دانابوو بڼ ژيانی هاوسه‌ریتې. له‌ هه‌ندې سه‌رده‌مدا ژماره‌ی فره‌ ژنی بڼ سنوور بوو، ښو ژماره‌یه‌ش هېچ نامانجیکې رامیاری

يان كۆمەلەيتى لە پشتەو نەبوو، تەنھا ئامانج تىز كردنى ئارەزووكان بوو، تەلاقىش ھېچ ياسايەكى نەبوو ئۆز جار بەيى ھۆكاريكى بەرچاۋ ھەردو ھاوسەر لىك جيا دەبوونە، تەنھا ھۆكار ئارەزووى پياۋەكە بوو، تاۋەكو بىيەشى بىكات لە مېرات، يان بىيەشى بىكات لە ۋەكە مەفەى كە ھەيىو ئەۋىش (مارەيى) بوو بەيى گويدانە سۆزۈ خۆشەۋىستى ئەو ئافرىتە بۆ ھاوسەرۋە مەندالەكانى. چەند ھۆكاريكى تريان بەكار دەھىتا بۆ زيان گەيانەن بە ئافرىت، ۋەك (الظهار و الإيلاء) كە تيايدا پياۋ سويىندى دەخوارد كەوا ئافرىتەكەى ۋەك پشتى دايكەيتى، يان سويىندى دەخوارد كەوا ھەرگىز نزيكى ناكەۋىتە، ئەۋەش تەنھا بۆ شكاندەۋە سووكايەتى بوو، يان بۆ ئەۋە بوو كەوا ئافرىتەكە ھەندى لە سامانى خۆى پىبدات يان بىيەخشى لە ھەندى ماف. لەبەر ئەو جۆرە مەملە خراپ وناپەۋايانە، لەگەل قوورس وگرانى بېرى مارەيى لە ھەندى كۆمەلگەى تر، بوو ھۆى ئەۋەى ژمارەيەكى ئۆز لە كچ وكوپ بەيى ژيانى ھاوسەرى بىمىننە، ئەۋەش بوو ھۆى بۆۋوونەۋەى بەدپەۋىشتى ۋۆدېۋىنى زىناۋ تىكچوونى شىرازەى خىزان و كۆمەلگا.

ئەو شارستانىيەتەنى كەوا تەنھا ھەۋلىان داگىر كردن و تالانكارى بوو، تەنھا نىزىنە پۆلى ھەبوو، چونكە ئافرىتەن بەشدارى شەپيان نەدەكردو ھاۋكارى باۋكانيان نەكرد لە كارەكانيان، ۋايان ھەست دەكرد كەوا مېينەكان بوون بەبارگرانى بۆيان بۆيە ھەر بە سووك تەماشە دەرەن. بەيى ھەلاۋىردان لە ھەموو شارستانىيەتەكان مافى ئافرىت پىشپىل كرايوو، لەگەل بىۋىنى ھەندى جياۋازى لە جۆرى مەملە كردن و جۆرى ئەو پىشپىلكارەيەنە.

ئەگەر بىيەنە سەر باسى گۆزەرانى ئافرىتە لە ھەندى لە كۆمەلگەكانى تر، ۋەك: كۆمەلگەكانى پۆئاۋا لە سەدەكانى ناۋەراست و بىگرە لە سەدەكانى دىۋى سەرھەلدىنى شۆرشى پىشەسازى ۋەدەى بىستەم ۋەسەرەۋە، دەبىنن ھەر بە ھەمان شىۋە ئافرىتەن لە ژيانىكى نالە بارو نا ئاسۋودە دەژىن، بەلام بە شىۋەيەكى ۋا بۆيان پازاندراۋەتەۋە گۈايە ئەۋە ماف ونازادى ۋەسەرەستىيە پىۋىستە ئافرىتە بەدەستى بەيىنى، ۋايان گۆش كەردبوو كەوا ژيان تەنھا دۇنيايە پىۋىستە چىت بە ئارەزوۋا دىت

نه نجامی بدهیت وخوت تیايدا بیبش نه کهیت، به بی گویدانه هیچ یاساو پتساو داب ونه ریتیک، نه گهر نه وه نه کات نه وا به دواکه وتو، نا پوښنیر له قه له م ددریت، هه موو ژیا نی به فیرژ چوو.

نه مه له لایه که تره وه ئاینی ئیسلام بنه مای نه و جیاوازی ولاسه نگه ی نیوان نیرینه و میینه ی گوپی به دانانی چند دستوره کی بنه پته ی:

1- هه ربوو په گه ز له بنه پته وه له یه که دایک ویاوک بوونه، که واته له موقایه تیدا یه کسان.

2- هاوکیشه ی نزیکی و دوری له خواوه، ته نها ته قواو به ندایه تیه، نه که په گه زو نه ته وهو شتوه و سامان و سالاری و ده سه لاتی ماله وه و دهره وه.

3- له سزاو پاداشتی کاره کان یه کسان له دونیاو له دواپوژ.

4- له ئه رکه و هه رمانه کانیش یه کسان، ته نها هه ندیک ئه رکه له سه ر نافره ت سووک کراوه به شتوه یه کی کاتی، ئویش له به ر په چاوکردنی پتیکاته ی خوړسکی خودی نافره ت، یان له به ر چاوگرتنی شیاوی و گونجاوی.

ئاینی ئیسلام بق به رقه رابوونی ئاسوده ی خیزان و ژیا نی هاوسه ریتی دابین کردنی مافی نافره تان سی پتگی گرتوته به ر:

1- قه ده غه کردنی هه موو نه و داب ونه ریت هه له و وناله بارو زیان به خشانه ی هه بوون له ناو کومه لگا.

2- راست کردنه وه و پاککردنه وه و ته ته له کردنی هه موو نه و داب ونه ریته لارو چه وت وژه نگ گرتوانه ی هه بوون له ناو کومه لگا.

3- داپشت و دانانی به رنامه و یاسای نوئ تاوه کو چوارچینه ی خیزان و کومه لگه به داب ونه ریتی جوان پته و بکات، کومه لگه یه کی ساغ و دروست و به رز دابمه زیتتی.

له م باره یه وه ژماره یه کی ژور له ئایات و هه رموده هه ن که و نه و بنه مایانه ده چه سپینن، که واته بق موسلمانان راسته قینه و دروست نیه له و به رنامه یه لابات و مافی نافره ت پتیشیل بکات، جا له هه ر سه رده میک و کاتیکدا بی، له ناو هه ر نه ته وه یه که

و كۆمەلگايە كەدا بى، يان لە مەر باریكى ئابوورى يان كۆمەلایە تیدا بژیت.

ئەو ئافرىتە و پىپاوانەى لە ناو ئەو ئەفامیانە ژيانیان بە سەر بردبوو، كاتى ئەگەنە پاستە قىنە و لە بەرنامە كەى خوا دەگەن، جا چ بە خۆپەندە وەو لىكۆلینە وە، يان بە واقع و كەردارى موسلمانان بى، ئەوا پاستە و خۆ بە دەمى وە دەچن، ئەو كات بۆيان ديار دەكە ویت ئەو ئاينە چ جۆرە بەرنامە يەكى هاوسەنگ و ماف داينە كەرە بۆ ئافرىتە، جا چ لە تەمەنى كۆرپە لە بى، يان مەدالە، يان گەنج، يان پىرى و پەككە و تە، هەروەها ئەگەر ئافرىتە كەش داك بى، يان خوشك، يان كچ، يان هاوسەر.

لەو بابەتە دەمانە وئى ئەرك و مافى ئافرىتە تان باس بكەين لە سەردەم و شارستانىيەت و ئاين و نەتە وەو كۆمەلگە جياجياكان، بۆ پوون كەردنە وەو و گەيشتن بە بنچينە و پاستە قىنەى هەر يەككە لەو بەرنامە و بانگە وازە جياجيايانە، تاوەكو خۆپەنەرى بەرژىز خۆى بپيار بدات لە سەر گونجاوى و شياوى هەر يەككە لەو بەرنامانە، هەروەها بەمەبەستى سوود و پەند وەرگرتن لەو پووداوە مێژوويانە.

ئەگەر لە بۆچوونە كانم پاستم پێكايى ئەوا بە فەزلى خواى گەورە بوو، ئەگەر ئەلەم كەردبى ئەوا لە نەفسى و خۆم و شەيتانە وە بوو، داواكارم خواى گەورە پێگەى پاستمان بۆ پوناك بكاتە وە و پێنمايمان بكات بۆ گوشتارو كارى چاكە و خێر.

لە كۆتايدا ئامادەين بۆ وەرگرتنى هەر پێشنيارىكى سوود بەخش و زانيارىەكى راست دروست تاوەكو بابەتە كەمانى پى زياتر توندوتول و سوودمەندتر بكەين.

وآخر دعوانا ان الحمد لله رب العالمين والصلاة والسلام على سيد المرسلين.

د. إبراهيم طاهر معروف

هەولێرى پایتەخت

2009/2/2

به شه‌کانی نهم په‌پاوه

به‌شی یه‌گه‌م: نافرته له ناینی زمراده‌شتی و شارستانیته‌تی بابلی دا

به‌شی دووم: نافرته له ناین وکۆمه‌لگه‌کانی تری پینش نیسلامدا

به‌شی سێهه‌م: نافرته له شارستانیته‌تی بۆژناوای مه‌سیه‌یدا

به‌شی چوارهم: سه‌ره‌له‌دانێ کێشه‌ی نازادی نافرته له جیهانی نیسلامیدا

به‌شی پینجه‌م: نافرته له نیسلامدا

به‌شی شه‌شهم: دوو بابته‌تی گرتگی په‌یوه‌ست به نازادی نافرته‌تانه‌وه

به شی یه که م

نافرهت له نایینی زمرادهشتی و شارستانییهتی بابلی دا

باسی یه که م : نایینی زمرادهشتی

به ندی یه که م : که سایه تی و سهردهمی دمرکه وتنی و کتینه که ی

برگه ی یه که م : زمرادهشت کی یه ؟

برگه ی دووم : نه و سهردهمی که زمرادهشت تیایدا ژیاوه

برگه ی سینه م : کتینی زمرادهشت و به لکه گانی پنه مبه ریتی زمرادهشت

برگه ی چوارم : زمرادهشت و ناگر په رستی

به ندی دووم : نایینی زمرادهشت

برگه ی یه که م : خو و به وشت له نایینی زمرادهشتیدا

برگه ی دووم : نافرته له نایینی زمرادهشتیدا

یه که م : گرینه ندی ژن هینان

دووم : مازمی

سینه م : ناههنگ گیران چوارم : ته لاق – دایران

پېنجهډم : جۇرمكانى ھاوسەرشەشەډم : مىرات

جەۋتەډم : سزاكان

بەندى سىيەډم : بىرۈكەى مانەۋى ومەزىدەكى

بېرگەى يەكەډم : بىرۈكەى مانەۋى

بېرگەى دوۋەډم : بىرۈكەى مەزىدەكى

باسی یه کهم: ئایینی زهراده شتی

به ندی یه کهم: که سایه تی وسه رده می دمرکه وتنی وکتیبه که ی

زۆده ی میژوو نووسه بیانیه کان و کورده کان له و باوه په دان که و له پیتش هاتنی پوناکی ئایینی ئیسلام ئایینی کوردو فارسه کان زهراده شتی بووه، بۆیه هه ندیک به درێژی باسی ده کهم به تاییه تی ئه و به ندانه ی په یوه ندی هه یه به تافره ته وه. هه روه ها باسیکی کورنی ئاگر په رستی وپیرۆکه ی مانه وی و مه زده کیش ده کهم که و له ناو گه لانی ناوه راستی ئیران په یدا بوون، ته مه نی ئه و دوو بیروباوه په کورت بوو، به لام کاریگه ریان بۆ چه ند سه ده یه ک ماوه، هه رچه نده له هه یج سه رچاوه یه کی فارسی و کوردی نه مانه دیوه، له هه یج نووسه رێکی بیانیش نه بیستراوه که و کورده کان به لای ئه و دوو بیروباوه په دا چوین، چونکه زۆده ی ئه م پیرۆکانه له ناوچه ی شانشینه کان بووه و زۆر بڵاو نه بۆته وه ناو قه وڵایی کومه لگا. به لگه شمان ئه وه یه ئه گه ر له هه ر خۆینه رو پۆشنی به کی کورد پرسیار بکری ده رباره ی ئه و دوو بیروباوه په، ئه و هه یجیان ده رباره نازانی، به لام به پنجه وانه وه زۆر شت ده زانی، یان زۆر شتی بیستوه ده رباره ی ئایینی زهراده شتی.

برگه ی یه کهم: زهراده شت کی یه؟

زهراده شت کورپی بۆشه ب، له سه رده می شا (کیشتاسب کورپی له هه راسه ب) بووه. باوکی خه لکی ئازهر به یجان و دایکی خه لکی په یی وناوی (ده غده وه) یه. له و سه رده مه دا باوه ریان به دوو خوا هه بوو: خوای خیر (ئه هه رۆمه زدا) که هه وت سیفه تی هه یه: پوناکی، عه قلی پاک، هه ق وراستی، ده سه لات، ته قوا، خیر، مانه وه ی هه تا هه تایه. خوای شه پ (ئه هه ریمه ن): پێشه وای تاریکی، پاشای جیهانی ژیره وه، هه ر ئه وه تاریکی هه موو ئه و نه هه مه تیانه ی داهێناوه که دینه ناو ژبانی مرقه کان، میرووه زیان به خشه کان، تاوان، به ده ره وشتی، هه موو ئه و نه هه مه تیانه ی دینه ناو ژبانی مرقه کان.

ئەو بنه‌مايش بریتیه له پوناکی وتاریکی، که دوو سه‌رچاوه‌ی دژ به‌یه‌کن. پوناکی بوونیکي پاسته‌قینه‌ی هه‌یه، تاریکی بوونیکي پاسته‌قینه‌ی نیه، وه‌ك سێپه‌ری که سێك وایه‌و به‌دواوه‌ی ده‌روات به‌لام بوونی پاسته‌قینه‌ی نیه، خوای گه‌وره‌ی تیکه‌لاری کردوون بۆ حیکمه‌تیک که خۆی ده‌یزانی، له‌و تیکه‌لویه‌ش شێوه‌و پێکاته‌ی جیا دروست بوون.

ثانی زه‌راده‌شتی له‌و بنه‌مایانه‌ پێکاته‌وه: په‌رستنی خوا، باوه‌پ نه‌هێنان به‌ شه‌یتان، فرمان به‌چاکه‌و پێگرتن له‌ خراپه‌، دور که‌وتنه‌وه له‌ شته‌ پێسه‌کان.¹ زه‌راده‌شت ده‌ستی کرد به‌ بانگه‌شه‌ له‌ ناو کۆمه‌لگا زۆر به‌ پاشکاوێ ئاشکرای کرد که‌وا ته‌نها یه‌ك خوا هه‌یه‌و ئه‌ویش (ئه‌هرۆمه‌زدايه‌)، که‌ پوناکیه‌و دروستکارو خولقینه‌ری زه‌وی و ئاسمانه‌کانه‌، ئاده‌میزادان سه‌ربه‌ستن له‌ بیرو بۆچوون، چونکه‌ ئه‌هرۆمه‌زدا ده‌یه‌وێت ئاده‌میزادان هه‌موو مافی هه‌لبژاردنی بیروباوه‌پی خۆیان هه‌بێت، کام پێگه‌ هه‌لده‌بژێرن پوناکی یان تاریکی. زه‌راده‌شت به‌ باوه‌پدارانی شوێن که‌وته‌ی خۆی پاگه‌یاند، که‌وا مملانه‌ی نێوان خێرو شه‌پ کۆتایی دێت به‌سه‌ر که‌وتنی خێرو چاکه‌ وکه‌سانی دانه‌روو پاستگۆ، شوێن که‌وتوانی شه‌پو خراپه‌ش له‌ ناو ده‌چن و شه‌پو خراپه‌ش هه‌ر بوونی نامێنێ. هه‌موو چاکه‌کاران ده‌گه‌ پێنه‌وه بۆ لای ئه‌هرۆمه‌زدا له‌ به‌هه‌شتدا، خراپه‌کاران ده‌که‌ونه‌ ناو کونیکي تاریک، هه‌تا هه‌تایه‌ ژه‌هراویان به‌ده‌مدا ده‌که‌ن.²

برگه‌ی دووم: ئەو سه‌رده‌مه‌ی که‌ زه‌راده‌شت تیایدا ژیاوه

میژوو نووسه‌کان پایان جیاوازه‌ له‌سه‌ر ئەو سه‌رده‌مه‌ی که‌وا زه‌راده‌شت تیایدا ژیاوه‌، (ه‌ـ جز و لـ ز) خاوه‌نی کتێبی (معالم تاریخ الإنسانية): ئەو سه‌رده‌مه‌ی که‌ زه‌راده‌شتی تیایدا ژیاوه‌ پوون نیه، زۆر له‌و که‌سانه‌ی جێگه‌ی متعانه‌ن ده‌یگێرینه‌وه بۆ 1000 سال پێش زاینی، واته‌ پێش قورشی گه‌وره‌ دامه‌زرێنه‌ری ده‌وله‌تی

1 — الشهرستاني، محمد بن عبد الكريم، الملل والنحل، ص 193.

— المسعودي، مروج الذهب، 299/1. ده‌لێ: زه‌راده‌شت کۆری ئاسییمان.

2 — ول دیورانت، قصة الحضارة، 426/3.

نه خمینییه کانی فارسی بووه.¹

به لām ول دیورانت ده‌لی:² میژوو نووسه نوییه کان میژووی زه‌راده‌شت ده‌گه‌پیننه‌وه
بۆ نیوانی سه‌ده‌ی شه‌شهم و حه‌وته‌می پیش زاینی، به لām هه‌ندیکی له میژوو نووسان
وه‌ک، عه‌باس عه‌بدوالهادی له کتییی (المرأة والأسرة)³ وتوماس بوا له کتییی (تاریخ
الأکراد)⁴ ده‌لین: له سه‌رده‌می باوکی دارای گه‌وره‌ زیاوه.

ناینی زه‌راده‌شتی له نیوان سالانی 550-650 پیش زاینی بووه ناینی په‌سمی
وولاتی فارس زیاتر له 10 سه‌ده.

برگه‌ی سینه‌م: کتییی زه‌راده‌شت وه‌لگه‌کانی پیغه‌مبه‌ریتی زه‌راده‌شت

نه‌و کتیییه که‌وا هاوه‌له‌کانی زه‌راده‌شت کزیان کردۆته‌وه، که بریتییه له هه‌ندی
یاساو نزاو پارانه‌وه، وته‌کانی زه‌راده‌شت به ناوی ئافیتستا یان نه‌بستاق، لای
عه‌ربه‌کانیش به (الزند - آبستا) ناسراوه. عه‌باس هادی ده‌لی: کتییی ئافیتستای کۆن
نوسراپوو له سه‌ره‌ 120 پیسته‌ی مانگا.⁵

لای خۆم وا مه‌زنه‌ده ده‌بهم وه په‌سه‌ندی ده‌که‌م که‌وا زه‌راده‌شت پیغه‌مبه‌ری
فارس وکورد بووه، چونکه خوای گه‌وره بۆ هه‌موو نه‌ته‌وه‌یه‌ک پیغه‌مبه‌ریکی ناربوه
تاوه‌کو به‌زمانی خۆیان پښتیا بۆ پوون بکاته‌وه، بڼگومان نه‌و دوو نه‌ته‌وه
که‌وره‌یه له‌و کات به‌بێ پیغه‌مبه‌ر نه‌بووه، هه‌روه‌ک نه‌ته‌وه‌کانی تری سه‌ره‌زی.
به‌لگه‌مان بۆ نه‌و پایه‌ وه‌سه‌ند کردنی نه‌مانه‌ن:

یه‌که‌م: نایاتی قورنان

1- ﴿وَإِنْ مِنْ أُمَّةٍ إِلَّا خَلَا فِيهَا نَذِيرٌ﴾ فاطر: 24. واته: هه‌موو نه‌ته‌وه‌یه‌ک

1 - ه. ج. ولز، معالم تاریخ الإنسانية، 750/3.

2 - ول دیورانت، قصة الحضارة، 425/3.

3 - عبد الهادي عباس، المرأة والأسرة، 276/1.

4 - توماس بوا، تاريخ الأكراد، ص 119.

5 - عبد الهادي عباس، المرأة والأسرة، 276/1.

پیغه مبه‌ری هه‌بووه .

2- ﴿وَمَا أَهْلَكْنَا مِنْ قَرَبٍ إِلَّا لَهَا مُنْذِرُونَ﴾ ﴿الشعراء: 208﴾. واته: هیچ شاریکمان له‌ناو نه‌بردووه، به‌بێ ئه‌وه‌ی ئاگا‌داریکردیان بۆ نه‌چووێ.

نیعمای ئین چه‌زم¹، ده‌رباره‌ی ئاینی زه‌را‌ده‌شتی ده‌لی: زۆریه‌ی زانا‌یان له‌سه‌ر ئه‌وه‌ن که‌وا پیغه‌مبه‌ر بووه، هه‌روه‌ک ئین موچه‌مه‌د ده‌لی: له‌ پێش پیغه‌مبه‌ر موچه‌مه‌د ﴿هه‌ر یه‌کێک موچه‌زه‌ی هه‌بێ و‌خه‌لکی بۆ چاکه‌و خوا په‌رستی بانگ کردبێ، ئه‌وا ده‌توانێ له‌ بازنه‌ی پیغه‌مبه‌رایه‌تی دابنێ، هه‌روه‌ک خ‌وای گه‌وره‌ فه‌رموویه‌تی: ﴿وَإِنْ مِنْ أُمَّةٍ إِلَّا خَلَا فِيهَا نَذِيرٌ﴾ فاطر: 24. هه‌روه‌ها فه‌رموویه‌تی: ﴿وَرُسُلًا قَدْ قَصَصْنَاهُمْ عَلَيْكَ مِنْ قَبْلُ وَرُسُلًا لَمْ نَقْصُصْهُمْ عَلَيْكَ﴾ النساء: 164.

دوهم: وه‌رگرتنی جزیه له‌ فارسه‌کان له‌ سه‌رده‌می پیغه‌مبه‌ری خوا، ئه‌وه به‌لگه‌یه له‌سه‌ر ئه‌وه، ئه‌وانه‌ خاوه‌نی کتێبێ و‌پیغه‌مبه‌ریان بۆ هاتووه. چونکه جزیه ته‌نها له‌وانه وه‌رگیراوه که خاوه‌ن کتێبێ، ئه‌وانی تر بۆیان نه‌بوو جزیه بده‌ن. هه‌روه‌ک خ‌وای گه‌وره فه‌رموویه‌تی: ﴿قَالُوا الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَلَا بِالْيَوْمِ الْآخِرِ وَلَا يُحَرِّمُونَ مَا حَرَّمَ اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَلَا يَدِينُونَ دِينَ الْحَقِّ مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ حَقًّا يُعْطُوا الْجِزْيَةَ عَنْ يَدٍ وَهُمْ صَاغِرُونَ﴾ التوبة: 29.

سێیه‌م: له‌ ئافیس‌تادا هاتووه باوه‌ر هێنان به‌خوا و‌پۆژی دوا‌یی، به‌هه‌شت و‌ ناگه‌ر، دژایه‌تی کردنی شه‌یتان، فه‌رمان به‌ چاکه‌و پێگرتن له‌ خراپه‌، دوور که‌وتنه‌وه له‌ خ‌واردنه‌وه‌ی مه‌ی و‌سه‌رخۆشکه‌ره‌کان.

چواره‌م: هه‌موو زانا و‌میژوو نووس و‌لیکۆله‌ره‌وه‌کان له‌و باوه‌ره‌دان که‌وا یاسا‌کان و‌به‌نده‌کان و‌پێنجاه‌ی کانی ناو ئافیس‌تا باشترو چاکتر بووه له‌ هه‌موو ئه‌و کتێبانه‌ی به‌

1 - ابن حزم الظاهري، الفصل في الملل والأهواء والنحل، 1/196 وما بعدها. والدينوري، أبو حنيفة، أحمد بن داود: الأخبار الطوال، 1/25.

ناوی ثابته وه هه بوون له و کات و سهرده مانه دا.

کیتی زه راده شتی و ثابته که ی به گشتی نۆد گۆپانکاری هاته سهرا، له سهرا دهستی به ناو پیاوانی ثابنی، ههروهک چۆن هاته سهرا کتیبه کانی تری پیش نه و دهک (تهورات) و دواي نه ویش (ئینجیل). خواي گه و ده پاراستنی نه و کتیبه نهی خستبووه نهستی شوین که وتوو ده کانی، نه وانیش له جیاتی پاراستنی و خزمهت کردنی دهستیان کرد به گۆپینی به گۆیهی ئاره زوویان بۆ به زه وهندی خویان و گه و ده کان و ده سه لاتداره کان، له جیاتی پاراستنی نه و به نامهیه، خویان به و ده پاراست و سامانیان پی کۆده کرده وه. ههروهک خواي گه و ده له قورئان باسیان دهکات که و چۆن نه و کاره ناپه سه ندو نامه موواره نه انجام ده ده ن و فرمانه کانی خوا پشت گوئی ده خه ن. ﴿إِنَّا أَنْزَلْنَا التَّوْرَةَ فِيهَا هُدًى وَنُورٌ يَحْكُمُ بِهَا النَّبِيُّونَ الَّذِينَ أَسْلَمُوا لِلَّذِينَ هَادُوا وَالرَّبَّانِيُّونَ وَالْأَحْبَارُ بِمَا اسْتُحْفِظُوا مِنْ كِتَابِ اللَّهِ وَكَانُوا عَلَيْهِ شُهَدَاءً﴾ المائدة: 44.

به لام قورئانی پیرۆز خواي گه و ده پاراستنی گرتوتیه نه سستق خوی، هه بویه ش که س ناتوانی بیگویی و ده سستکاری بکات، موعزه به تاوه کو پۆزی دوايی. ﴿إِنَّا نَحْنُ نَزَّلْنَا الذِّكْرَ وَإِنَّا لَهُ لَحَافِظُونَ﴾ الحجر: 9.

برگه ی چوارم: زه راده شتی و ناگه پهرستی (الزراشت و المجوسیه)

ووشه ی (المجوس) ¹ له بنچینه وه ووشه یه کی عه ره بی نیه، به لکو له ووشه به عه ره بی کرلو ده کانه، هاتوو له ووشه ی فارسی (مغوس - Maghas) که به واتای ناگه پهرست (عابد النار) دیت، هه ره مه مان ووشه چوو ده ناو زمانی لاتینی بووه به (Magi) که گۆی ووشه ی (Magus).

زانای مه جوسی و گه و ده ی پوهی ناسراوه به (الموبدان موبد)، له ناو موسلمانان نه و پله و پۆسته ده لێن سه روکی قازیه کان (قاضی القضاة). له سه رده می زه راده شتی

پټگ نه ده درا به دروست کړنډی په یکه رو بت، به لکو ناگريان ده کړدوه له شوپنه به رزه کان وه ک پټزک وبه رڼا گرنتی نه هر و مه زدا، چونکه ده بیان گووت ناگر نیشانه ی پاستی دانوهریه و ملکلاننیه له لکه ل هتزی شپو تاریکی. به لام له لکه ل ده رکه و تنی ثانی مه سیحی، واته دوی زه راده شت به پټنج تاوه کو شش سده، ناگر په رستی بلاویوه له ناو فارسه کان، کتیبی زه راده شتیان پر کړد له وینه ی ته لیسماوی گوايه بز چاره سهری نه خوشی باشه، هه روه ها ژماره یه کی زور له سپهر جادویان خسته ناو نافیستا. له هه موو شاره گه وره کان ناگردانیان دروست کړد. له سهره تای سده ی هه و ته می دوی زه راده شت، پیاوای ناگردان ناوی زه راده شتیان خسته ناو ناگر په رسته کانه وه، خوشیان گه یانده پوښته به رزه کان وپله ی پاشا وشاهین شاهه کان، له زور کات پاشاگانیان به قوتابی خویان له قهلم ددها، نه ده بوو شا هیچ کاریک بی پرسی نه وان نه نجام بدات.

به مه ش دوی هوت سده، ثانی زه راده شتی له پله ی به رزی خوا په رستی و په کتا په رستی، گوردا به ناگر په رستی، له به رزی پله ی خوړپه وشته وه دابه زی بز نزمترین پله ی به درپه وشتی به تایبه تی دوی به رپا بوونی بیژک ی مانه وی (215 زاینی) و مه زده کی (529 زاینی).

له قورنای پیرز به ک جار ناوی مه جوسی هاتووه: ﴿إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَالَّذِينَ هَادُوا وَالصَّابِئِينَ وَالصَّرِيعَةَ وَالْمَجُوسَ وَالَّذِينَ أَشْرَكُوا إِنَّ اللَّهَ يَفْعَلُ بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ﴾ الحج: 17. واته خوی گه وره پوښی دوی شوی ک و توانی هه موو ثاین و مه زه به کان لیک جیا ده کاته وه، چونکه خوی ناگادارو شاهیده به سهر هه موو شتیکدا. هه روه ها له یه ک فرموده ی پیغه مبرکه که نه بو هورده یره ﷺ ده یگپړتیه وه ناوی مه جوسی هاتووه: ((ما من مولود إلا يولد على الفطرة، فابواه يهودانه، أو ينصرانه، أو يمجسانه، كما تنتج البهيمة بهيمة جمعاء، هل تحسون فيها من جدعاء)).¹ هه روه ها ثبین عومر وه سلی نه هلی قه ده ریه کان ده کات به مه جوسی

نوممه تی نیسلام. ((مجوس هذه الأمة القدرية...))¹

له سهرده می نیستادا تنها ژماره یه کی که م له شوین که وتوانی ئاینی زه راده شتی ماون له ناوچه کانی فارس له ئیران و له نیتوان پارسیه کان parsees له هیندستان، ژماره یان ده گاته 90000 که س. تاوه کو نیستا مردووه کانیان له ناو تاوه ری به رزی تایبته ده نیتن، به ناوی تاوه ری مل که چی وینده نگی.²

به ندی دووهم: ئاینی زه راده شت

برگی یه که م: خوورموشت له ئاینی زه راده شت

سروشتی مروفایه تی له دیدی ئاینی زه راده شتی بریتیه له گۆره پانی جهنگ، که ململانی تی تبادا پوو ده دات له نیتوان که سانی چاک و که سانی خراپ، نیتوان پووناکی وتاریکی، به هوی ئه و ململانی ته جۆری ئاده میزاده کان دیار ده که ون. که سانی چاک ئه وانه ن که وا هاوکاری خه لکانی تر ده که ن له سه رکاری باش، دزایه تی که سانی خراپیش ده که ن.

له سه ر بنه مای گووته ی چاک وکرده وه ی چاک، سیله تی پیاوانی خوا په رست دیار ده که وئ.³

بیروباوه پی چاک وپاک ئه وه یه: خو شه ویستی ئه هۆمه زدا، باوه پ هینان به وه ی هه موو چاکه یه که له لایه ن ئه وه وه دیت، دوور که وتنه وه له بی باوه پی وخو به زل زانین و ئیره یی.

ووته وکاری چاک وپاش: ئه نجامدانی ئه رکه ئاینیه کان، ته قوای خوا، به خشینیی سامان، هاوکاری کردنی بۆ هه ژاران، دوور که وتنه وه له قه دهغه کراوه کان، دروست کردنی خانوو، چاککردنی زه وی وزار، چاندنی دانه وئله، هه لکه ندنی بیرو ئاو دیری

1 - مانع الجهني، الموسوعة الميسرة، 1124/2.

2 - ول دیوراننت، قصة الحضارة، 437/3.

3 - ئیرنیا حسن، تاریخ ایران القديم، ص 309.

کردن، ناشتنی دارو درهخت، به زهیی وچاودیری کردنی نازدهل، خوښه ویستی دراوسې،
نه مانهت وناموس پاراستن، وهرنه گرتنی ریبا وسوو، دانه وی قهرز.¹
له لایه کی ترهوه دهلی: له سه رووی هه موو گونا هه کان بی باوه په، نه وی له ثانی
خوی په شیمان بیتوه سزاکی هر کوشته، په که م شت له سه ر شاده میزاد پتویسته
بیگات خواپه رسته کی پاک ونوژو خو به خت کردنه له پیناو دین.
پرسیا حسن دهلی: کاتی ثاریه کان به و په وشته جوان هاتنه ناسیای پوژناوا،
بوونه هوی وهرچه رخاندو به ره و په وشتی جوان، که هوارک بو له هوارک کانی
پیشکه وتنی شارستانیه تی نه و سه رده می مرقایه تی.² هه روه ها ول دیوران دهلی:
نه گهر سه پری نه و ثاینه بگین ده بینن ثاینکی زور جوان و به رچاوه، زور به ده گهن
گورانکاری به سه رده ها توه به به راورد له گهل ثاینه کانی تری سه رده می خوی،
نه ده بووایه ناوا به ناسانی وخیریای دوی چهند سه ده له ناو بجیت.³

برپه گهی دووهم: نافرمت له ثاینی زه راده شتی

له ثاینی زه راده شتی خیزان پیرترین بنه می کومه لایه تی بوو، باوکه کان هه ولی
نه ویهان دده که وا زو ژن بۆ کوپه کانیاں بهینن پاش گیشته به ته مه نی پتگه بشت.⁴
یه کیک له بنه ما سه ره کیه کانی فیگردنی ثاینی زه راده شتی نه ویه که وا هانی گه نجان
بدن زو ژن بهینن، نه ویه ژنی هیناوه چاکترو باشتره له ویه ژن ناهینن، چونکه
کومه ل پتکه اتوه له ژماره یه که خیزانی چاک وپاش، نه و پیاوهی مندالی زوره له خوا
نزیکتره چونکه ژماره ی باوه پدارانی زیاد کردوه.⁵ نافیتستا دهلی: نه و پیاوهی ژنی
هه یه به رزترو چاکتره له و پیاوهی ژنی نی یه، نه و پیاوهی بزوی خیزانیک ده کات
چاکتره له ویه خیزانی نی یه، نه ویه مندالی زیاتره باشتره له ویه مندالی که مه،

1 - بیرثیا حسن، تاریخ ایران القديم، ص 309.

2 - بیرثیا حسن، المصدر نفسه، ص 328.

3 - ول دیورانت، قصة الحضارة، 435/3.

4 - ول دیورانت، قصة الحضارات 439/3. عبد الهادي عباس، المرأة والأسرة، 276/1.

5 - ول دیورانت، قصة الحضارات، 440/3. عبد الهادي عباس، المرأة والأسرة، 277/1.

نوهی مال و سامانی زږی هیه بڼ خیر، چاکتره له وهی سامانی نی یه.¹
 لایان په سندن نه بووه شو پیاوړی ژنی نه بووه، له سهر سهر یازه کانیان وپیاوړی
 ثابینی پټویست بووه که وا خیراندار بن، له ثابینی زه راده شتی فره ژنی جائیز بووه و
 چونکه کومه لکه کانی شو کات کومه لکه ی جهنگ وشه پ بوون وپټویستیان به نه وهی
 زږد بووه. ثابینی زه راده شت هانی نه وهی داوه که وا نافرمت داوین پاک و راستگو بیت،
 پڼگه شی له هه سادو به دره وشتی گرتووه. ثابینی زه راده شت په یوه ندی نیوان نږو می
 له پڼگه ی ژپانی هاوسه ریتی شهرعی په سندن کړبووه وپه یه کیک له فرمانه کانی ثابینی
 داناوه. له باره ی زینا ثافیتستا: زږد به توندی سهرزه نشتی کرداری نژک بوونه وهی نا
 شهرعی ده کات له نیوان هردوو په گزدا، هروها سهرزه نشتی نافرمتی به د پوهشت
 ده کات، که ده لیت: (نه و نافرمتانه ته نها تیرمانینیان سی یه کی شو ناووهی له چپاکان
 دیته خواره وه توپه ده کاو پیسی ده کات، سی یه کی شو پوهه که په نگ نالتونیانه ی له
 کاتی گه شه کردندان له ناو ده بات).²

یه که م: گرنه ندی ژن هینان (عقد الزواج)

نیرینه سهریست و نازاد بووه له دیاری کردن وه لېژاردنی هاوسه ره که ی،
 نافرمتیش نازاد بووه له وهرگرتن یان په تکررنه وهی شو هاوسه ریتی، واته له پوهی
 کرداریه وه نافرمت سهریست بووه له دیاری کردنی هاوسه ری ژپانی.³
 پاش نه وهی هردوو هاوسه ره که په یمانی ژن هینانیان واژوو ده کرد، نه وه
 ناهه نگیکی ثابینیان بڼ ساز ده دان، پیاوړکی ثابینی له وی ناماده ده بوون بڼ دلیا بوون
 له و په یمان و به لیتنه ی نیوان هردوو هاوسه. پاشان پیاوه ثابینه که دهستی ده کرد
 به نووسینی په یمانه که ومهرجه کانی، دواپی سویندی نه وهی ده دان که وا شو په یمانه
 به جی بگه ی نن وخیانه ت وناپاکی نه که ن له گه ل یه کتری. زږبه ی شو هاوسه ری تیه

1 — ول دیورانت، قصة الحضارات، 440/3. عبد الهادي عباس، المرأة والأسرة، 277/1.

2 — عبد الهادي عباس، المرأة والأسرة، 282/1.

3 — عبد الهادي عباس، للمرأة والأسرة، 281/1.

له کاتی به هار نه نجام ده درا، چونکه له و کاتانه دا سروشت زور جوان پازاوه ته وه .
 مه عن خه لیل له کتیبی (زانستی کومه لایه تی خیزان - علم اجتماع الأسرة): نه و
 جوره ژن هیئانه ی باسما ن کرد به ناماده بوونی پیاوای ثانی، ناهنگ گیزانی ثانی
 له ناو په رستگاگان، هه مووی بۆ نه وه یه تاوه کو نه و هاوسه ریتیه ناشکرا بکریت
 وخه لکان بیزانن. واته نه و هاوسه ریتیه بۆ دوو جور یاسا ملکه چ ده کات: یه که میان
 کومه لایه تیه، تاوه کو ناده میزاد نه توانی وا به ناسانی له ژیر باری بیته دهره وه،
 دوو میان ثانی یه، که وا نه و کاره پیرۆزه، حه رانه ناپاکی کردن له گه ل نه و په یمانه .
 1

دووم: ماریه یی

ماریه یی مافیکی په وای شافره ت بوو، هه رچه نده سنوورداریو، به لام شتیکی زور
 بنه په تی وییویست بوو، که په یوه ست بوو به باری شاپووری خیزانه کان، ده بویه
 پیاوه که پرتک پاره بداته باوکی کچه که، بۆ پیاوه که هه بوو که وا نه و بیه پاره یه داوا
 بکاته وه له هه ندی کاتی دیاری کراو، وه ک نه وه ی شافره ته که نه زۆک بیت. 2 شافره ت بۆ
 خۆی خاوه نی سامانی خۆی بوو، هه قی خۆی هه بوو له چۆنیه تی خه رج کردنی.
 هه رچه نده له شارستانیته کانی تری نزیک و بوو، شافره ت هیه مافی خاوه نیه تی
 سامانی نه بوو، هه مووی له ژیر دهستی پیاوای بوو.

سینهم: ناهنگ گیزان (الزهاد)

ناهنگ سازده درا به گوێره ی هه ندی له بنه مای که ش وه وای ثانی، پیاوی ثانی
 دهستی ده کرد به نامۆزگاری هه ردو هاوسه ره که کاتی خوتبه و ماره برین، دواپی
 هه ندی ویردو پارانیه وه ده گووترا، هه ندی ده نکه گه نم به سه ره ردو هاوسه ردای
 بلۆده کرایه وه. له کوتایدا هه ردوکیان سی جار به ده وری ناگردانیك ده سووپان وقاچی

1 - معن خليل عمر، علم اجتماع الأسرة، ص 54.

2 - کریستمن، ایران فی عهد الساسانیین ص 315. عبد الهادی عباس، المرأة والأسرة، 282/1.

خویان ده‌هاویشته ناو مه‌نجه‌تیک ناو، پاشان قاپتیک له برنجیان له نیوانی خویان به‌ش ده‌کرد، کاتی هاتنی ئیواره هه‌ردووکیان ده‌ستیان ده‌خسته ناو ده‌ستی به‌کتری و سه‌یری داری چناریان ده‌کرد (که نیشانه‌ی ئایینی زه‌را ده‌شت بوو)، ئه‌و داره‌ش وه‌ک پاسه‌وانی ده‌رگای مالیانه‌و سه‌یر کردنیان له لایه‌ن هاوسه‌ره‌کان له ئایینی زه‌را ده‌شت بریتی بوو له گیانی زیندوو، که لقه‌کانی بۆ ئاسمان پۆیشتوو و په‌گه‌که‌شی بۆ ناخی زه‌وی¹.

چوارم: ته‌لاق - داب‌ران (الطلاق)

ته‌لاق زۆر که‌م پوویداوه، چونکه‌ بوخیانه‌ت داده‌نرا، ته‌نها له چوار باردا، که به‌خیانه‌ت داده‌نرا نه‌بی‌ت: خیانه‌تی ئافره‌ت وزینا کردن (الزنی)، کاتی ئافره‌ت شارده‌نوه‌ی پاک‌کبوونه‌وی مانگانه‌ی خۆی له پیاو بشاردرا به‌وه، هاتو چۆی لای ساحر بۆ سیر کردن، ئه‌گه‌ر نه‌زۆک بوو. ئه‌گه‌ر پیاو هاوسه‌ره‌که‌ی ته‌لاقدا ئه‌وا ئه‌و پاره‌ی لێی وه‌رگرتبوو پێویسته‌ بیگێرتنه‌وه بۆ ئافره‌ته‌که، ئه‌گه‌ر ئافره‌ته‌که ته‌لاقدا به‌ ئاره‌زووی خۆی ئه‌وا ئه‌و پاره‌ی کاتی ماره‌یی پێی دراوه ئه‌وا پێویسته‌ بیگێرتنه‌وه بۆ پیاوه‌که. ئه‌گه‌ر پیاو هاوسه‌ره‌که‌ی ته‌لاقدا به‌لام ئه‌و ماره‌ی پێنه‌دا که‌وا به‌ ئاره‌زووی خۆی هه‌لسوکه‌وت بکات، ئه‌وا کاتی ئه‌و ئافره‌ته‌ می‌ردی دووهم ده‌کاته‌وه ئه‌وا ئه‌و منداڵانه‌ی له پیاوی دووهم ده‌بی‌ت، ده‌بی‌ی بیگێرتنه‌وه بۆ پیاوی به‌که‌م².

پینجه‌م: جوژمکانی هاوسه‌ر (أنواع الزوجات)

1 - غیژانی نایاب (الزوجه المقتازه)

ئه‌وه هاوسه‌ری سه‌ره‌کی پیاوه‌که‌یه، که بریتین له ئافره‌تی ئازادوه، به‌پێتی ئه‌و داب و نه‌ه‌ریت وه‌رجانه‌ی باس‌مان کردن ده‌بی‌ته هاوسه‌ری پیاوه‌که. له‌ بنه‌مای

1 - عبد الهادي عباس، المرأة والأسرة، 281/1. کریستمن، ایران فی عهد الساسانیین، ص 315. عبد الهادي عباس، المرأة والأسرة، 281/1.
2 - عبد الهادي عباس، المرأة والأسرة، 282/1.

خیزانداری چهند ژنی هه بووه، پاده وهستا له سهر باری نابووری پیاوه که، له ناو خیزاندا پیاو سالاری مال بووه. خیزانی نایاب هه موو پیداوستی له سهر پیاوه که بووه به تاییه تی خواردن وجل و بهرگی. نه گهر پیاوه که چهند ژنی هه بووایه له و جۆره، نه وایه بۆ هه ریه کیان ده بوایه خانووی تاییه تی بکردایه.

نه گهر پیاوه که بکه وتایه ناو ته نگه ریه کی نابووری (که به خواست و که مته رخه می نه و نه بوو)، نه وایه بۆی هه بوو ده ست له یه کێک له خیزانه کانی به ریدات هه رچه نده له جۆری نایابیش بوایه. نه و مندالانه ی له و نافرته له دایک ده بوون له پیاوی دووم نه وایه هه له سهر ناوی پیاوی یه که م ده مایه وه، هه روه ها بۆ پیاوی دووم نه بوو ده ست بخاته ناو سامانی نه و نافرته تی که به کاتی هیناویه تی.¹

ب- خیزانی خزمه تکار (الزوجة الخادمة)

بریتیه له هاوسه ریتی کردنی که نیزه و نه وانه ی له جهنگ وه گیراون. نه وانه نافرته تی پله ی دووم، ته نها کوهه کانی له و نافرته تانه ده بوون ده خراشه سهر ناوی خیزان وینه ماله که، کاتی دایران و ته لاق بۆی نه بوو هیچ مافیکی مادی داوا بکات.²

ج- ژن هینانی له جی گۆرگی (زواج الإبدال)

نه گهر پیاویک مردوو کوپی له دوا جی نه ما، نه وایه ژنه که ی ماره ده کران له نزیکترین خزمیکی به ناوی مردوه که، نه گهر مردوه که ژنی نه مابوو به لام کچی هه بوو نه وایه به هه مان شتیه که که ی شوو ده کات به خزمیکی، نه و کچه هه ر مندالکی بوو نه وایه به ناوی باوکی که که ده کریت تاوه کو و جاعی کویر نه بیت، نه گهر کچی نه بوو نه وایه نافرته تیکی زۆر نزیکی ده بیت نه و جۆره شووه بکات. نه گهر هیچ نافرته تیکیان ده ست نه که وتایه نه وایه به سامانی پیاوه مردوه که نافرته تیکیان بۆ خزمیکی ده هینا تاوه کو منداله کانی به ناوی نه و بیت. هه ر که سێک یان بنه ماله یه که نه و کاره نه کات نه وایه وه که

1 - کریستینسن، ایران فی عهد الساسانیین، ص 316.

2- المصدر نفسه، کریستینسن، ص 309.

نډه یه ژماره یه کی زږدی له گیانی بڼې تاوانی کوشتبڼې، چونکه بوډه ته هڅی پچرانی نه وهی مردووه که. بریاری نه وه شیان داوه که وا بنه مالهی پیوا ماقولان وپاشاو نه میره کان شو جوړه هاوسه ریته به که نه لکه لڼ بنه مالهی ناستی خڅی، نه وه که لکه لڼ ناستی نرمتر.¹

د- هاوسه ریټی له لکه لڼ مه حرم (الزواج من المحارم)

ووتراره نه وه داب ونه پیتی کی کڼه له ناو فارسه کان، به فارسی ناوی (خوږ وکنس)، له نایستاش هاتووه به ناوی (خوږ وکنس). هه روه ها ووتراره نه وه جوړه هاوسه ریټی هی نیوان خوشک ویرا پوونک کراوه ته وه به نوری خدوده و شهیتان تیایدا دهرکراوه و هڅکاری لایرډنی سزای گوناوه گه وره کانه.

به لام زږدی نه وانهی به ناوی پیرسیه کان قسه ده که نه دلین: نه وه جوړه هاوسه ریټی هیچ بنه مایه کی نیو دووره له پاستی، به تاییه تی کاتی ناینی زه راده شتی، نه نه جوړه زیاده پوهی که (اللفو) هه لېسته یه به رامېر ناینی زه راده شت گووتراره.

میژو نووس (بلسارا) ده ل: دهسته واژه ی (خوږ وکنس) به واتای په یوه ندی نیوان خواوهندو ناده میزاد دیت، که په یوه ندی کی روحیه له پڼگی ژیاننکی پیژده وه به ده ست دیت. هه روه ها ده ل: له سرده می په هله ویه کان نه وه دهسته واژه یه هاته ناو کتیبه کان، که له بنه پرتا بریتیه له بیژکی شیوعیه کانی وه که نه ده که، نه وه که له خودی ناینی زه راده شتی وه بیت.²

شه شهم: میرات (المیراث)

خیزانی نایاب ومنده لکان له میراتدا په کسان بوون، به لام نه گهر که کانی شوویان کردبایه نه وای نیوهی نه وانی تریان ورده گرت که شوویان نه کردووه. خیزانی

1 - کریستینین، ص 317.

2 - کریستینین، ص 310. له لاپه روه کانی داهاتوو باسی بیژکی مه زده کی ده که یی.

خزمه تکارو منداله کانی مافی میراتیان نه بوو، ته نها باوک ده یقوانی پشش مردن شتیکیان بق بریار بدات وهك (هیبه و وه صیهت). چاودییرکار هه بووه کاتی دابهش کردنی میرات به پتی یاسای تاییهت و به ناماده بوونی پیاری ثایینی (الموابضة). نه گهر مردووه که هیچی له دوا به جینه مابوو نه وا که س وکاری خهرجی جه نازوه ناشتن و چاودییری منداله کانیاان ده کرد.¹

برگهی هه وتهم: سزاگان (العقوبات فی عهد زرادشت)

نه گهر پیاووه که بۆی ده رکوت که وا هاوسه ره که ی خیانه تی له گه لدا کردووه، نه وا ته نها پینگه له پیش نافرته ته که نه وه یه که وا خۆی بکوژیت (الانتحار). له سه رده می ساسانیه کان نه و سزایه هه ندیک سووک کرا، به وه ی نه گهر بق جاری به که م بوو نه وا ته نها به ند ده کریت بق ماوه یه ک، نه گهر دوباره ی کرده وه نه وا هیچ چاری نیه ته نها خق کوشتن و نینتچار نه بییت.²

له و بابه تانه ی که باسماان کردن بۆمان ده رده که ویت که وا ثایینی زه راده شتی نه یقوانیه وه مافی نافرته بدات به شیوه یه کی پاست و دروست، به تاییه تی له بابه تی ژن هینانی له جئ گوپکی، ناپتکی له دابهش کردنی میرات، ده ست لیبه ردانی کاتی برسیه تی وته نگزه ی تابووی ... هتد.

له گه ل نه و که م وکوړتیانشدا ده بینین زۆر یاسای گونجاوی تیا بووه که پیزی له نافرته ناوه که زۆر باشترو چاکتر بووه له یاسای شارستانیته ته کانی تری نه وکات و ناینه دروینه کانی ده ست کردی کۆن ونوی.

نه گهر به ووردی سه یری نه و بنه ما هه رزی و کرداریه ی ثایینی زه راده شت بکه ین پیش ده ستکاری کردنی، ده بینین زۆر نزیکه له بیرویاوه پی به کتا په رستی (خوا په رستی)، خووپه وشتی جوان، نه نجامدانی نه رکه کانی ناو هه موو ناینه کانی تری خواپی، هه ر له سه رده می ئاده م پیغه مبه ر باوکی مرقفایه تی و تاوه کو کۆتایین

1 - کریستینسن، ص 318.

2- محمد الحسون و أم علي مشكور، إعلام النساء المؤمنات، ص 20.

پیتغه مېر موحه ده (ﷺ)، به لاه هر ده بوايه نه و گورانکار يانه ي تيايدا پوودايه، چونکه ناده ميزاد هر چه نده خواپه رستيش بيت زور جار ناتواني به رگه ي ناره زو و ته و ژمه کاني مادي بگريت، بويه ده ست ده کات به دابه زين له بيرو باوه پ ب داهيتاني شتي زياد ولا بريني هه نديکي تر. نه و گورانکار يانه ش له هه موو شه ريعه ته کان پوويداوه، ته نها له نايي نيسلام نه بيت، چونکه نايي کوتاييه و موعجزه يه کي زماني وزانستيه، له لايه ن خوي گه وړه وه په يمان ي پاراستني دراوه.

خالتي گرينگيش هيه پتويستي به پوونکردنه وه هيه نه و يش نه وه يه: نايي سه ره کي لاي خوا بريتيه له (نيسلام) واته ملکه چي ب خواو به نديا ته ي کردني، واته ته تسليم بوون ب خوا له هه موو فرمانه کاني، که نه و کات شوين که و توان ناوده بردين به موسلمان، پتويسته باوه به هه موو پتغه مېره کانيش بهين و جيا وازيش نه که ن له نيوانيان و بلين نيمه ش موسلمانين، هه روه ک خوي گه وړه ده فره موئي: ﴿لَا تُفَرِّقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِنْهُمْ وَبَيْنَ لَدُنْهُمْ﴾ البقرة: 136، به لاه نه وه ي جيا وازه له نيوانيان نه وه يه هر پتغه مېرک به رنامه يه کي تايه تي هيتاوه له لايه ن خواوه ب نه ته وه يه ک يان زياتر، که گونجاوه له گول کات وشوين و سه رده مي هاتني نه و پتغه مېره، هه روه ک خوي گه وړه ده فره موئي: ﴿لِكُلِّ جَعَلْنَا مِنْكُمْ شِرْعَةً وَمِنْهَاجًا وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَعَلَكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَلَكِنْ لَسَبَلَكُمْ فِي مَاءِ انْتَكُمْ فَاسْتَفُوا الْخَيْرَاتِ إِلَى اللَّهِ مَرَجِعُكُمْ جَمِيعًا فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخَلَّفُونَ﴾ المائدة: 48.

بويه ناين هه ريه ک ناينه (که نيسلامه) هر له ناده م تاوه کو خاتم که موحه ده (ﷺ)، به لاه شه ريعه تي هه ريه ک له و پتغه مېرانه جيا وازن، يان ته واکه ري به کترين، يان له وي بالاده سترو تيرو ته سه ل تره.

به نندی سینیم : بیرۆکه‌ی مانه‌وی ومه‌زده‌کی

برگه‌ی یه‌که‌م : بیرۆکه‌ی مانه‌وی (المائونیه)

داهیندیری نه و بیرۆکه‌یه ناوی مانی کوپړی لاتکی حه‌کیمه، ده‌رکه‌وت له سالی 215 زاینی، بانگه‌وازی پیغه‌مبه‌ریتی کرد، پاش ماوه‌یه‌ک واته له سالی 245 زاینی به ناشکرا بانگه‌وازی بۆ بیروباوه‌پی خۆی کرد، که ده‌کاته سه‌رده‌می فه‌رمانپه‌وایی پاشا سابوری کوپړی نه‌رده‌شیر. بیروباوه‌په‌که‌ی بریتی بوو له ئاینیک له نیوان مه‌سیحیه‌ت و مه‌جوسی. بۆ یه‌که‌م جار له ناوچه‌ی هه‌مه‌دانی ئیران ده‌ستی کرد به بانگه‌واز کردن، دوا‌یی گه‌یشته بابل و سوریه و فه‌له‌ستین.¹

بانگه‌وازی نه و پیاوه بۆ به‌رپه‌رچدانه‌وه‌ی نه و شه‌پۆله به‌دپه‌وشتی، نه و فه‌ساده کۆمه‌لایه‌تیه بوو که بلایوونه‌وه له ناو کۆمه‌لکه، نه‌ویش له نه‌نجامی دوور که و تنه‌وه له په‌یمانی زه‌را ده‌شت و که‌وتنه شوین هه‌واو ئاره‌زووی جینسی به‌ربلاو که سه‌ری هه‌لدابوو. بنه‌ماکانی په‌یمان‌که‌ی بریتی بوو له‌وه‌ی که‌وا خوای گه‌وره یه‌که‌م جار زانست و حیکمه‌تی بۆ مرۆفایه‌تی نارد، پاشان ئاده‌می نارد وه‌ک باوکی ئاده‌میزادان، دوا‌یی نه و پیغه‌مبه‌ر شیت، نوح، ئیبراهیم، دوا‌ی نه و پیغه‌مبه‌ر (به‌ره‌ده‌ی بۆ هیندیه‌کان، زه‌را ده‌شت بۆ ناوچه‌ی فارس، مه‌سیح بۆ پۆم و پۆژئاواییه‌کان، موحه‌مه‌دی ﷺ کۆتا پیغه‌مبه‌ریش بۆ عه‌ره‌به‌کان. به‌لام باوه‌پی به موسی پیغه‌مبه‌ر نه‌بوو ﷺ.²

حه‌سه‌ن نه‌ده‌وی له کتیبی (ماذا خسر العالم با انحطاط المسلمين) ده‌لی: مانی له سه‌ده‌ی سیتی‌می زاینی ده‌رکه‌وت، له نه‌نجامی نه و ته‌وژمه به‌د په‌وشتی و فه‌ساده‌ی له وولات بلایووه. نه و بیرۆکه‌ نادرسته بانگه‌شه‌ی بۆ نه‌وه ده‌کرد که‌وا ده‌بی پھوناکی و تاریکی تیکه‌ل بیت، بۆیه به ناشکرا نه‌ی ووت ده‌بی خه‌لکان پوو بکه‌نه په‌به‌نیایه‌تی

1 — بیرنیا حسن، تاریخ ایران القديم، ص 309. شهرستانی، للمل والنحل، ص 198.

2 — بیرنیا حسن، تاریخ ایران القديم، ص 309.

و ژن نه هینان تاوه کو که س نامینی له سهر زهوی، په له به کوتایی هاتنی بوونه وهر بدریت. به ړنگه گرتن له مندالبون وېنې کړدنی نه و هگان، شو کات پوناکی به سهر تاریکیدا زال ده بیت.¹

له سالی 276 زاینی کوژا، به فرمانی به هرام فرمانپه وای نیران، چونکه گووتی: بانگه شعی نهو پیاوه بق نه و په هه مو جیهان بیته کاولگه ونه میتنی، بویه پیشه کی پتویسته خوی نه میتنی تاوه کو نه و ناواته ی هه ییو بیته دی.

برگه ی دووم: بیرۆکه ی مه زده کی (المزده کیة)

ناوی مه زده ک کوپی بامداده،² خه لکی ناوچه ی نه یسابووه، له سالی 487 زاینی له سهرده می فرمانپه وایه تی پاشا قوباد بانگه وازه که ی شاکرا کرد، قوبادیش په یمانی پیدا که نه و بیرویاوه په بکاته شاینی په سمی ولات. بنه په تی باوه په که یان له سهر نه و په. که ا پوناکی هه نگاره کانی به به رنامه یه، به لام تاریکی هه نگاو دهنی به تیکه ل و پیکه لی، شه پو ناژاوه ش زوی به هوی نافرمت و سامانه، بویه پتویسته هه مو خه لکان له و دوو شته هاو به ش بن هه روه ک هاو به شیان له ناو شاکرو که لوپه ل تاوه کو کیشه له سهر نه و دوو شته دروست نه بی.³

نیمای ته به ری ده لی: بانگه وازه که ی شو تیکه و تووی زوی بق په یدا بوو له نیتوان که نه گکان و ناره نوو یازان و بیکارو پیشه گان، به تاییه تی پاش نه و هی شا قوباد فرمانی پالېشتی کړدنی بق ده رکړد، له نه نجامی نه و وه نیران که و ته ناو زه لکاو ی به دپه وشتی وپه رت وبللو بوونه و هی سامانی خه لک ونه مانی خیزان ونه مانی سه رمایه ی کار کړدن.

1 - الندوي، ماذا خسر العالم بانحطاط المسلمين، ص 39.

2 - بیرثیا حسن، تاریخ ایران القديم، ص 320. هـ. ج. ولز، معالم تاریخ الإنسانية، 751/2. وابن النديم، الفهرست، 661/1. الطبري، تاریخ الطبري، 92/2.

3 - الشهرستاني، الملل والنحل، ص 301. ابن النديم، الفهرست، 342. / بیرثیا حسن، تاریخ ایران القديم، ص 320.

که نچه بښی کارو ناره زوویازده کان شو بریاره ی شایان بق به رڼه وهندی خوځیان قوزته وهو که وتنه ناو مال و سامانی خه لک، وای لښات ده چوونه مالی ده وله مهنده کان به ناره زووی خوځیان له که ل نافرته کان رایان ده بوارد و سامانیکي نقریشیان ده برد به بښی نه وهی خاوه ن مال بتوانی به رگری بکات. کاتی نه و کومه له که نچه ده سه لاتیان په پيدا کرد، به شا قوبادیان را که یاند که ر پڼگه یان ل بگریته نه و له سه ر کورسی فرمانپه وایی به لاوهی دهنځن، نه و بارو پوخه به رده وام بوو تاوه کو وای لښات خه لکان مندالی خوځیان نه ده ناسیه وه وکه سیش خاوه نی هیچ شتیکی خوی نه بوو.¹

دوای مردنی شا قوباد، شا نه نوشیروان هاته سه ر کورسی فرمانپه وایی، له نیهت و ناره زووه گلاوه کانی نه و بانگه وازه تنگه یشت، فرمانی دا به کوشتنی نه و به د پره وشته سالی 529 زاینی، زقریه ی شوینکه و توهه کانیشی گرت وکوش.²

ده رکه وتنی ثانیی مه سیحی له و ناوچه په: له سالی 282 زاینی شا نه رسی له سه ر کورسی فرمانپه وایه تی نیراندا بوو، له سالی 297 زاینی شه رتک به ریا بوو له نیوان فارس و پومه کان، له و شه په پومه کان سه رکه وتن و شا نه رسی خوشی بریندار بوو، هه لات تاوه کو ده دستگیر نه کرت، به لام زور ناودارو پیاوونی به رزی نیران گیران. نه رسی نوینه ری نارد بق ناشتی وپه یمان به ستن، پتکه وتن له سه ر نه وهی نیران ژماره یه ک له وویلايه ته کانی پوزناوای پوویاری دیجله بداته پومه کان نه و پوویاره ش سنووی نیوانیان بیت.³

به م شپوه یه ثانیی مه سیحی له وولاتی فارس و ناوچه کورد نشینه کان بلاویوه، تاوه کو نیستاش له و ناوچانه هه ر ماون.

به شپوه یه کی گشتی له سه رده مه جیاجیاکانی فرمانپه وایه تی فارسه کان دوای هاتنی زه راده شت خه لک ناسرابوون به پیاووه تی، ده ست بلاوی، هاوکاری کردنی

1 — للطبري، تاريخ الطبري تاريخ الأمم والملوك، 2/92. ابن النديم، الفهرست، 1/342. بېرثيا حسن، تاريخ ايران القديم، ص 320.

2 — بېرثيا حسن، تاريخ ايران القديم، ص 323.

3 — بېرثيا حسن، تاريخ ايران القديم، ص 323.

یه کتری، په وشتی جوانی وه ک خو نواندن بۆ یه کتری کاتی به یه ک گه یشتن، گه وره و بچوکی، سزادانی پیاو و ژن له سه ر به د په وشتی. ده رباره ی زینا ووتویانه: (باشتر وایه نه وانه بکوژین وه ک چۆن یه کیک مارو دوپشک وسه گی هار ده کوژیت)، ده رباره ی نیریازی ووتویانه: (تاوانیکه لییووردنی بۆ نیه)¹

به لام له هه ندی کاتی تایبه ت وه ک ده رکه وتنی مه زده کیه کان به د پوشتی زۆر بللو بۆوه، وای کرد ولات نه توانی چیت به رامبه ر پۆمه کان بوه ستی ویه ره و کزی ولاوازی بهوات.

باسی دووهم

نافرته نه شارستانیته تی بابلی دا

به نندی یه کهم : په یومندی خیزانداری

برگهی یه کهم : هاوسهریتی

برگهی دووهم : مارهیی

برگهی سینه م : دیاری هاوسهریتی

برگهی چوارهم : ماره برینی که نیزه

به نندی دووهم : سزاگان

باسی دووهم: نافرمت له شارستانیته‌تی بابلی دا

یاساګانی ھامورابی په یوه ست به باری که سایه‌تی

کاتی تیده پوانین ده بینین له هندی پوه وه له یه کچون ونزیکي هیه له نیوان یاساګانی هاتو له نافیستاو هندی له یاساګانی شارستانیته‌تی بابلی له سرده می (ھامورابی)،¹ نه و ش به هوی چوونه ناویه کی شارستانیته‌کان بووه له کاتی شه پو داګر کردن، کاروباری بازګانی، به تاییه تی نزیک بوونه وه ی بابلی ومیدیګان بز دزاییه تی کردن ناشووریه ګان و له ناو بردنیان. به لام زه راده شتی زور پیشکه وتوو تریووه له یاساګانی بابلی، چونکه له وانه یه زه رده شت پیغه مبر بوونی، چند سده یه که له دوی بابلیه ګان بوو، یاساګانی ناسمانیش به گویره کی کات وسرده م و ناوچه بووه، ته نها نایی نیسلام نه بی بز ه موو کات وشوین وسرده مه ګان بووه وده مینی تاوه کو پوژی دوی.

به ندی یه که م: په یوه ندی خیزانداری (العائلة)

برګه ی یه که م: هاوسه ریټی

له وسرده مه باوک سالاری مطلق بوو، گیشتبووه ناستی به نداییه تی کردن ته ندامانی تری خیزانه که.

ته و به ندانه ی په یوه ستن به باری که سایه تی ناماژه به وه ده ګن که واکاتی پیکه و نانی ژانی هاوسه ریټی گرټبه ندی په سمی به نووسراو ه بووه.²

1 — الحمورابی: ګوره ترین پاشاګانی بابلی بووه، له سالی 1750-1792 پیش زانیی ه رمانره وایی کردووه (42 سال)، توانی ه مو میرنشینه بچوګان په کیخات وقلی پلیدینه بګانه په ک پارچه. داهینه ری ده ستوری بابلیه، که له 285 به ند پیکه اتوو. ته و ده ستوره له سالی 1902 له شاری شوش دوزاوه ته وه، دوی بردرا بل موزه خانه ی لوفر له پاریس. المنجد فی الأعلام، ص 225.

2 — رضا جواد، نظم للعائلة البابلی القديم، ص 36.

لهو گرتیبه ندیه نړك وفهرمان ومافی هه رښوولا دیاری کرابوو، شو دهسته واژهی تیایه که به ناشکرا دهلی: نهوا شو دوو کهسه (ژن وپیای) که بوونه هاوسه ری یه کتری، واته بوونه (ژن ومیرد - الزوج والزوجة).

هه نډیک له به نډمکانی یاسای حامورابی:

1- ماددهی 138: شو نافرته ی له کاتی بوونی له مالی میردی ده بویه پیاوه کی بچیته لای، نه گهر نه چوایه لای شو هه رگیز به خیزانی هه ژمار نه ده کرا هه چنده یه ک سالیش له مالی بمایه وه.

2- ماددهی 128: نه گهر پیاوړیک هاوسه ریکي بۆ خوی بریاردا به بی گرتیبه ندی په سمی نووسراو شو شو نافرته به خیزانی پیاوه که هه ژمار ناکړی.¹

برگهی دووهم: ماریی

بریک له پاره، یان ژماره یه ک له ناژله، یان هه ندی که لوپه ل، یان خشل وزیر، ده دریته نافرته ته که وه له لایه ن باوکی کچه که کاتی شووکردن، له گرتیبه ندیه که ده نووسری، نه وهش له بری میراتی باوکیه تی، هه روه ها وه ک ماریه کیسه، دوی مردنی بۆ منداله کانی شو ژنه ده مینیتته وه.²

برگهی سینه م: دیاری هاوسه ریتی (هدیه الزواج- ترخام)

شو بړه پاره یه یه، یان که لوپه لی تره که پیاوه که پیشکه شی نافرته ته که ی ده کات، یان باوکی کپړه که پیشکه شی باوکی کچه که ی ده کات پاش ته او بوونی گفتوگویی نیتوانیان. نه وهش مهرجیکی سهه رکه له گرتیبه ندیه که، بۆ میرده کهش نیه شو پاره یه بۆ خوی به ریت ته نها له یه ک باردا نه بیت شویش نه گهر نافرته ته که مندالی نه بوو (نه نۆک بوو).³

1 - رضا جواد، نظم العائلة البابلي القديم، ص 200.

2 - رضا جواد، نظم العائلة البابلي القديم، ص 64.

3 - رضا جواد، نظم العائلة البابلي القديم، ص 70.

برگه‌ی چوارهم: ماره برینی که‌نیزه (زواج الإساء)

که‌نیزه‌کان به نزمترین چینه‌کانی کۆمه‌لگه ده‌ژمیردران، هه‌روه‌ک ئازده‌ل وکه‌لوپه‌ل مامه‌له‌یان له‌گه‌ل ده‌کرا، خاوه‌نه‌که‌ی مافی ئه‌وه‌ی هه‌بوو هه‌موو جۆره هه‌لسوکه‌وتیکی له‌گه‌لدا بکات له هه‌موو کاتی‌کدا، بۆی هه‌بوو بچینه لای یان بیفرۆشی به‌کێکی تر، یان بیداته کوپه‌کانی به‌بێ دیاری کردنی ماره‌یی، یان دیاری هاوسه‌ریتی. وا ده‌رده‌که‌وێت مامه‌له‌کردن له‌گه‌ل به‌نده‌کان (کوپه‌کچ) له هه‌موو شارستانییه‌ته‌کان و کۆمه‌لگه‌کانی کۆن هه‌روه‌ک یه‌ک بووه.

به‌ندی دووهم: سزاگان

پێویسته له‌سه‌ر ئافره‌ت که‌وا پارێزگاری داوێن پاکی وه‌ه‌لسوکه‌وت وشه‌ره‌ف و ناموسی خۆی بکات له کاتی بوونی له مالتی هاوسه‌ره‌که‌ی. نه‌گه‌ر ئافره‌تیکیان ببینیایه له باری پالکه‌وتن یان جووتبوون له‌گه‌ل پیاویکی بیگانه ئه‌وا به زیندوویی فری ده‌درا ناو پووایار، نه‌گه‌ر می‌رده‌که‌ی لێبووردنی بکردایه ئه‌وا پله‌ی داده‌به‌زی بۆ پله‌ی که‌نیزه هه‌یج مافیکی نه‌ده‌ما.¹

هه‌روه‌ک له ماده‌ی 129 هاتوه: نه‌گه‌ر ئافره‌تێک ببینرا له باری پالکه‌وتن یان جووتبوون له‌گه‌ل پیاویکی بیگانه ئه‌وا هه‌ردووکیان پهل به‌ند بکه‌ن پێکه‌وه‌و به‌زیندوویی فرییان بده‌نه ناو ئاو.²

1 - رضا جواد، نظم للعائلة البابلي القديم، ص 201.

2 - رضا جواد، نظم للعائلة البابلي القديم، ص 201.

به‌شی دووهم

ئافره‌ت له ئاین وکۆمه‌نگه‌کانی تری پیش ئیسلامدا

به‌ندی یه‌که‌م : ئافره‌ت له ئاینی یه‌هودیدا

به‌ندی دووهم : ئافره‌ت له ته‌لموددا

به‌ندی سێهه‌م : ئافره‌ت له ئاینی مه‌سیحیدا

به‌ندی چواره‌م : ئافره‌ت له نیمپراتۆریه‌تی رۆمانیدا

به‌ندی پێنجه‌م : ئافره‌ت له یونانی کۆندا

به‌ندی شه‌شه‌م : ئافره‌ت له ئاو هیندۆسیه‌گانه‌دا

به‌ندی هه‌وته‌م : ئافره‌ت له ئاو بوزیه‌گانه‌دا

به‌ندی هه‌شته‌م : ئافره‌ت له رۆسا‌کانی هه‌ندیه‌گانه‌دا

به ندی یه کهم: نافرمت له ناینی یه هودی (المرآة عند اليهود)

یهودییه کان نافرمت تاوانبار ده کهن به و هی که هۆکار بووه بقی ده رکړدنی ئادهم عليه السلام له ناو به ههشت، کاتی که خوای گوره خواردنی داره که ی لی قه دهغه کردن نیلیس له سهر شیوه ی مارتک هاته ناو به ههشت و حه وای ته فره داو له داره که ی خوارد، دوا یی ئادهم عليه السلام دهستی به خواردنی داره که کرد، هر له بهر نه و هویش بوو خوای گوره له به ههشت ده رکړدن و ناردنییه سهر زه وی. نا به م شیوه یه یهودییه کان نافرمت تاوانبار ده کهن. پاش نه و هی ئادهم عليه السلام له داره که ی خوارد، خوای گوره فره موی نه ی ئادهم بقی له و داره ت خوارد که لی قه دهغه کرد بوو؟ نه ویش فره موی نه و نافرته ی که له گل منت دانابوو نه و هانی دام و به ره می داره که ی بقی هیناوم و منیش خواردم. خوا به نافرته که ی ووت: منیش شه که تی وماندوو بوونت زیاد ده کهم له گل سک پپی، به ناره حه تیش مندالتان ده بیت، ناره زووشته ده بی بقی پیاو بهوات و نه ویش سالاری تو بکات.¹

ژن هینانیش لای یهودییه کان وه مامه له یه کی کرپن و فروشتن بووه، که که له باوکی ده کړدنی و هاوسه ره که ی ده بیته سالاری موله قی نافرته که. نافرته ی به شوو دراویش وه مندال و کهم نه ندان و شیت و بی هوش ته ماشا ده کریت، بقی نافرمت نیه کرپن و فروشتن بقی خوی بکات، هه موو سامان و که لوپه لی نافرمت، هه روه ها هه موو نه و سامانه ی له کار کردن په پیدای ده کات، یان نه و سامانه ی له کاتی زه ماوه ندان به دیاری بقی دیت مولکی پیاوه که یه، له کاتی مردنی میړده که ی میراتی بقی نیه، له کاتی بی نوژیږدا به ئاده میزادیکي پیسی له قه له م ده دهن و خواردنی له گل ناخون، میړده که شی له گلی ناخوینت.²

1- الكتاب المفصّل-كتب الشريعة الخمسة، 1986. سفر التكوين 16-1/3 امتحان الحربة والنلة، ص 73.

2 - الشلبي، أحمد، مقارنة الأديان، 301/2.

سهرنجی شه و خالانه بدهن له شهریه تی یه هودی، که تاوه کو ئیستا پهیره و ده کریت لای جوله که کان، دواپی به راوردی بکن له گهل ئاینی ئیسلام، تاوه کو خوتان بهرپار بدهن ئایا کام له و شهریه تانه ناستی به رزه، کامه یان مافی ئافره تی دابین کردوه ؟

به ندی دووم: نافرمت له تلمود (المراة في التلمود)

له تلمودا له سهر زاری موسی عليه السلام دا هاتوه: ئاره زووت بۆ ئافره تی نزیکي خوت نه چیت، هه ر که سیك زینای له گهل ئافره تی نزیک خوی بکات کوشتنی له سهره. (ئافره تی نزیک: له تلمود تهنه مه به ستنی ئافره تی جوله که یه) چونکه لای شه وان زینا له گهل ئافره تی تر جائیزه.

حاخامه کان به تاییه تی (موشی) له و و ته یه ی تلمود شه وه یان هه لئینجاوه و ده ره یانوا ه که و هه ر یه هودی که نه گه ر زینای کرد له گهل ئافره تیکی تر که جوله که نه بی شه و هه له ی نه کردوه شه ویش له بهر دوو هق، به که میان: لای شه وان هه موو نیکاحه کانی ئاینه کانی تر به تاله جگه له نیکاحی بوو له یه هودی که کان، دووه میان: شه و ئافره ته ی له وان نه بیته وه ک ئاره ل سهر ده کرین، گرته به ستنی بوو له ئن هینانیش له گهل ئاره ل ناکریت.

(بشای ولین و جرسوف) شه و سى حاخامه یه هودیانه، له گهل شه و پایه دان دووباره یان کردۆته وه و کردوویانه به یاسا، که و هه ر به کیکی یه هودی زینا بکات له گهل بی باوه ران (مه به ستنیان مه سیحیه کانه) شه و به تاوان دانانن. هه روه ها حاخام میمانود ده لی: یه هودی مافی شه و ی هه یه به رۆر زینا بکات له گهل ئافره تانی بی باوه ر (واته جگه له جوله که).¹

لیتروه نه ته وه گه ری و په گه زیه رستی و جیباوازی چینایه تی جوله که کانمان بۆ ده رده که ویت، هه روه ها به که م سهر کردنی خه لکانی تر وه ک مه سیحیه کان، هه رچه نه ده

مه سیحیه کان به رده وام له خرمه تی نه وائن. به لام ثاینی ئیسلام خه لکان یه کسان دهکات به وهی هه موویان له ئاده م هاتوونه ته دونیا وه ئاده میش له خۆله، ته نها جیاوازی له نیوانیان پلهی به ندایه تی وته قوایه، له نایه ته کانی قورنانی پیوژیش جیاوازی چینایه تی به لاوه ده نی.

به ندی سییم: نافرته له ئاینی مه سیحیدا (المراة في الديانة المسيحية)

په یمانی نوێ (ئینجیل) داوی شه وه دهکات که وا نه وهی ئاده میزاد نه مینی، به هوی خه ساندن و نه زۆک کردنی نیرینه، هه وه ک عیسی عليه السلام ده لی: نیرینه که له دایک ده بی جوته گونی هیه، خواش فه رمانی کردوه به په به نی و نه زۆکی، هیه په به نی و خه ساندنی کردوه له پیتاوی خاوه نی ئاسمانه کان، هه ره که سیك ده توانی شه و کاره بکات با بیگات.¹

له ده ستووری مه سیحیه کان ده رباره ی خیزانداری هاتوه: له سه ره هه موو پیاو ژنان پیویسته ژانی په به نی هه لپژێرن، به لام چونکه شه و شته ناتوانی جیه جی بکریته بۆیه ژن هینان دانرلوه. هه ندی جاریش له ترسی زیناکردن ژن هینانیا ن داناهه. هه روه ها ته لاق نیه ته نها له کاتی زینا نه بی، هه رکاتی نافرته ته لاقدره به هوی زینا شه و نه پیاوه که ده توانی ژنی دووم به یینی، نه نافرته ته که ش ده توانی شوو بکاته وه.² شه و یاساو ده ستووره دوور له واقیعیانه له شه ریعه ته گۆرپه دراوه که ی مه سیحیدا به دی ده کریته، بۆیه به ده وه شتی وزینا زۆر بووه له کومه لکه کانی پۆژئاوا.

هه موو شه و گوتانه ی به ناوی موسی و عیسی پێغه مبه ر عليه السلام گوتراوه هه چی بنه مای پاست و دروستی نیه، چونکه ته ورات و ئینجیل دای شه وان گۆرپه نکای ته واوی به سه ردا هاتون.

1 - الشلبي، مقارنة الألبان، 270/2.

2 - الشلبي، مقارنة الألبان، 236/2.

به ندى چوارم؛ نافرمت له ئيمپراتوريه تى بۇمانيدا

له دهستورده كانى پۇمانى، نافرمت ته نها شوين كه وتهى پياوان بووه و ههروهك يه كيكى كه م ئەندام ته ماشا ده كرا، هيچ جۆره مافىكى نه بووه. له كاتى به شوودانيدا، نه و گرتيه نديهى ده كرا له نيوان پياوو ژن ناوى (په يمانى سالارى) بوو، واته پياوه كه گه ووه ده سه لاتداره به ته نها.¹

له كۆبونوه يه كى گه ووه له پوما به ستر و بپيار درا كه وا نافرمت بوونه وهرىكى بى نەفس وگيانه، له پۆزى دوايى هيچ پاداشتى نه. نافرمت پيسه، نابى گۆشت بخوات، نابى پيڭكه نى، بۆى نه قسه بگات. له هه ندى كات و سه رده مدا تاوه كو قه ده غه ي قسه كردنى لى بكن، ده ميان به (قوفل) وگليل ده به سته ووه. نافرمتانى خانه واده به رزو نزمه كان ههروهك يه ك بوون له كاتى ده رچوونيان بۆ ده روه ووه قوفليگيان به سه ر ده مه ووه بوو. ههروهه نافرمت به هۆكارىكى سه ره كى فساد و به دپه وشتى داده نرا، چونكه واپان هه ست ده كرد كه وا شه يتان نافرمت بۆ پيس كردن و فه سادى ده كان به كار ده مينى.²

به ندى پينجه م؛ نافرمت له يۇنانى كۇندا (المرأة في اليونان القديمة)

نافرمت له كالا بى نرخه كان ده ژميردرا، ده كرا و ده فروشرا له بازاره كان، هه ندى جاريش به پيسترين كاره كانى شه يتان ناو ده بردرا.

مسته فا سوباعى ده لى: بيتبه ش كرابوو له خويندن، به شدارى نه بوو له كاروبارى كۆمه لايه تى، سه ره به ستى و نازادى نه بوو له كارو له سامان، پياو به شاره زووى خۆى

1 - شوقي أبو خليل، تحرير المرأة ممن؟ وفيم حريتها؟ ص 37. نقلًا عن معروف السدولبي، تاريخ الحقوق الروماني. ومحمود سلام الزناتى، المرأة عند الرومان.

2 - الشلبي، مقارنة الألبان، 216/3.

دهیتوانی له مهر کاتیکدا ته لاقی بدات، به لām نافرته که بوی نه بوو داوای ته لاق بکات.¹

علی عه بدلولوا حید الوافی ده لای: موله تی خویندن ته نها ده درا به نیرینه نازاده کانی یونان، به لām هه موو جوړه خویندنیک بۆ نافرته تان ده رگای داخرا بوو، هه روه ک گوره فه یله سوف وزانایان نه رستو له کتیبی پامیاری (السیاسة) ده لای: سروشت هیچ ناماده کاریه کی هوش و پیری به نافرته نه داوه تاوه کور شت فیزیکی، بویه ته نها په روه رده بکړین له سهر کاروباری مال و مندان له نامیزگرتن.²

نه و نافرته تانه ی به خویان دانابوون، په کیکیان ناوی (نه فریدیت) بوو، که خیزانی په کیک له خوا به پیاوه کان بوو، کاتی په یوه نندی خوشه ویستی دروستکرد له گه ل پیاوړکی ساده و خیانه تی کرد له گه ل خوا به تیه که ی، مندانیکي بوو ناویان نا (کیو بید)، بووه خوی خوشه ویستی.³

به نندی شه شه م: نافرته له ناو هیندوسییه کان (المرأة والهندوسية)

نافرته هیچ کاتیک نازاد نه بووه له کومه لگه ی هیندوسی، له ته مه نی کچیتی به ته وای له ژیر ده سلات و ناره نه ووه کانی باوکیدا بووه، له دای شوو کړدن له ژیر ده سلاتی میژده که یدا بووه، بیوه ژن له ژیر ده سلاتی مندان له کانی بووه. کچ بوی نه بووه نه و پیاوړی که باوکی بوی دیاری کړدوه په تی بکاته وه، خزمه تی ده کات تاوه کو له ژياندا مایی، هه رکات مرد ده بی واز بهی تی و دوو بکه ویته وه له خوشیه کانی ژیان وه: خواردنی خوش و پوښاکي جوان و خشل وزیر به کار هیتان، هه روه ها ده بی تاوه کو له ژيان مایی نابی شوو بکاته وه.⁴

1 - السباعي، مصطفى المرأة بين الفقه والقانون، ص 13.

2 - الوافي، علي عبد الواحد، المرأة في الإسلام، ص 28.

3 - شوقي أبو خليل، حرية المرأة ممن؟ ص 44.

4 - الوافي، علي عبد الواحد، المرأة في الإسلام، ص 77-78.

بەندى ھەوتەم : ئافرىتى لە ناو بوزىھە كاندا (المرأة والبوذية)

ئافرىتى گۆشەگىر نەبوو، لە سەر دەمى بوزا خۆى ، لە گەل ئەو ھەشدا بوزا زۆر جار دوودل بۆو، لەو ھەى ئافرىتە تان ۋەرىگىرىيان نا بۆ ناو ئاينەكەى ۋەىن بە شوپىنگەوتەى بىر ۋاھە پەكەى ۋەك نۆرىنەكان، چونكە ۋاى گومان دەبرد ۋەرىگرتنى ئافرىتە تان كارىگەرەكەى ترسانكى دەبى لەسەر گۆمەلگەى بوزى، ھەر بۆىش جارنىك بە كۆپى مامى خۆى (آننىدا) ۋوت: دواى ۋەرىگرتنى ئافرىتە تان بۆ ناو رىزەكانمان نابىنم ئەو كارە زۆر درىژەى بخاينەى.¹ ئافرىتى لە ھەر تەمەنىك بىت، بچوك، گەورە، پىر ناتوانىت بە ئارەزوو ۋە سەرىستى خۆى كارىكات ھەرچەندە لە ناو مالى خۆى بىت.² لەسەر ئافرىتى پىتۋىستە خزمەتى مۆردى خۆى بكات، پىاو ۋەك خوا سەىر دەكرا، ھەرچەندە پىاۋەكە زۆر ناپەسەندىش بىت ۋەتستايەتى لە گەل ئافرىتى تىرىش ھەبى.³

بەندى ھەشتەم : ئافرىتى لە رىساكانى ھىندىھە كاندا (الشرائع الهندية)

ياساكانى ھىندى ئەو دەستەوازانەى زۆر بە ئاشكرا بىرپار دابوو، كە ۋا نەخۆشى ۋە مردن ۋە ھەننەم ۋە ھەرى مار لە ئافرىتى خۆرترو پەسەند ترە. مافى ژيانى ئافرىتى تەنھا تاۋەكو ئەو كاتە بوو كە ھاۋسەرەكەى لە ژيان بوو، ھەر كاتى كە مۆردەكەى مەردو تەرمەكەى سووتىنرا، دەباۋە ئەۋىش خۆى بخاتە ناو ئاگرەكە، ئەگەر نا ئەۋا نەفرەتى ھەتا ھەتايەى دەكە ۋىتەسەر.⁴

1 – الوافي، على عبد الواحد، المرأة في الإسلام ، 179/4-180.

2 – السمرحاني، أسعد ، من قاموس الأديان (الهندوسية والبوذية)، ص 48.

3 – السمرحاني، من قاموس الأديان، ص 49.

4 – الشلبى، مقارنة الأديان، 216/4.

بەشى سىيەم

ئافرىتە ئە شارىستانىيەتى رۇژئاۋاي مەسىھىدا

بەندى يەكەم : ئافرىتە ئە سەدەمكى ئاۋمىراست

بىرگە يەكەم : راي كەنىسى كاتولىك

بىرگە دووم : ئافرىتە ئە ھەرمىسا

بىرگە سىيەم : ئافرىتە ئە بەرىتانيا ئە سەدى نۇزدەھەم

بەندى دووم : ئافرىتە وشۇرشى پىشەسازى

بىرگە يەكەم : شۇرشى پىشەسازى ئە ھەرمىسا

بىرگە يەكەم : شۇرشى پىشەسازى ئە بەرىتانيا

بىرگە سىيەم : لىكئانەۋى باسەكە

بەندى سىيەم : دوست بوۋى دىكخراۋمكى ئافرىتان

بەندى چوارم : ئافرىتانى رۇژئاۋا چ سوودىكىيان بەدەست ھىنا ئە و باتگەۋازە؟

بەشی سێهەم: ئافەرت لە شارستانیەتی پۆژئاوای مەسیحیدا

پیش چوونە ناو باسی ئافەرت لە شارستانیەتی پۆژئاوادا، باسی تێپوانینی هەندی لە پیاوانی ئاینی مەسیحی دەکەین بەرامبەر بە ئافەرت لە سەدەکانی ناوەراستدا.

بەندی یەکەم: ئافەرت لە سەدەکانی ناوەراست

برگەی یەکەم: پای کەنیسەی کاتولیک

نوسەرێکی دانمارکی بەناوی (دیث کوندسیرین) پای کەنیسەی کاتولیکی بەرامبەر بە ئافەرت پێویست دەکات و دەڵێ: لەبەر ئەوەی ئافەرت بە ئادەمیزادی پلە دوو دادەنرا بۆیە هیچ پێندە و پایەییکی کۆمەڵایەتی نەبوو.¹

پایا تیرە دەڵێ: چەند دڵخۆش ئەو کەسەى خوا کوڕێکی پێدەدات، چەندە بەدەختە ئەو کەسەى خوا تەنھا مێینەى پێدەبەخشێ، هەرچەندە ئافەرت پێویستە بۆ نۆد بوونی منداڵ هەروەك چۆن بازراگانی پێویستە بۆ نۆد بوونی سامان، کەواتە ئافەرت و بازراگانی یەكسانن. پێستەو بۆنى خۆش هەردووکیان بۆ ئادەمیزاد پێویستن، بەلام ئەفسە ئادەمیزاد بەرەو لای بۆنە خۆشەكە دەپواو پووق وکینەى لە پێستە، ئایا دەبێ پێستەو بۆن یەك هەژماریان بۆ بکڕیت؟² بۆن وپێستەیه: مەبەستی کوپو کچه.

برگەی دووهم: ئافەرت لە فەرەنسایا

فەرەنسایا پرسیار دەکات: ئایا ئافەرت ئادەمیزاده؟

لە ساڵی 586 زاینی کۆنگرەیهك بەسترا سەبارەت بە ئافەرت، تیایدا ئەو پرسیارە کرا ئایا ئافەرت ئادەمیزاده یان نا؟ پاش گفتو گۆیهکی نۆد بریاردارا کەوا ئادەمیزاده، بەلام بۆ خزمەتی پیاو دروست کرلوه.³

1 — أحمد الشلبی، مقارنة الأديان، 218/4.

2 — أحمد الشلبی، مقارنة الأديان، 300/3.

3 — شوقي أبوخليل، تحرير المرأة ممن، ص 40.

هر له وکاته وه فرهنگه نسپه کان دانیان نا به وهی که و نافرمت شاده میزاده، چونکه پیشتر گومانیان له وه بو که و نافرمت شاده میزاد بیت، هرچه نده پاش نه وهی بریاریندا که و شاده میزاده، به لام به ته وای نه یان چه سپاند که و شاده میزادیکه نه واده، به لکو شوینکه و تهی پیاده و بۆ خزمه تی نه و دروست کراوه. هر له بهر نه و هویه ش بوو تاوه کو سالانی نزیک نافرمتی فرهنگه نسپی له بچوکتین ماف بیته ش کرابوو، هر وه ک باسی ده که یه له لاپه ره کانی داهاتوو.

هرچه نده شوپشی فرهنگه نسپی بانگه وازی نه وهی کرد که و خه ک نازادن و به ندایه تی نه ما، به لام نافرمتان هر له پیزی که م عه قله کانی وه ک شیت و مندال هه ژمار ده کرا، تاوه کو سالی 1938ز، ئینجا نه و یاسایه لابرده را.¹

عه فیف ته بباره ده رباره ی نافرمتی فرهنگه نسپی ده لی: یه کیک له پۆژنامه کانی فرهنگه نسپی له 20 ی شوباتی سالی 1938 ز، بلای کرد وه که و یاسایه ک ده رچوو بۆ نافرمتی شوو کربوو، که ده توانی چه ک له بانکه کان واژوو بکات، ده توانی ژماره یه کی بانکی بۆ خوی بکاته وه، گرته بستی داریی واژو بکات، به شه میرات وه ربگری.²

نه گهر له سه ده ی نۆژده م نافرمتی نه ورپی مافی نه وهی پیندرایی که بتوانی خاوه نی سامانی خوی بی، بتوانی گرته بستی واژو بکات نه و نافرمتی موسلمان هر له سه ره تایی هاتنی ئیسلام نه و مافی پیندراوه هر وه ک خوی گه وه له قورئاندا ده فره رموی ﴿الزَّجَالِ نَصِيبٌ مِّمَّا أَكْتَسَبُوا وَلِلنِّسَاءِ نَصِيبٌ مِّمَّا أَكْتَسَبْنَ وَسَأَلُوا اللَّهَ مِنْ فَضْلِهِ إِنَّ اللَّهَ كَانَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا﴾ ﴿النساء: 32﴾

له 14 ی ته موزی سالی 1789ز، خو پیشاندانه کی نافرمتان پتکخراو هیزش کرا بۆ سه ر کوشکی فیرسای فرهنگه نسپی، داوایان کرد له شائن (ماری نه نتوانیت) پاروئیک نانیان بۆ دابین بکات تاوه کو تیر بخۆن، له گه ل پیدانی هه ندیک سه ره بستی، به گاته

1 - الشلهبی، مقارنة الأديان، 219/3.

2 - طبارة، عفيف عبد الفتاح، روح الدين الإسلامي، ص 387.

پېتىرىنىڭ ۋەلاسى دانائە ۋە گوتى: دەنگى گەدەي ئەو ئافرىتە تانە كې بېكەنە ۋە بە كىكىكى ئاۋ بە گوتىز.¹

لە سالى 1861 ھەندىك لە كچان ويستيان بچنە ئاۋ تاقىكرىدە ۋەي بە كالورىا لە ھەرنەسا، بەلام پىنگەيان پى ئەدرا تاۋەكو خىزانى ناپليونى سىيەم (ئۇچىن) ۋ ۋەزىر پۇلان ھاتنە ئاۋ كىشەكە ۋ پىنگەيان بۇ خۇش كىردن تاۋەكو بچنە ئاۋ تاقىكرىدە ۋەكان.²

بېرگەي سىيەم: ئافرىتە لە بەرىتانيا لە سەدەي نۆزدەھەم

تاۋەكو سالى 1805ز، بۇ پىاۋانى ئىگلىز ھەبو كە خىزانى خۇيان بفرۇشن، دۋايى ئەو ياسايە ھەلگىرا. لە سالى 1931ز، پىاۋىك خىزانى خۇي بە 100 پاۋەند فرۇشت ۋ بەندىكرا بۇ ماۋەيەك، چونكە نەيزانى بو ئەو ياسايە نەماۋە قەدەغە كراۋە.³

لە ياساكانى بەرىتانيا ئافرىتە ۋەمىردەكەي دەبنە يەك كەسايەتى، بۇ ئافرىتە نىيە بەتەنھا خاۋەنى سامان بىت، يان بچىتە ئاۋ گرېبەندى دارايى، تاۋەكو سالى 1882ز ياسايەكى تر دەرچو، تىايدا ھاتوۋە تەنھا ئافرىتە دۋاي شوو كىردن دەتۋانى بەناۋى خۇي خاۋەن سامان بىت.⁴

پاشاي بەرىتانيا (مىنرى ھەشتەم) قەدەغەي كىردىبو خۇيىدە ۋەي كىتېبى پەيمانى نوى (ئىنجىل) لەلايەن ئافرىتە تانە ۋە. تاۋەكو سالى 1850 ئافرىتە بە ئادەمىزاد ھەژمار نەدەكرا، تاۋەكو سالى 1882ز ھىچ مافىكى سەربەخۇي نەبوو، بەلكو ۋەك سىيەرى باۋكى يان ھاۋسەرەكەي بوو.⁵

تاۋەكو ئاۋەپاستى سەدەي بىستەم بۇ قوتابىيە كچەكان نەبوو بەشدارى بىكەن لە

1 - كمال مظهر أحمد، المرأة في التاريخ بغداد، دار الحوادث، 1981م، ص33.

2 - السمحراني، من قاموس الأديان، الهندوسية، البوذية، المسيحية، ص62. جورج. ع. خولم، المرأة عبر العصور، ص21.

3 - شوقي أبو خليل، تحرير المرأة ممن؟ وفيه حريتها؟ ص39.

4 - طيارة، روح الدين الإسلامي، ص387.

5 - الشلبي، مقارنة الأديان، 219/3.

يانه كان ويه كيه تيه كانى قوتابيان به تاييه تى له زانگوى كامبېرچ، هه روه ها زانگوى نو كسفوردېش به چاوى يه كسان ته ماشاى مافه كانى كچه كان وكوپه كانى نه ده كرد له مافه كانيان، تاوه كو 26 ى ته موزى سالى 1964 ز بېرارى يه كسانى درا له مافه كانيان وهك قوتابى.¹

له سدهى چوارده له پۆلتونيا، له سدهى هه فده له ئيسپانيا، زۆر له قوتابيه كچه كان پۆشاكى كورانيان ده پۆشى تاوه كو بتوانن بچه ناو زانكوكان بۆ خویندن، پاش دوو سال له خویندن كاره كه يان ئاشكرا بوو، زانكو فه رمانى ده ركردنى نهو قوتابيه كچه نهى ده ركرد پاش سووكايه تى پيكرينه كى زۆر ليدانتيكى چاك. له هه مان كات لهو دوو وولاته ئافرىت له ميراث وكاروكاسبى بېيهش كرابوو.²

پاش نهو گه شته كورته به ناو كۆمه لگاي نه ورپى، بينيمان پاى پاپاو قه شه كانيان ده ريارهى ئافرىت، هه روه ها بېروپاى پيشه واو زانا هه ره به رزه كانيان كه سه رۆكى زانكوكان، دانيان به بچوكترين مافى ئافرىت دا نه ده دا كه برىتبه له سه ربه ستى خویندن وخواه نيه تى سامان وميراث.

هېچ گومانى تيا نيه نهو جۆره هه لسه كه وته نه شياو نا مۆفايه تيانهى به رامبه ر ئافرىت تان كرا له نه ورپا بۆ ماوهى چه ند سده وای كرد له ئافرىت تانى نهو وولاتانه دژايه تى كه نيسه وهه موو نهو بېراران به بوستن كه به ناوى ئابنه وه بۆيان بېرار درابوو. تاوه كو گه يشته نهو ئاستهى به رهنگارى هه موو ياساو پيساكانى ئاسمانى بين، چونكه نه وهى پاست و ناپاسته گشتى لى تيكه ل و ليل بېوو، زۆربهى پياوانى ئاينى بۆ به رزه وه ندى خۆيان و فه رمان په واكان بېرارى ئاينيان ده رده كرد، هه روه ها به هۆى بېيهش كردنى له ميراث وسامانى خۆى ومۆله تى خویندن، هه لسان به دژايه تى كردنى بېراره كانى ميرى وخيزان وكه س وكار. بۆ نه مهش ئافرىت بېرى كرده وه له ماله وه ده رچييت به هه ر شيوه كه بيت، چونكه مالى له بهر چا و بېوو به دۆزه و نه وانى له مالىش له گه لى بوون وهك دوژمن هه لسو كه وتيان له گه لدا ده كرد، بۆيه چوه ناو

1- الشلبى، مقارسة الأديان، 219/3.

2- كمال مظهر، المرأة في التاريخ، ص 31. جورج. خوا، المرأة عبر العصور، ص 21.

كارکردن، ھەرچەندە دەيزانى كار كردن بۆ ئەو قورسە وسووكايەتى تىايە، بەلام لاى پەسەند تر بوو لە مال وسووكايەتەكانى. ھەندىك لە ئارەزوو بازارن وشەيتانەكانى ئادەمى ئەو ھەلەيان قۆزتەو ھە بۆ بەرژەو ھەندى خۆيان، تاو ھەكو كار گەيشتە ئەو ھى شىرازەى خىزان پىچىرت و مەدالەكان سەرگەردان بن و بەد پەوشتى بلۆو بىتەو ھە. ھەندى لە نووسەر ھەلپەرست وسەر لى شىواو ھەكانىش لە پۆژنامەو گۆزارەكان ئەو چوونە ھەر ھەو بى بەرنامەيان بۆ پازاندنەو ھە ناوى (سەربەستى ئافرىتە و داواکردنى مافەكانيان، پىشكەوتن وسەربەستى بىروپاوا ئازادى وشۆرشى جىنسى).

بەندى دووم : ئافرىتە وشۆرشى پىشەسازى

پاش ئەو ھى ئافرىتە دلى پى بوو لە بى وكىنە بەرامبەر بە ئاينى مەسىحى و پىاو ھەكانى ئاينى، بارگەيەكى ئۆدى لە تەزوى دژايەتى ھەلگرتبوو بەرامبەر ھەموو شىتەك ناوى ئاينى پىتو ھەو، شۆرشى پىشەسازى سەرى ھەلداو ھەموو بوو ھەكانى ژيانى گرتەو، كارگەو كۆمپانىيائى ئۆد كرانەو ئافرىتەن بە كۆمەل چوونە ناو ئەو كارانە چونكە گومانىيان وابوو ئەو كارانە خۆشى وسەربەستى وسامانى سەربەخۆيان بۆ دەمەيتە بەرھەم كە سەلەھەى سەلە خەونيان پىتو دەبىنى. بەلام ئەو ھەيان لە ياد نەبوو كەوا لە دواى ئەو كارگەو كۆمپانىيانەو ھەندى ئادەمىزادى دپندە ھەيە، كە ھىچ سۆز بەزەبىيەكان لەناو دليان نى، ھىچ خورپەوشت و بىنەمايەتى ئەخلاقىيان لائىيە تەنھا كۆكردنەو ھى پارەو سامان نەبى. ئافرىتە بوو كارەكەر لەو شوپانەو بە پۆژانەو مانگانەيەكى ئۆد كەتر لە پىاوان، واتە بوو قورىيانى ئەو شۆرشە پىشەسازىيە جا خۆى دەيزانىيان نا؟

بەرگەى يەكەم : شۆرشى پىشەسازى لە ھەرنەسا

لە سەرھەتاي سەدەى ئۆزدەھەم ئافرىتەن مەملەتتى پىاوانيان دەكرد لە كارکردن لەو شوپانە (كارگەكان و كانەكان - المعامل والمناجم)، لە ھەرنەسا ژمارەى كرىكارەكانى ئافرىتە نىو ھى ھەموو كرىكارەكان بوو، بەلام پۆژانە لە جىياتى 12 كاترەمىز دەبوو

15 کاتژمێر کار بکەن. لە ساڵی 1831 لە کارگەى چینی شاری لیۆنى فەرەنسى کە نیوەى ئافرىتە و منداڵ بوون لە کاتژمێر سیی بەیانی تاوەکو کاتژمێر 10 ی شەو کاریان دەکرد، واتە تێکڕایی 17 کاتژمێر، بەلام نیوەى مووچەى پیاوانیان هەبوو. ژمارەیهکی زۆریان مردن لەبەر ماندوویەتی و بیزارى و ناله‌بارى دەرونی و شەکەتى.¹

برگەى دووهم: شوێنى پێشه‌سازی لە بەریتانیا

لە وولاتى بەریتانیا برسێهەتى و بێبەش کردنى ئافرىتە لە مافەکانیان پالیا بە ئافرىتەتەنەوه نا بۆ چوونە ناو کانه‌کانى خەلۆزى (لانکشارى و یورکشارى)، کە کارکردن لەو کانه‌نە ناسرابوون بە کارى قورس و بەردەوام، ئەو دیاردەیه‌ وای کرد لە هەندیک لە پۆشنیرو نووسەرەکان باسى بارى تەندروستى و ئەو مەینەتى و دەردەسەرەیه‌ی کەوا ئافرىتەتان تیايدا دەژین بکەن، هەروەک یەکیان دەتێ: زۆر جار ئافرىتەتان لەبەر ماندوو بوون ناچاربوون گالیسکەى خەلۆز رابکێشن لەسەر چۆک و ناولەپ، وەک سەگیش زمانى دەر هێناوه‌ و هەناسە تەنگ بووه‌. زۆر جاریش لەبەر بەرزى پله‌ی گەرما ناچاره‌ خۆى پووت بکاتەوه‌ تاوه‌کو نەخنکێ، پیاوانیش بەهەمان شێوه‌.²

ئافرىتەتەکان لە پیاوان زیاتر کاریان دەکرد بەلام مووچەیان نیوه‌ى ئەوان بوو، ئەو نا هەقى و نا یەكسانیه‌ وای کرد لە هەندێ ئافرىتە شێوه‌ و پۆشاکى خۆى وەک پیاوان ئى بکات تاوه‌کو هەمان مووچە و مافی پیاوانیان هەبێ.

برگەى سێهەم: لێکدانەوه‌ى باسەکە

لێره‌وه‌ دیار دەکەوێت ئەوانه‌ى بانگەشه‌ى دابین کردنى مافی ئافرىتەتان دەکەن و هانیا بەدەن کەوا هەموو کارێک بکەن، بەلام کاتى ئافرىتەتان وەلامى بانگەوازه‌کەیان داوه‌، بێنیمان خیانتیان لە بانگەوازه‌کەیان کردوو، لەگەڵ پیاوان یەكسانیان نەکردن، بەلکو وەک نیو پیاو حیسابیان دەکردن هەم لە مووچە و هەم لە مافەکانى تری وەک

1- کمال مظهر، المرأة في التاريخ، ص 29

2- کمال مظهر، المرأة في التاريخ، 29-30

مؤلت وکاته کانی کارکردن، خوی گوره دهر باره ی نهو درون و دو پوانه دهر رموی: ﴿کَبُرَ مَقْتًا عِنْدَ اللَّهِ أَنْ تَقُولُوا مَا لَا تَفْعَلُونَ﴾ 3. الصف:

یه کیک له لورده کان دهلی: پیویسته نافرمتان نهو په سندن بکن کهوا نیوهی موچه ی پیاوان وهریگن، چونکه نه فقه و خرجی مال و مندالیان له سر نیه، بویه نیمه نیوهی موچه ی پیاوانمان بق بریار داو¹.

نیمهش دهلین: نیوه که ی باوه پتان به ویه کهوا خرجی مال و مندال له سر پیاوه، نهی نیوه نالین نابی پیاو ساری هبی له مال، نهی نیوه نالین هردو په گزله گشت شتیکدا په کسان؟ کوا نهو په کسانیه؟ نهی بچی نافرمتان 17 کاترمیز کارده کن و پیاوان 12 کاترمیز؟ دیاره نیوهش نهو باوه پتان هیه کهوا توانای بهرهم هینانی نافرمت که متره له پیاو. یان هر ناره زووتانه زیاتر سوکابه تیان پی بکن تاوه کو زیاتر بۆتان مل که چ بن و وه لامی ناره زووه گلاوه کانتان بدنه وه و خویان به دهسته وه بدن، نینجا وه پیاوان حیسابیان بق ده کن. که واته په کسان لای نیوه بی بهر امبه نیه، به لکو په کسان بهر امبه فرشتی که پامهت و شهره ف و ثابرو و که سایه تی نافرمت و گورینی پوشاک و شپوهیه. نیوه ی نذر دارو زالم خاوه نی شو کو میانیاو کانه کانی خلو، هر وه که شیتان دینه بهرچاومان، چونکه شیتانیش داوا ده کات له خه ک بی باوه پی و کوفر بکن، به لام کانی وه لامیان دانوه و بوونه بی باوه، شیتان دهلی: من له نیوه بهریم وکارم به سرتانه وه نیه، من له خوا ده ترسم، نیوه خۆتان زولمتان له خۆتان کرد، کی گوتی وا بکن نهی تاوانبارینه؟ خوی گوره دهر رموی: ﴿كَذَّبَ الشَّيْطَانُ إِذْ قَالَ

لِلْإِنْسَنِ اكْفُرْ فَلَمَّا كَفَرَ قَالَ إِنِّي بَرِيءٌ مِنْكَ إِنِّي أَخَافُ اللَّهَ رَبَّ الْعَالَمِينَ﴾ 4. الحشر:

16. خوی گوره دهر رموی: ﴿وَقَالَ الشَّيْطَانُ لَمَّا قُضِيَ الْأَمْرُ إِنَّ اللَّهَ وَعَدَكُمْ وَعَدَ الْحَقِّ وَوَعَدْتُكُمْ فَأَخْلَفْتُكُمْ وَمَا كَانَ لِي عَلَيْكُمْ مِنْ سُلْطَانٍ إِلَّا أَنْ دَعَوْتُكُمْ فَاسْتَجَبْتُمْ

لِي فَلَا تَلْمُزْنِي وَلِئُمَّا أَنْفُسِكُمْ مَّا آتَا بِمُصْرِخِكُمْ وَمَا أَنْتَ بِمُصْرِخٍ لِّي
كَفَرْتُ بِمَا أَشْرَكْتُمُونِ مِنْ قَبْلُ إِنَّ الظَّالِمِينَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٢٢﴾ ابراهيم:

نووسه زینکی فه په نسی خاتوو (فرانس کیری) ده لئې: نافرته تانی عه ره ب مافی
به کسانې کارو په کسانې هاوسه ریتی و مالی وه رگرتووه. نیمه وه ک نافرته تانی پوژناوا
چاوه پوانی شارستانیه تیکې ترین که و زیاتر به به زه یی بیت له گه ل نافرته تاندا، زیاتر
دا کولکی و په چاوی مافه کانیاں بکات. نه وه ی به ده سستی هیناوه ته نه چا نه
ده سته و تیکې که موو باری ژیا نیشی به وه و خوشی نه بریدوه. نافرته هر چه وساو
ده میتنه وه تاوه کو چاوه نه گپړنه وه به جوری ژیا ن و په روه رده و پوژننیری کومه لکه،
چا نه و چ له کاتیکې نژیک نه نجام بدریت یا ن دور.

نقد له پیاوړی له گه ل نه وه دان که و نافرته تان ده توانن کاره کانی پیاوړی نه نجام
بدن، له گه ل نه وه شدا پییا ن په و انیه هه مان موچه یا ن هبې، نه و جوړه بیروپایه
که و ده لئې: نافرته وپیاو په کسانن له توانا، به لام نابې په کسان بن له پاداش و ماف و
مووچه، نقد باوه له زوړه ی وولاتانی جیهان، بگره له وولاته په کگرتووه کانی
نه مریکاش به هه مان شتویه. هر نه وه شه بوته هوکار نافرته تان پق وکینه په یدا
بکه ن به رامبه ر به هه موو په گه زینکی نژینه.

نیمه ش نه و جیاوازیه ی که و پیاوړی پوژناوا نه نجامی ده دن به رامبه ر به نافرته تان
به سوونه تیکې خوا یی ده زانین، چونکه هر که سیک له بنه ماو سوونه ته کانی خوا
ویونه وهر لایدات چا چ باوه پ داربې یا ن بې باوه پ نه و خوا ی گه وړه تووشی سه رلی
شیناوی و هیلاکی وشه که تی وماننو بوونی ده کات، هر گیز ژیا نیشی ناسووده نابیت.
نه و نافرته تانه ش به هاندانی پیاوړی خاوه ن به رژه وهند و فیلبار له مال چوونه دهره وه
بق کارینکی نقد قورس و دور که و تنه وه له مندا ل وختیزان، چوونه به ر ده سستی
ناده میزادی تیر نه خوړ، گورگ له پیستی مه پ، له جیاتی ناین و په وشت، ته نه پاره و
سامان کز کردنه وه به رنامه یانه، هه موو هه ولیان نه وه په گیرفانیان پر بکه ن و ورگیان

تیر بکن و ناره زووه کان بگه یینه به ریزترین پله ی پاباردن له سهر حیسانی نابووی کچ و ناهره تانی خزم وکس وکارو ناهره تانی کومه لگه ونه ته وکه یان، له سهر حیسانی دایکی منداډ ونه ووه کانی دواپوژیان. نا نه ویه به ره می شوږشی پیشه سازی، به ره می یاساکانی سهرمایه داری. هر نه و به رنامه یه ده یه ویت خوکی هه موو جیهان بکات و ده سه لاتی خوی بسه پیتی به سهر گشت نه ته ووه کان. ده بی باش بزائن نه وانه له کاتیکي نزيك یان دور به مله وپی و فسادو به درپه وشتی خویان له ناو ده چن.

به ندی سینه م: دروست بوونی ریکهراوه کانی ناهره تان

له گه ډو بارو ډوڅه ناله بارو پي په زاړه و تاوان وچه وساندنه وه، ده ستيکی شماروه هانی ناهره تانی دا که و له و کاره قورسانه له کارگه و کانه کانی خه لوژ به رده وام بن، به لام نه وه ستن له دواکردنی مافه کانیان، خویان له گه ډ پیاوان په کسان بکن له هه موو شتيك، له پوښاك، شتيوه و ټاكار، ناره زوو بازی، چوونه دره وه، هه موو جوړه کارکردنیک، نه مهش نایه ته دی نه گهر ریکهراو په کیه تی و سه ندیکا بق خویان دروست نه کن بق به رگری کردن له مافه کانیان وډایه تی کردنی خاوه ن کارگه و کانه کان و بگره حکومته کانیش، هه روه ها دوا کردنی به شداری له په رله مان و وه زاړه ته کان. به دواي نه م کارهش ته نها مه به ست نه وه بوو ناهره تان به شتيوه په کی گشتی بکه نه دزی پیاوان و به په کجاری له مال دوریان بخه نه وه، گالته به سوزو عاتیفه یان بکن، به جوانیه کانیان ناره زووه کانیان تیر بکن، له کوتايشدا نامانجی زایونیه کان به پینه دی هه روه که له پوډتوکوله کانیان ناماژه یان بق کردوه، نه مانه هه مووی له ژیر ناویشانی مافی ناهره تان و به شداری له هه لېژاردن و په رله مان.

پوډتوکولی نویم ده لی: گه نجان - بیجگه له یه هودییه کان - هه موومان تووشی سه لی شتواوی وگوپایی کردون، تووشی فسادو به درپه وشتیمان کردون به هو ی نه و بیردزانه ی که بومان داپشتون، هه رچه نده ده زانین که نه و بیردزانه فاسده، له گه ډ نه وه شدا نیغه نه وانمان وا چه واشه کردوه که له سه ریان برون¹.

یه کهم دیاردهی به‌رز کردنه‌وی تالای یه‌کسانی نیوان پیاور ژن له فەرهنسا بوو، پاش به‌شداریان له شۆپنشی فەرهنسی و سه‌رکه‌وتنی شه و شۆپشه. داوای مافی خۆپندنیان کردوو، له‌گه‌ل دروست کردنی پیکه‌خراوی نافرته‌تان و یانه‌ی جیاجیا، حکومه‌تیش له سه‌ره‌تا به‌ ناچاری وه‌لامی دلاوکاریه‌کانی داوه. پاش ماوه‌یه‌کی که‌میش فەرمانیکی کۆماری ده‌رچوو له سالی 1793 ز به‌ داخستنی گشت شه و بنگانه‌ی سه‌ر به‌ نافرته‌تانه‌وه بوو. له پاش شه و بوداوه بزوتنه‌وه‌ی په‌گه‌زی نافرته‌تان (Feminism - حركة العنصر النسوي) سه‌ری هه‌لدا، پاشان ناوی گۆپدرا به‌ بزوتنه‌وه‌ی نافرته‌تان له پیناوی یه‌کسانی (حركة المرأة لأجل المساواة)، له بنه‌ماو ناما‌نجه‌کانی شه و بزوتنه‌وه‌یه: ¹

1- یه‌کسانی ته‌واو له‌گه‌ل پیان

2- مافی خۆپندن

3- کردنه‌وه‌ی بواری کارکردن

4 - مافی هه‌لبژاردن و به‌شداری له کاروباری پامیاری

شه و خالانه مافی په‌وا‌ی خۆپانه، به‌لام تاوه‌کو نیستا ته‌نها به‌ گوته‌و نووسینه نه‌وه‌ک کردار.

پاش شه‌وه‌ی ئەمه‌ریکا سه‌ربه‌خۆیی وه‌رگرت له سالی 1783ز، ده‌نگی نافرته‌تان به‌رز بۆوه بق به‌شداری له هه‌لبژاردنه‌کان، پاش به‌شداریان له کاری پزگاری وولات و سه‌ربه‌خۆیی.

له سالی 1848ز، له وولات یه‌کگرتنه‌وه‌کانی ئەمه‌ریکا یه‌که‌م کۆنگره‌ی نافرته‌تان به‌سترا له میژودا، بق به‌رگری له مافه‌کانی نافرته‌تی پۆژناوا، بیراریشیاندا که‌وا سالانه شه و کۆنگره‌یه ببه‌ستن. ²

1- کمال مظهر، المرأة في التاريخ، ص 34. شیرین امیدی، للمرأة وأجداد اتحاد نساء کردستان، ص 14.

2- کمال مظهر، المرأة في التاريخ، ص 37. معن خلیل، علم اجتماع الأسرة، ص 173.

لە سالى 1867ز، لە ئەمەرىكا كۆمەلەى گىشتى ئافرىتە تانى ئەمەرىكا دامەزرا و لەھەمان سال كۆمەلەى ئافرىتە تانى جىھانى دامەزرا.

لە سالى 1867ز، ئافرىتە تانى بەرىتانيا داواى بەشداريان كرد لە ھەلبۇزاردنەكان، داواى ئەم داواكارىيە (يەكەتەى نىشتەمانى ئافرىتە تانى ئىنگىزى) دامەزرا. پاشان ئافرىتە تانى ئەلمانىا سويسراو نەروىج و دانىمارك و كەنەدا و فەرنسسا و ئىتالىا شوپىنى ئەوان كەوتن و ھەمان يەكەتەى و كۆمەلەيان دامەزرا. ¹

لە سالى 1914ز، يەكەم يەكەتەى ئافرىتە تانى جىھانى لە پىناوى يەكسانى لە ھەلبۇزاردنەكان دامەزرا. لە سالى 1917ز، ئافرىتە تانى شەش وولات بەشداريان لە ھەلبۇزاردنى گىشتى كرد، لە سال 1944 كىشەى ئافرىتە تان لىكۆلىنەوەى لەسەر كرا، لە سالى 1966 ز بىريارى دامەزرا. ئافرىتە تانى جىھانى درا.

لە سالى 1970ز، ئافرىتە تانى 72 وولات كۆبۆنەو بىريارىندا كە يەكەم كۆنگرەى ئافرىتە تان بىيەستى، ئەو بوو لە سالى 1975ز، يەكەم كۆنگرە بەسترا لە مەكسىك. لە سالى 1980ز، لە كۆبىھاگن- دانمارك كۆنگرەيان بەست لە ژىئە ناوئىشانى يەكسانى گەشە كردن، لە سالى 1985ز لە نايرۆبى، چوارەم كۆنگرە لە پەكىن بەسترا لە 16 ئى يەلۇلى سالى 1995 كە تىايدا 5000 ئافرىتە بەشدار بوون يەكيان كورد بوو. ²

ئىتمەش دەلەئىن ئەو يەكەتەى و پىكخراوەى ئافرىتە تان ئەگەر سەرىبەخۇ بن، پابەندى ئەم لاو ئەولا نەبن، خەرىكى پىكخستنى كارى تاييەتەى ئافرىتە تان بن، گرنگى بە خوئىندن و ھەرگرتنى زانست و زانىارى بەدن، ھانى كچەكان بەدن كە سەركەوتن بەدەست بەيئىن لە زانكۆكان، گرنگى بەكارە دەستىيەكانى ئافرىتە تان بۆ سوودى بازىرگانى و پىشەسازى نەتەوئى بەدن ئەوا سەركەوتوون و بەرەو پىشەوە دەچن، (بە درىزى باسى كارى پىكخراوەكانى ئافرىتە تان و قوتابىيانى كچمان كرووھ لە كىتەبى پىاوان و ژنان تەوكارى نا يەكسان- دانە)، بەلام زۆرچار تەنها گرنگى بەو شتەنە دەدەن كەوا بىجگە لە زيان

1- كمال مظهر، ص 37. معن خليل، علم اجتماع الأسرة، ص 173.

2- شيرين لىمىدى، المرأة و لمجاد اتحاد نساء كردستان، ص 17 وما بعدها

ھېچ سوودىكى بۇ كۆمەلگە نىيە، ھەروەھا ئۆزجار جىياۋزى دەكرىت لە نىۋان ئافرىتان خودى خۇيان ئىۋەش لەسەر بىنەماي ئەتەۋىيى ۋىجىزىيى و تەمەنى ئافرىت. لەوانىيە لەبەر ئىۋ ھۆيانە ۋەندى ھۆى ترە بىۋە كەۋا فەيلەسوفى ئەلمانى نىتسشە¹ ئىۋ ۋوتەيە دەلى: بىزوتنەۋى ئافرىتانى بەۋ شىۋەى كە ھەيە، سووكايەتيەكە پىاۋان بە ئافرىتانى دەكەن، ھەموو ئافرىتەنىكى ھەست ناسك ۋچاك پەرۋەردە كراۋ، شەرم لە خۇى دەكات بەشدارى بكات. بەلكو پىۋىستە گرنگى تايىت بە ئافرىتان بدرىت و چاۋدىرى ۋپارىزگارىان بكرىت...²

بەندى چوارەم: ئافرىتانى پۇژئاۋا چ سوودىكىيان بەدەست ھىناۋە لەۋ بانگەۋازە؟

لىرەدا تەنھا باسى ئافرىتانى پۇژئاۋا دەكەين بزانين چ سوودىكىيان بەدەست ھىناۋە، چونكە ئىۋان خۇيان بە پىشەنگى ئىۋ بىزوتنەۋە دادەنن ۋەيانەۋىت خەلكان ۋكۆمەلگەكانى تر شۆين ئىۋان بگەۋن تاۋەكو لەۋ پىشەكەۋتن ۋلەۋ سوودانە بىيەش نەبن. ئافرىتى پۇژئاۋا چى بەدەست ھىناۋە لەۋ فەلسەفەيە؟

1- مېنيە لە پۇژئاۋا كاتى لە تەمەنى گەنجىيە، ئىۋ دەست ۋئەۋ باۋەش دەكات، لاي ئىۋ گورگ بۇ ئىۋ گورگ ھەنگاۋ دەنى، ھەموو پىزگرتن ۋقسەى خۇش ۋمل دانۋاندن تەنھا لەبەر خاترى جۋانىيەكەى ۋگەنجىيەكەيتى، ھەر كاتى نىزىنەكان كارەكانيان تەۋاۋ بوۋ، جۋانى ئافرىتەكە بەسەر چوۋ، ئارەۋوۋەكانى نەما، ئىۋا نە پىز دەمىتى نە مل دانۋاندن، لاي ئىۋان پىزگرتن بىۋ بەرامبەر نىيە، ئافرىت كاتى پىرى ھىچى نەماۋە پىشەكەش بكات بۇيە پىزىشى لى ناگىرى. لە فەرەنگى ئىۋىپى سەرمایەدارى شتى بىۋ بەرامبەر نىيە، چونكە ھەموو شتىك لايان ماددەيە.

1 — نىتسشە: (1844-1900)، فەيلەسوفىكى ئەلمانىيە، مەزھەبى پەرەسەندىنى گرتەبەر، لە دامەزىنەرى پەرەزى ئەلمانىيە، لە كىتەبەكانى(سەرلەندىنى كارەسات و گىيانى موسىيلا، زەرەدەشت بەم شىۋە پە كەتۋىگۋى دەكرە). المنجد في الأعلام، ص 582.

2 — شوقى أبو خليل، الاسلام في قصص الاتهام، ص 4.

2- کاتې که ده بېته هاوسه ری پیاو پټوېسته له سه ری به شدارې بکات له دانده وې به شه کانی قهرز له موچه ی خوی پاش نه و هموو ماندوو بوون وشه که تی جه سته یی وده روڼی. له زږد له ولاتانی پوژناواش ثافره تان پټوېسته له سه ریان ناومال دابین بکه ن پټش گواسته وه، وشه ی دټه ش (نوطه)¹، هر له وه هاتوه. نه و هموو بارگرانیه له سه ر ثافره ت وای لیده کات ژبانی لا تال بېت و به رگه ی نه گړی، ووردو خاشی بکات، نه وې زږد گرنگیشه زږبه ی جاران کاره کان بق جه سته وده روڼیان گونجاو نیه به لام باری ژبان وای لیده کات هر به رده وام بی، به م شتویه جهوانی و که نه یه تی وکه سایه تی وداکیا یه تی همووی قوریانی نه و ژبانه تاله ده کات.

3- پاش نه وې ثافره ت گه شته تهمه نی پیری، هموو نه و هوکارانه ی نه ما که و ناره زووی گه نه کانی تیر ده کرد، نه و له جیاتی پټو خزمه ت پشتمی تیده کریت و سوکایه تی پتیده کریت و پشتم گوی ده خریت، یان له ماله وه به تهنه ده میتنی تاوه کو مردنی، یان ده که ویته خانووی په که که و ته کان پاش ده رکړدنې له لایه ن منداله کانی، هر رگیز چاوه پوانی نه و نیه منداله کانی سه ردانی بکه ن وسقزو به زه بیان بق بجولی، به لکو ته نه چاوه پوانی نه و یه فریشته ی روح کیش که ی دتیه میوانی وده چیته داهاتوه کی نادیا ری سه خت.

4- جېه پشتمنی منداله ساواکانی له ژیر سقزو به زه یی لټپر سراوانی داینگه کان وباخچه ی ساوایان. هموو زانایان له گه ل نه وه ن که و نه و منداله ی له و شوتپانه په روه رده ده کرین - دوور له سقزو به زه یی و باوه شی گهرم وشیری دایکی - نه و زږبه یان گه شه ده که ن له سه ر ده روڼکی شالوړو دواړو درندایه تی، دوور له به زه یی وخو شه ویسستی، واکاکی کومه لایه تی وخرمایه تی نازانی، به هاو بنه ما بنه په تی و به نرخه کانی کومه لایه تیش فیتر نابیت، نازانی بچی ده ژیت ویو کوی هه نگو وده نی له ژباند. به م هویه وه کیشه ی کومه لایه تی وثابووی وخیزانی زږد ده بېت له ناو کومه لکه.

5- جوان تى ئىككى يىل ئىچىدە ئافرىقە تانە لى وائاى ئازادى وسەربەستى كارو كىردە،
 ۋاى كىردە لى ئافرىقە تانە ۋەك كالاىك بەكارىيان بېئىئىئىن لىلەن پىياۋان بىق مەرام
 ۋئامانجەكانى خۇيان، بە ھاندانىيان بىق چۈنە دەرەۋە بىق كارىكردن لى كارگە ۋكانەكانى
 خەلۈز بە كىيەكى كەمتر لى پىياۋان، يان بەكار ھىئانىي جانىيەكەيان بىق ئەۋەى
 بىيانخەنە سەر پوۋى دەرەۋەى كالاکانىيان تاۋەكو زوۋىتر ۋ ئۆۋىتر بىقۇشى ۋەك
 پاككەرەۋەكان(سابوۋى ۋ ۋەدەى جل شۇۋو بۆن ۋ شامپۇ... ھتە. ۋكەلۈپەلى تىرى مال)
 كە ئۆۋەى بىۋاىي دەكەۋىتە ناۋ زىلدان ۋجۆگە ۋ ئۆنگاۋەكان، يان بىق پاراندەۋەى
 فلىمەكانى سىنەما... ھتە. ئاىا خوشكانى بەپىز ئىۋە ئەۋە بە ماف ۋئازادى وسەربەستى
 دادەننەن؟ يان سوۋكاىەتى ۋگالتە پىكردەن؟

6- فەلسەفەى پۇژئاۋا ھەموۋ بىنەماكانى خىزان ۋھاۋسەرتىتى ۋگەۋرە ۋچوكاىەتى ۋ
 گونجاۋىەتى ۋشىۋاۋى لى بارىردوۋ نەبىئىشت، تاۋەكو كار گەيشتە ئەۋەى ھەموۋ خىزان
 لىك ھەلۋەشەتەۋە ئەندامانى سەرگەرەدان بىن، مەندالەكانى كەم ئەزموۋىن بىن، توۋشى
 دەيەھا كارى نالەبارو نابەجى بىن. ھەرەك ئاشىكرايە كەۋا كۆمەلگە بىرىتە لى
 ژمارەيەك خىزان، ئەگەر ئەۋ خىزانانە ياساۋ پىئاسى تىيا نەما بىق ھاۋكارى ۋ پىزىگرتىن
 ئەۋا كۆمەلگە ھەموۋى توۋشى لىزىنى كىيان ۋجود دەبىت.

7- بىلۋ بوۋنەۋەى ئۆر لى نەخۇشەيەكانى زابىندەيى ۋنەيدىز ھەۋكردىنى جگەرى
 فابىرۋسى ۋسوزەنەك ۋفەرەنگى، جگە لى نەخۇشەيەكانى دەرۋىنى ۋعەسەبى، خوۋگرتىن
 بە دەرمانە بىقۇش كەرەكان، بەرز بوۋنەۋەى پىژەى خۇكۇشتىن، نەمانى سۆزۈ بەزەيى
 ۋگىيانى پىكەۋە ژيان ۋھاۋكارى ناۋ خىزان ۋكۆمەلگە.

8- ئاىا ئافرىقە تانى پۇژئاۋا گەيشتە ئەۋ سەربەستىيەى خەۋنىيان پىۋە دەبىنى؟

بىق ۋەلامى ئەۋ پىرسىيارە گۈۋى دەگىرىن لى ۋ ئافرىقە تەى گەيشتۈتە پەلى قازى لى
 يەككە لى ۋوللاتانەى كە پىشكە ۋتوۋە ۋبەلەيەكى ئۆر بەرزو ناياب سەربەستى
 ئافرىقە تى داۋە ۋبە ھىچ شىۋەيەك جىاۋازى نەھىشتوۋە لى نىۋان پىياۋ ئافرىقە لى ھەموۋ
 بوۋارەكانەۋە، ئەۋ ئافرىقە تەش (بىرىجىدا ئۆلف ھامىر) كە لىلەن نەتەۋە

یه کگرتووه کانه وه دهست نیشانکرا بۆ لیکولینه وه له کیشهی ئافرهتان له پېژوه لاتنی ناوه پاست. ئه و ئافرهته چوار شویتنی هه لێژارد، نه وانیش:

1- ناوچهی نه بی طشت له سه عیدی میسر

2- ناوچهی سهیدی ته مرز له تونس

3- ناوچهی میصراته له لیبیا

4- شاری سوله یمانیه له کوردستانی عێراق

پاش مانه وه و گه پان و پرسیار کردن و لیکولینه وه گه یشته ئه و نه جمانه:

1- ئافرهت له وولاتانهی گه پام تیایدا سه ربهستی زیاتره له ئافرهتانی سوید.

2- ئافرهتانی ناوچه دووره کانی میسر هه رچه نده له کومه لگه و شارستانییهتی دوورن، به لام باریکی وایان بۆ په خساندوون که وازی که له پیرۆز پراگرتنی ئافرهت، نه وه که به ندایه تی.

3- نۆز به ئاشکرا دیاره که وازی فرمان وده سه لاتیان به سه ر پیاواندا زاله هه ر له به ره به بیان تاوه کو تاریکی شه.

ته وای بپه که که به زمانی عه ره بی: تعارس وضعاً ینتمی الی القداسة لا الی العبودیه، وتتسلط علی الرجل تسلطاً فعلیاً، ابتداءً من شؤون النهار، وإنتهاءً بشجون اللیل.¹

هه روه ها ده لیت: ئافره تی سویدی تاوه کو یه کسانێ به دهست هینا له گه ل پیاو تووشی جهوت ده رده سه ری ودرخه بوو، به لام پاش ئه وه ی له په گه زی میتینه ی خوڤسکی خوی بیبه ش بوو، تاوه کو بوو به بوونه وریکی شتیه پیاو، ئه و ئازادی ویه کسانیه وه که ئه وه یه، یه کێک مانی له به هه شت بیت و ئازاد بکریته به وه ی که دابه زینری بۆ سه ر زه وی، یان سه ره خویی بدریته تاووس و بیی به قه له په شکه. به کورتی ئه و ئازادییه ی ئیعه داومانه به ئافرهت له وه دایه که ده بی بیی به پیاو.

1- شوقی أبوخلیل، تحرير المرأة ممن؟ ص32.

هه رووها ده لیت: به لām سه ربه سستی و نازادی نافرمتی پۆژمه لات هه رووه سه ربه سستی پیاوه، به بی ئه وهی بوونی خۆی و ع بکات، هه ربه کیان له بواری کاری خۆی نازاده، هه ربه کیان به پزگه ی تایبه تی خۆی کار ده کات. به لām نافرمتی پۆژشاوا له کاتی نه نجامدانی به کسانێ شان له شانی پیاو ده دات و به ربه ره کانی و ململانی توندی له گه لدا ده کات، له هه مووی سه یره ئه وه یه: ئه و سه ربه سته زۆره ی به نافرمتان دراوه وای کردووه پیاوان بینه نه چیه و نه وان بینه پاوکه ر.

له پاپۆرتیکی وه زاره تی کاروباری کۆمه لایه تی سویدیدا هاتووه: نزیکه ی 25% ی دانیشخوان تووشی به کتیک له جۆره کانی نه خۆشی ده ماری و ده رونی بووه. هه رووها 30% ی خه رجی پزیشکی له و نه خۆشیانه دا خه رج ده کوژیت. هه رووها له سالانی نیوان 1951-1968 ز، پۆژه ی خۆکوشتن له نیوان نافرمتاندا زۆر زیادی کردووه، له هه ر هه زار نافرمتدا 6.2 نافرمت خۆی ده کوژیت، ئه و پۆژه یه زیادی کردووه بۆ 12.1%. سویدیش، که و له و ولاته یه له و ولاتانه یه، که باری نابوری نایابه، داهاتی تاکه س تیایدا زۆر به رزه، له گه ل ئه وه شدا نافرمتان تیایدا ئاسوده نین، چونکه هه رگیز ماده به ته نها هۆکاری خۆشی نیه نه گه ر لایه نی روحي له گه لدا هاوشان نه بییت.¹

(بیتريم سارۆکین) به پۆژه به ری لیکۆلینه وه کان له زانکۆی هارفه ردی نه مریکی له کتێبه که ی به ناوی (شۆرشێ جینسی) ده لێ: نه مریکا به ره و کاره ساتنیکي جینسی به ربیلای فه وزه وه ی هه نگاو ده نیت، که واته نه مریکا به هه مان ئه و ئاراسته یه دا ده روات که بسوه هۆی پووخان و نه مانی هه ردوو ئیمپراتۆریه تی پۆمانی و نه غریق له سه رده مانی زوودا. ئیتمه ئیستا ده وره دراوین به شه پۆلنیکي جینسی که هه موو ژووره کانی فه ره نگ و پۆژشنبیری ئیتمه ی داگیرکردووه، هه موو بواره کانی ژیا نیشی گرتۆته وه، هه ر ئه و شۆرشه بسوه هۆی گۆپانی هه موو ژیا نی پیاوو نافرمتنیکي نه مریکی، کاریگه ری زۆر زیاتر بوو له هه موو جۆره کانی تری شۆرش.²

1- شوقی أبو خلیل، تحرير المرأة ممن؟ ص 40.

2 - شوقی أبو خلیل، الاسلام في قفص الاتهام، ص 246.

(مارلین موروی) نه ستیره ی سینه ما، پټش خوکوشتنی شو نامه ی نووسی بؤ به کټک له هاورپټکاني که ده یویست کار بکات له سینه ما: ناگاداری نوابانگ به، ناگاداری نه وانه به که به پووکار هه لنده خه له تینن، من نا ناسووده ترین شافره تم له سر زه وی، چونکه نه م توانی له ژياندا بېم به دایک، من شافره تیکم ژيانی مال وخیزانم لا په سهندترو به نرخره له هه موو خه زینه ی دنیا، ناسووده یی وخوشی شافره ت له ژيانی خیزانداری پاکدایه، بگره ژيانی خیزانداری پاک نه ک ته نه نیشانه وسمبول خوشی وکامه رانی شافره ته، به لکو می هه موو مرقایه تیه. هه روه ها ده لیت: هه موو خه ک زولم وتاوانیان به رامبه رم کرد، له دوايدا تینگه ی شتم که وا کارکردن له سینه ما کاریکی سووک ویی نرخ و هه رزان به هایه هه رچه نده به پووکار نوابانگیکی تیا به.¹

به م شتویه شم شافره تانه زولعیان له خویان کردو له خه لکانی تریش، به تاییه تی له جگر گوشه کانیان، خوشی و سهره رزی و ناسووده ی دنیا و دواپوژیشیان دپړاند. خوی گوره ده فهرمووی: ﴿أَسْجَبَا فِي الْأَرْضِ وَمَكْرَ السَّيِّئِ وَلَا يَحِيقُ الْمَكْرُ السَّيِّئِ إِلَّا بِأَهْلِهِ فَهَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا سُنَّتَ الْأَوَّلِينَ فَلَنْ تَجِدَ لِسُنَّتِ اللَّهِ تَبْدِيلًا وَلَنْ تَجِدَ لِسُنَّتِ اللَّهِ تَحْوِيلًا﴾ فاطر 43.

له گه ل شو هه موو مهینه تیه ی به سر شافره تدا هات، ناوونده کانی پاگه یانندن به هه موو شتوه و جوړه کانی وه شو کاره ی شافره تیان به سهریستی له قه لم ده دا، سهریستی دورکه وتنه وه له خیزان، سهریستی نابووی، سهریستی هه لسوکه وت، سهریستی تیرکردنی ثاره زووه کان، سهریستی له گوپړالیه ی دایک ویاوک... هتد، هه رچه نده زوړه یان ده یانزانی شو جوړه کاره گونجاو نیه بؤ شو پټکاته ناسک و به سوزه، که شافره ته.

به لام وادپاره شافره تان له پوژشاوا به هوش خویان نایه نه وه تاوه کو نه خوشیه فایزوسیه کان وده رونیه کان وکومه لایه تیه کان له ناویان ده بات له کاتیکي نزیک یان دور هه روه ک چون گوره ترین نیمپراتوریه تی جیهان (نیمپراتوریه تی نه غریقی) به هوی

1- السباعی، مصطفی، المرأة بین الفقه والقانون، ص 3.

به دېره وشتی و فسادى كومه لايه تى له ناو چوو، نه يتوانى بهرگى هيرشه كانى كويى داراى گه وړه شای نيران بگړيت وژور به ناسانى له ناوى برد. له و باوه په شدام كه وا نه و ميژووه هه ردوباره ده بېته وه. كاتى ميژووى ئيمپراتوريه تى پوماني ده خوښيته وه ده بباره ي سهرېه سستى شافره ت له هه نديك له كاته كاندا، سهرسوپمان ده تگړنت وده پرسى نه و هه موو به ناو سهرېه سستيه له پيناوى چى؟ ده سه لاتيان زور بوو، زياتر له ده سه لاتي پياوان، ده بوايه پياوه كان كرپوشيان بق بېه ن تاوه كو پيگه يان بدن بق تيركردنى ثاره زووه كانيان. پاش نه وه ي شكستى سهريازبان به سهردا هات، به ناگا هاتنه وه كه وا هه موو نه و نه هامة تى وسهرشوپريه ي به سهر ياندا هاتبوو له نه نجامى نه و سهرېه سستيه بسى سنوورده ي درابووه نافرمتان، كه بېووه هوى هه لوه شاننده وه ي كومه لگه له هه موو بواره كانه وه. دواى نه و ميژووه ده ست كرا به زولم كردن له نافرمت به هه موو شيويه ك وله هه موو بواره كانه وه كه جگه ر بقوى له تلته ده بېت كاتى خوښندنه وه و بېستنى نه م زولم وستنه مانه، لېره دا چهند گوشه يه كمان له و ديمه نانه خسته پوو. ئيمه ده پرسين، نه و سهرېه سستيه ي يه كه م جار له پيناوى چى و نه و زولم ودرېنده ي دوايى له بهرچى؟

خاوه نى فره هنگى (دائرة معارف القرن العشرين) باسى نه و ديمه نانه مان بق ده كات كه وا كومه لگه ي پوماني تييدا ده ژيا له هه ردوباره كه دا: كاتى وولاتى پومان ده سه لاتيان به سهر زوريه ي وولاتانى ناوچه كه گرت، ثاره زوويان بق پابواردن و ژيانى و خوښى سهرېه سستى له سنوور دهر چوو، نه و ثاره زووه تيركردنه ش نايه ته دى ته نها به تيگه لوى هه ردوباره گز نه بېت (بېرژكې مولده كانى كوڼى يونانېش هه ر له خيال و نه نديشه ياندا هه لواسرابوو كه بانگه شه ي بق ثاره زووبازى ده كرد) نه و ده بوو نافرمتان سهره تا سهرېوشيان لاداو، هاتنه ناو كومه لگه يه كى له خوښايى بوو به سهر كه و تنه كانى، دوايى ده ستيان خسته ناو كاروبارى پاميارى وپوسته به رزه كانى وولات، هه موو جوړه به د پوه شتيه ك نازاد كراو پيگه ي پندرا، هه موو نه وانه ي به خيالى شاده ميزادا ديت ده ستيان نه پاراست تيايدا. دوايى سهرده ميكي تره اته پيشه وه بهر به ره شافره ت گوشه گير كرا، تاوه كو گه يشته پله ي توندترين نازارو ليدان و

سووکایه تی پتکردن. ئه و بارودقخه بهرده وام بوو تاوه کو سه دهی هه ژده م و ناوه نده کانی سه دهی نۆژده م، ههروه ک باسما ن کردن.

له کۆتایدا ده لێ: ئا فره تی داماو وه ک یاریه که به ده ست پیاوانه وه، کاتی خۆی ده پاریزی ویا وه رداره، له مال به ندی ده کات و ما فه کانی پیشیل ده کات، کاتی فیری ئاره زووبازی ده کات وله گه لی پاده بویری، ده بینین گالته به سۆزو عاتیفه و دل نه رمی و ناسکیه که ی ده کات، هه ره خۆشی فیری خۆ پارازنده وه به فیردانی سامانی ده کات، به لام پیاو کاتی بینی ئا فره ته که بۆ ته باریکی گران له سه ری له پووی ئابوری وه دووباره به توندترین شیوه سزای ده دات.¹

ئه و جۆره ژیا نه له رۆبه ی کۆمه لگه کانی بوور له به رنامه ی خوا پوو ده دات، هه رچه نده ئه گه ر ئه و کۆمه لگه یه به ناوڕ پووکار خۆشیان به موسلمان هه ژمار بکه ن.

ئه و نه نجامه ئا په سه ندو ناله بارانه ی باسما ن کردن هه مووی له ئه نجامی ئه و بانگه شه بی به رنامه یه که وا هه ندیک که س هه ولێ بۆ ده دن، بی ئه وه ی بیر بکه نه وه له دوا پۆژیکێ دوور و بپرسن ئایا ئه و کاروانه کۆمه لگه به ره و کوێ ده بات؟ یان ئه وانه ته نها هه موو ئاما نجا یان تیرکردنی ئاره زوو و ده رو نه خۆشه کانیان و پیرکردنی گیرفانه دپا وه کانیان و وورگه زله کانیانه.

له پڕۆژۆکی سێیه مدا ده رباره ی ئازادی ده لێ: وشه ی ئازادی، کۆمه ل و نه ته وه کان به ره و ملعلانی و به ربه ره کانی وشه پ ده بات، تا وای لیدیت شه پ له گه ل خوا و سوننه ته کانی خوا له بوونه و ردا بکه ن. به لام کاتی ئیعه ده سه لات و مولکی خۆما ن به سه ره موو زه ویدا سه پاند، ئه و ئه و وشه یه له فره هه نگی ژیا ن ده سپینه وه، چونکه ئه و وشه یه بنه مای ئه و هیزه گیره شیۆینه یه که رۆژ تینوی خۆینه ههروه ک وه ک چۆن ئاژه له دپنده کان تینوی خۆین.²

1 — محمد فرید وجدی، دائرة المعارف القرن العشرين، 622/8. الحديث عن المرأة

2 — عجاج نوبهض، برتوكلات حکماء صهيون، 192/2.

ته ماشای نهو جیاوازیه بگن له نیتوان نهو بهرنامه‌ی که خوای گه‌وره دایناوه بۆ نازادی وسه‌ربه‌ستی ئاده‌میزاد و نهو بهرنامه‌ی که هاتووه له بیرۆچکه‌کانی تری ده‌ستکردی مرۆڤ.

جا که واته نهی ئافره‌تی ژیر نهی خوشکی به‌نرخ و به‌پێز: ته‌مه‌نی مرۆڤ کورته، به‌رنامه‌ی زیانت دابڕێژه بۆ به‌رژه‌وه‌ندی دونه‌یاو دواپه‌ڕژی خۆت و براو باوکت، به‌رنامه‌ی راست و چه‌وت جیا بکه‌وه، کاری خۆت بکه له شویتنی کارکردن، به‌لام کاری گونجاو هه‌لبێژیه، به‌دوای ئاره‌زوو و خوشی کاتی مه‌که‌وه که ته‌نها ناوزه‌ده‌کردنی بۆت تیا‌یه، خۆت له خوشی و به‌خته‌وه‌ری دایکایه‌تی و په‌روه‌رده‌ی منداڵ بێ‌به‌ش مه‌که، چونکه هه‌موو خوشی و مالی دنیا ناگه‌ته یه‌ك ووشه‌ی (دایک) کاتی منداڵه چاو گه‌شه‌که‌ت پێت ده‌لی: دایه گیان. بۆ زیاتر چوونه ناو باسی دایکایه‌تی و ئاره‌زووی ئافره‌ت بۆ نهو سۆزه بگه‌ڕێوه کتییی دانه‌ر (پیاوان و ژنان ته‌وکاری نا یه‌کسان به‌رگی یه‌که‌م - به‌شی سییه‌م).

به‌شی چوارەم

سەرھەڵدانى كێشەى سەربەستى ئاھەرت لە جیهانى ئىسلامیدا

باسى يەكەم : میژووی بانگه‌وازی كێشەى ئاھەرت وولاتانى رۆژھەلاتى ناوېراستدا

بەندى يەكەم : میسر

بەندى دووهم : توركيا

بەندى سێهەم : ئىران

بەندى چوارەم : جەزائىر و يوكوسلافيا

بەندى پێنجەم : عێراق

باسى دووهم : ھۆيەكانى شكستى موسلمانان لە كێشەى ئاھەرتان

باسی یه کهم: میژووی بانگه‌وازی کیښه‌ی نافرمت له ولاتانی پوځه‌لاتی ناوهراستدا

دوای دهرکه‌وتنی بڼه‌ی میژو موسلمانان کان، بڼه‌ی باوهرپان هه‌ولیاندا خوږیان بگه‌بیننه ناو کومه‌لگه‌ی نیسلاسی، بڼه‌ی چاندنی تووی دووبه‌ره‌کی نه‌ته‌وه‌یی وسه‌پاندنی که‌لتورو فهره‌نگ وپوځشنېری وپېژکه‌ی نامووی خوږیان له‌ناو نه‌و کومه‌لگه‌یانه. پاش نه‌وه‌ی لیکولینه‌وه‌یه‌کی زږریان کرد به‌ه‌وی پوځه‌لاتناسه‌کانه‌وه له‌سهر نه‌و خاله‌ لاوازانه‌ی ناو کومه‌لگه‌کانی نیسلاسی له‌ بواړی خویندن و پېښتلی مافی نافرمت و دواکه‌وتنی نابوری وپېشه‌سازی، ده‌ستیان کرد به‌ بانگه‌شه‌ کردن بڼه‌ناو چاکسازي وپېښکه‌وتن و دژایه‌تی کونه‌پرستی و مافی نافرمت.

له‌ دوو سه‌ده‌ی دواړی کومه‌لگه‌ی نیسلاسی به‌ته‌واوی پښتی له‌ ثابینی نیسلاسم وپه‌رنامه‌کانی کردبوو، هه‌موو گرنگی بریتی بوو له‌ بېړی نه‌ته‌واپه‌تی وچوڼیه‌تی هه‌نگاوانانی به‌ره‌و پېښکه‌وتن بڼه‌گېشتن به‌ ولاتانی نه‌ورپی. له‌ نه‌نجامی نه‌و دوورکه‌وتنه‌وه‌ی موسلمانان هه‌ندې داب و نه‌ریتی کومه‌لایه‌تی ناپه‌سه‌ند خوی خزانده ناو کومه‌لگه‌کانی نیسلاسی له‌ نه‌نجامی که‌مته‌رخه‌می زانایان وچېبه‌جی نه‌کردنی فهرمانه‌کانی خوا له‌لاین تاك وکومه‌لوه، هه‌روه‌ا به‌ ه‌وی بلاویونه‌وه‌ی نه‌خوینده‌واری، هه‌موو نه‌و خالانه‌ بوونه‌ به‌لگه‌و پاساو بڼه‌نه‌وانه‌ی چه‌نده‌ها سال بوو به‌نیازی هه‌لوه‌شاندنه‌وه‌ی کومه‌لگه‌که‌مان بوون و خه‌ونیان پټوه‌ ده‌بینی، نه‌وا زږد به‌ ناسانی که‌وته‌ به‌رده‌ستیان. له‌ پښت خاوه‌نی نه‌و بانگه‌وازانسه‌وه، ولاتانی نیمپریالیزمی و ناوه‌نده‌کانی پاگه‌یاندن هه‌بوو، که‌ به‌هه‌موو توانایانه‌وه‌ هاوکاریان ده‌کردن، نازناوی جوان ودره‌وشاوه‌یان بڼه‌کاره‌کانیان هه‌لده‌بژارد، وه‌ک: مافی نه‌ته‌وه‌یی، مافی کرټکاران، مافی نافرمتان، پېښکه‌وتن و خوش‌گوزه‌رانی، ته‌کنولوژیاو پېشه‌سازی، نه‌هېښتنی نه‌خوینده‌واری، سه‌رکرده‌کانی ولاته‌ نیسلاسمیه‌کانیش که‌وتنه‌ شوینیان، به‌لام دواي نه‌وه‌ی دوژمنان نامانجه‌کانی خوږیان پټکا هېچ یه‌کیکیان له‌و گووته‌ شیرین وپژاوه‌و نازناوه‌ جوانانه‌یان بڼیان چېبه‌جی نه‌کرد، به‌تایبه‌تی پېښکه‌وتن

وپیشه‌سازی ومافی نه‌توهمی وخوښ گوزهرانی. له جیاتی نه‌وه وولاته‌کانی نیسلاهی له ژیر فرمانپه‌وایی نه‌و جوړه سرگردانه‌گه‌یشتنه‌پله‌یکه‌ی به‌رز له دژایه‌تی گردنی به‌کتری به‌ناوی نه‌توایه‌تی، نه‌مانی پټزو ناداب وپه‌وشت، دواکه‌تنی پیشه‌سازی، جیاوازی چینایه‌تی، ټیکدانی شیرازه‌ی خټزان، قهرزاري نابووری ودانگیر کردن چه‌وساندنه‌وه، سه‌پاندنی یاسای به‌د په‌وشتی، له‌ناوبردنی که‌لتورو داب ونه‌ریتی په‌سهن، دژایه‌تی گردنی ټاین وییو‌یاوه‌پی کومه‌لکه...هتد.

له‌و چهند لاپه‌په‌ی داهاتوو باسی چوڼیه‌تی سره‌له‌دانی کټش‌ه‌ی مافی نافرمتان ده‌که‌ین له ولواتانی جیهانی نیسلاهی به‌ پالېشتی توکه‌ره‌کانی نه‌وکاتی پوژناوا، چوڼیه‌تی به‌رنامه‌ پوژیان بق‌ه‌لوه‌شاندنه‌وه‌ی ټاین وداب ونه‌ریت وکومه‌لکه.

به‌ندلی په‌کدم: میسر

میژوی سره‌له‌دانی نه‌و بیر‌وکه‌یه ده‌گه‌پټه‌وه بق‌سه‌ده‌ی توژده‌هم کاتی روفاعه طهطاوی¹ پاش ته‌واو گردنی خویندنی له‌فهرنسا گه‌پایه‌وه میسر، ده‌ستی کرد به‌و جوړه بانگه‌وازان، به‌لام له‌بر نه‌وه‌ی خه‌لکه‌که تا رادده‌یه‌کی باش په‌یوه‌ست بوون به‌ ټاین وداب ونه‌ریتی په‌سهن، نه‌وا بانگه‌وازه‌که‌ی هره‌سی هیټاو له‌شوینی خوی کپ بڼوه‌و سه‌ری نایه‌وه‌و له‌گورنرا.

پاشان په‌کټکی تر به‌ ناوی (قاسم امین)² نه‌و بانگه‌ش‌ه‌ی ده‌ست پټکرده‌وه، که‌ گه‌نجیکی میسری بوو، چوو هره‌نسا کولټری یاسای ته‌واو کرد، هره‌له‌وئ نافرمتیکی فهرنسی له‌خزمه‌تی دابوو، تاکو گوښی بکات به‌فهره‌نگ وپوژش‌نبری

1- الطهطاوي: رفاعة رافع بن بدوي: له شاری نه‌تتا له‌دایک بیوه‌ سالی 1801ز، له‌نه‌زهر خویندو‌یه‌تی، له‌پیشه‌نگه‌کانی پاپه‌پینی میسره، له‌فهرنسا خویندنی ته‌واو گردووه، کاتی گه‌پاوه‌ پوژنام‌ه‌ی (الوقائع المصريه) دامه‌زاند، زږد کټیبي له‌فهرنسی‌وه گردوټه‌عه‌ره‌بی، وه‌ک: (تعريب قانون المندني للفرنساوي). الزرکلی، الأعلام، 27/3.

2- محمد قطب، قضية تحرير المرأة، الرياض، دار الوطن للنشر، 1410هـ/1990م، ص12. باسی ژبانی قاسم نه‌مین وه‌ندئ له‌ناوه‌یوکی کټیبه‌کانی کراره، که‌وا چوڼ هیرش‌یکی ناروا ده‌کانه‌سر ټاینی نیسلام له‌کټیبي دنه‌ر (پېاوان وژنان ته‌وکاری نا په‌کسان).

نه وړې. دواى گه پانه وې بڼ مىسر ده سټى كرد به هيرش بړينه سر ټاين وداوى لابرډنى سه رپوش وټيگه لاوى كوپې كچې كرد، كټيبي ټازادى ټافره ټى (تحرير المرأة) ى دانا، به پالېشتى سه عد زه غلول به ناو شورشگيڼې ټو كاتى مىسر¹، كه هه رده م هانى دده او پټى ده گووت: (له سر پيگه كټ به رده وام به، پشتت ده گرم وده تپاريزم)، دوايى كټيبيكي تړى دانا به ناوى ټافره ټى نوڼ (المرأة الجديدة).

وټنه ى هاوه لايه ټى ټو چه واشه كراوه له گه ل سه عد زه غلول هه روه وټنه ى بى باوه رپه كان وايه كه خواى گه وړه ده رياره يان ده فرموى: ﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِمَعْهُمُ أَوْلِيَاءَ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضُهُمْ تَكُنْ فِتْنَةٌ فِي الْأَرْضِ وَفَسَادٌ كَبِيرٌ﴾ (الأنفال: 73).

له كټيبي كاني زږد به پاشكاوى داوى داكه ندى سه رپوش وپوشاكي نيسلامى و فرهدانى ده كات، پاش ټو ململانه ى نيوان ټوان وټانا يانى ټو كاتى مىسر كټشه يه ك دروست بوو به ناوى كټشه ى ټافره تان يان سه ربه سټى وټازادى ټافره تان. له يه كټك له كتابه كاني ده ټى: من هيچ گومانم له وده نيه كه وا ټو بزوتنه وه بچوكه ى ټافره تان، پاش ماوه يه كى تر ده بټته گه وړه ترين هو داو له ميژوويى مىسر دا.

له كټيبي (الموسوعة الميسرة في الأحزاب والمذاهب المعاصرة) ده رياره ى بانگه شه ى ټازادى ټافره ټى ده ټى: ټوه بزوتنه وه يه كى عه لمانيى - بى دينيه - له مىسر سه رى هه لدا، دوايى زږديه ى وولاتانى تړى نيسلامى گرته وه، ټامانجى ټوه يه ټافره ټ پيوهندي بچي ټ به هه موو داب ونه ريتى كومه لايه ټى و خو وړه وشتى نيسلامى و حوكمه كاني شه رعى، وهك: خو داپوشين، ټيگه لاوى، چه ند ژنى، شوينكه وټنى ټافره تانى پوژټاوا له هه موو شټيكا. كټيبي (ټافره ټى له پوژټه لاتدا - كتاب المرأة في الشرق) كه دانه ركه ى پاريزه رټكي نه صراني مىسريه، به يه كه م كټيب دده نري ټو

1 - سعد ابراهيم باشا ز غلول: له سالى 1857ز، له شارى ټيباني پوژټاواى مىسر له دايك بووه، سالى 1874 جوړه ټه زهر، پيوهندي هه بووه له گه ل جمال الدين ټه افغانى ووجهه مد عه بده. له پوژټامه ى (الترقيع المصرى) كاري كړيووه، له سالى 1882ز له شلرپشې ټه حمده عورابى به شدلدى كړيووه، چه ند پوسټى وه زارى وه رگرتووه، له دوايى بووه سه رڼك وه زيان له سالى 1924ز، له سالى 1926 كچي دوايى كړيووه. سه رڼكي شاندى مىسر بووه كاني دانوسانده كان بڼ سه ربه خوڼى مىسر له سالى 1919ز. الزركلي، الاعلام، 83/3.

باره یه وه، له دواى ئه و کتیبه کانی قاسم ئه مین دیت، که ئه مانه به پاشکاوى دلاوى پووتى وتیکه لاوى، ده رچوون له یاسا و پیتساکانى ئیسلام و دزایه تی کردنى ده که ن. ئامانجى دورخایه نى ئه و بزوتنه وه بریتیه له گورینى کومه لى ئافره تان و کومه لکه کانی ئیسلامى بى کومه لکه یه کى عه لمانى - بى دینى یه.¹

له ئه ندامه به زرمکان و دامه زینه فرمکانى ئه و بزوتنه وه یه له میسر:

- 1- سه عه د زه غلول؛ سه رۆکى پارتى وه فدى میسرى.
- 2- نه حمه د لوتفى سه ید؛ سه رنوسه رى پۆژنامه ی (الجریده) که به ناوى پارتى (الأمة المصری) ده رده چوو.²
- 3- سه فیه زه غلول؛ خیزانى سه عید زه غلول، که کچى موسته فا پاشای سه رۆک وه زیان بوو.
- 4- هدى شه عراوى؛ کچى موحه مه د پاشا بوو، خیزانى عه لى پاشا، که له ئه ندامه به رزه کانی (حزب الأمة). ئه و عه لى پاشایه ده ستى ئینگیزی گرت بى ها تنه ناو قاهره ی پایته خت.³
- 5- نه مینه سه عید؛ له قوتابیه کانی طه حوسینه، خاوه ن نیمتیا زى گۆشارى (الحواء) یه. که زۆر به پاشکاوى هیش ده کاته سه ر سه رپۆش و پۆشاکى ئیسلامى، له یه کێک له و ته کانی ده لى؛ چۆن گۆی بده یه نه ئه و چوار فه قیهانه ی که له سه رده مى تاریکى ژیاون، ئیمه ئیستا په یمانى ترمان هیه له سه رى بپۆین. (مه به ستى له -

1 - الجهنی، الموسوعة المیمرة، 457/1، وما بعدها.

2- أحمد لطفي السيد: له شارى به رتین له میسر له دایک بووه سالی 1870ز، له قوتابخانه ی ماف له قاهره ده رچوووه سالی 1890ز، کارى پارێزه رایه تی کردوووه، له چه ند پارتیه ک کارى کردوووه، چه ند جاریش پۆستى وه زاره تی وه رگرتوووه. یه که م که س بوو ئافره تی ئاره زانگى تیکه لاو. الزرکلی، الأعلام، 200/1.

3 - هدى شعراوي: کچى موحه مه د پاشایه، له سالی 1879ز له دایک بووه له شارى مینای میسرى. له سالی 1919ز، له خوێپشاندان یه که م ئافره ت بوو که پۆشاکى شه رعى فمه دا، له سالی 1923ز، په کیه تی ئافره تانی دامه زراند، به شداری چه ند کۆنگره یه کى ئافره تانی جیهانی کردوووه. له سالی 1947ز مړوووه. الزرکلی، الأعلام، 78/8.

پەيمان - ئەو پەيمانەي كە جەمال ەبدولئاصرى سەرۆكى ئەوكاتى مىسر مۆرى كىرىپتەن لەگەل سۆڧىيەتى ئەوكات، كە مىسر بىكەتە رولاتىكى ئىشتىراكى).¹

6- ئەوال سەعداۋى: سەرۆكى يەككەتى ژئانى ئىستى مىسرى.

پاش ئەوئە قاسم ئەمىن وسەد زەغلۇل بىرۆكى ئازادى ئافرىقىيان چەسپاند، ئەو ەدى شەئراۋى خۆى گەياندە ئەو كاروانە، پاشان كىردىانە سەرۆكى (پاپەپىنى ئافرىقىتان - النهضة النسوية)، لە مالى خۆى شۆپىنەكى تاييەتى جىاكرەدەۋە، تاۋەكو لەو شۆپىنە بە تەنھا لەگەل پىاۋان دانىشى بە پۇشاكى ئەۋرپى.

ەر لەو كات يەككەتى وكمەلە بۇ ئافرىقىتان دامەزىتتە، يەكەم چالاكىيان بىرىتى بوو لەۋەى لە سالى 1919ز، خۆنىشاندىان سىازكرد لە كۆپەپانى كۆشكى نىل(ئىسماعىلىيە) بەرامبەر بە بىكەكانى سوپاى ئىنگلىزى. لەو كاتەى ئەو ئافرىقىتانە ئەو خۆپىشاندىانە پىان پىكخست، شۆپى مىسرى دژى داگىركەرانى ئىنگلىز بەردەۋام بوو، پۇژانە خەلگان دەھاتنە سەر شەقامەكانى قاھىرە، داۋاى ئەۋەپان دەكرد كەۋا داگىركەران مىسر جىيەتلىن، پان چاۋەپوانى مردن بكن. داگىركەرانىش ەلامى ئەو خۆنىشاندىانە دەۋاۋە بە گوللەى تۇپھاۋىژەكانىيان ۋئاراستەى سىنگى گەنجەكانىيان دەكرد، پۇژانە دەپەھا كۆژراۋو سەدەھا بىرىندار دەبوۋنە قوربانى. لەو كاتە ناسكەۋە سەڧىيە زەغلۇل ەلسا بەسازدانى ئەو خۆنىشاندىنە بەرامبەر بىكەى سەربازى كۆشكى نىل، دەستىيان كىرد بە داكەندىنى پۇشاكەكانىيان، نەۋتىان پىداكردوۋو سوۋتاندانىان ۋھاۋارىيان دەكرد ئافرىقا ئازاد بوو.²

ئىتەش دەپرسىن پەيۋەندى چىپە خۆپىشاندىان دژى مانەۋەى سوپاى بىگانە لەگەل لابرەن وسوۋتاندنى پۇشاكى ئىسلامى؟ ئايا ئىنگلىز خۆدپۇشنىنى لەسەر ئەو ئافرىقىتانە ۋاجىب كىردوۋە تاۋەكو ئاپەزاىى بەرامبەرىيان دەپىپىن؟ پان ئەو كارە پىشتەر بەرنامە

1 - أمينة سعيد: 1914 - 1995م، نووسەرتكى مىسرى، لە پۇژنامەكان كارى كىرەۋ، ئەو بوو كىتەبى ەپە (ۋجۋە فى الظلام) (ومن وحى العزلة). المنجد فى الأعلام، ص 301.
2- محمد قطب، قضية تحرر المرأة، ص 22.

پېژنی بق کرابوو، تاوه کو بیسه لمینن به رامبه ر به سوپای نوژمنان، پټیان ږاښکه په نن: نهوا ټیمه وهك نافرته تانی میسر دژایه تی خو مان به رامبه ر به نیسلام ږاښکه یاند، نهو به رنامه نهی که ټیوه بومانان داپشتبوو هه موومان جیبه جی کرد، نه گهر ټیوه ش بېژنه وه ولاتی خو تان، نهوا ټیمه نهو توانایه مان هه یه له جیاتی ټیوه دژایه تی نیسلام بکه یی، نهوه بومان سه لماندن به کردار.

نه گهر سه رنج بده یی ده بینین سوپای داگیرکه ران له دواى جهنگی په که می جیهانی له هیچ ولاتیکی ناوچه که هیزه کانیا ن نه کټشاوه نه وه تاوه کو که سایه تی رامیاری وایان له ناو کومه لگه ی نهو ولاتانه دوست نه کرد بیت که دواى کټشانه وه ی هیزه کانیا ن نهو سه رکرده په روه رده کراوو گزشکراو به به رنامه ی نهوان شوینیا ن نه گرنه وه، تاوه کو له جیاتی نهوان کارو به رنامه کانی دژ به نیسلام وکومه لگ جیبه جی بکن، هه روه که له میسر و عیراق وجه زانیرو نیران وتورکیا ووللاتانی تر ده بینین وباسیا ن ده که یی.

هه ر نهو جوره که سایه تیانه بوون نازناوی پاله وانی نه ته وه یی و سه رکرده ی نازادی و سه ریه ستیا ن پټیه خشرا له لایه ن پوژناوا، کارو کرده وه کانی دژ به نیسلامیشیا ن به پاله وانیه تی و ناوده برد.

له هه مان کات پوژنامه کانی به کرښکراو هه موو پاستیه کانیا ن ناوه ژوو ده کرده، کاره دژ به ټاین و په وشت به نازادی و سه ریه ستی ناوده برد، بڼه ماکانی نیسلامیشیا ن به کونه په رستی و تاریکی ناوده برد.

هه روه که له پېژتوکولی حوته مدا هاتوه: پټویسته حکومه ته کانی غویم (جگه له په هود- الغویم) نهو به رنامه یه بگرنه به ر که ټیمه بومان داپشتوون نقد به وودی و فراوانی، نهو به رنامه یه ش نزیکه له ته و او بوون وگه یشتنه نامانج. به رنامه ی کاری نهو حکومه تانه له سه ر ناره زوی ټیمه یه، نهو شه پزله ی که پټی ده ټین (ږای گشتی- الراي العام)، نهوه سه ری په ته که ی له به ر ده ستی خو مانه، که ده یجولیتین به هوی هیزی گه وده، نهو هیزه گه ورنه ش بریتین له پوژنامه کان، زوږبه ی پوژنامه کانیش له به ر

دەستی خۆمانە تەنھا چەند دانەیهکی کەمیان نەبێ، ئەوانی تر هەموویان گوێزپایەلی
فەرمانی ئێمەن، هەرچەکیان بۆ ئاماژە بکەین هەر ئەو جێبەجێ دەکەن.¹

هەروەها دەربارەی پۆژنامەکان پڕۆتۆکۆلی دووانزەهەم ئاماژە دەکات: پۆلی
پۆژنامەکان چیه ئیعمۆ؟ ئایا تەنھا کاریان وپۆژاندی کێشەکان وھاندان وپۆژاندنی سۆزو
عاتیفەیی خەلک نیه، کە هەمووی خزمەتی ئامانجەکانی ئێمە دەکات؟²

هەروەها ئەوەش لە یاد نەکەین کەوا داگیرکردنی میسر لەلایەن فەرەنسیەکان بە
سەرکردایەتی ناپلیۆن بۆنابارت³ لە سالی 1798ز، کاریگەری زۆری هەبوو لەسەر
لێکخشان وئاشناپوونی کۆمەلگەی عەرەبی بە پاپوونی پیشەسازی ئەوروپی. پۆلی
موحەمەد علی پاشا⁴ لەیاد ناکرێت کەوا دەیویست هەموو بیرو پۆشنبیری ئەوروپی
بەپێنێتە ناو کۆمەلگەی میسری، بەهۆی ئاردنی ژمارەیهکی زۆر لە قوتابیان بۆ خوێندن
لە ئەوروپا.

هەروەها جەمالەددین ئەففەندی⁵ وشیخ موحەمەد عەبدە⁶ پۆلیکی سەرەکیان

1 - عجاج نویهض، بروتوکولات حکماء صهیون، 213/2.

2 - عجاج نویهض، بروتوکولات حکماء صهیون، 232/2.

3- نابلیۆن بونابارت: (1769- 1821م) نۆمێراتۆری فەرەنسا بوو. لە سالی 1804- 1815ز،
سەرکردەیی سۆپای فەرەنسی کرد بۆ داگیرکردنی میسر سالی 1798ز، لە جەنگی ئەھرام سەرکەوت بەسەر سوپای
میسری، لە سالی 1804ز یاسای میلی دانا، هەموو ئەوروپا دژی وەستا لە شەپیی واتەرلۆ ئینگشتار، گێراو
ئوروخراوە بۆ سوورگی سێت هیلانا وھەر لەوێش مرد.
المنجد في الأعلام، ص 567.

4 - محمد علی: لە یۆنان لە دایک بوو. لە سالی 1769ز، بوو ئە وال میسر لە سالی 1805ز، سودانی گرت،
خاوەنی پاپوونی زانستی وپۆشنبیری وکشوکالی میسر بوو. للمنجد، ص 524.

الزرکلی، الأعلام، 299/6

5 - جمال الدین الأفغانی: لە کابول لەدایک بوو. لە سالی 1838ز، زۆرگە پلۆه لە رولاتانی پۆژمەلات
وپۆژناوا، بانگی بەککرتنەوێ رولاتانی ئیسلامی دەکرد، لەگەڵ شیخ موحەمەد عەبدە گۆھاری (العروۃ السوئی)
دەڕکرد لە پارێس سالی 1884ز، سالی 1897ز مردوو. للمنجد في الأعلام، ص 57

6- محمد عبده: لە بنەمالەیی ئال الترمکاتی. موغنی میسر بوو، لە پیاوانی چاکسازی بوو، لە سالی
1849ز، بیری ئەو پیاووە لە دوو بەش پێکھاتوو: یەکەمیان، بانگەشە بۆ پزگاریبون لە بیری چاوپێکەری، -

هه‌بوو له هه‌وڵدان بۆ شوینکه‌وتنی ئه‌ورپی وگه‌یشتنه‌ کاروانی پۆشنه‌بیری پۆژناوایی. به‌داخه‌وه‌ هه‌ردووکیان ئه‌و خه‌ونه‌یان نه‌هاته‌دی وهردين، له‌ دوايی مردنیه‌يان به‌چه‌ند سائیک ده‌رکه‌وت که‌وا جه‌ماله‌ددين ئه‌فغانی دارده‌ست وئۆکه‌ری بیگانه‌یه‌و له‌ فهره‌نسا بۆ ئه‌و کارانه‌ په‌روه‌رده‌ کرابوو.

دووم: تورکیا

دواي سهرکه‌وتنی هه‌وله‌کانی گۆپینی کۆمه‌لگه‌ی ئیسلامی له‌ میسر بۆ عیلمانی، ئه‌و بیرۆکه‌یه‌ په‌لی هه‌ویشته‌ بۆ وولاتانی تر. ئه‌وه‌تا له‌ سالی 1925ز، به‌یاردرا که‌وا سه‌رپۆش وپۆشاکي ئیسلامی له‌ تورکیای نوئی دیموکراسی قه‌ده‌غه‌ بکۆیت به‌سه‌ره‌رشتی پاله‌وانی عیلمانی ئه‌تاتۆرک، هه‌روه‌ک له‌ یه‌کێک له‌ وتاره‌کانیدا ده‌لی: ئه‌ی ئافره‌تی تورکیا سه‌رپۆشه‌که‌ت داکه‌نه‌و ته‌ماشای دونیا بکه‌.¹ چۆن ئه‌تاتۆرک سه‌رپۆش قه‌ده‌غه‌ ناکات، ئایا هه‌ر ئه‌و نه‌بوو خه‌لافه‌ی ئیسلامی له‌ناوێرد و عیدالایی پاله‌وانی نه‌ته‌وه‌یی وه‌رگرت؟

هینی هارۆلد ده‌رباره‌ی ئافره‌تی تورکیا ده‌لی: کاتی له‌ تورکیا خۆداپۆشین قه‌ده‌غه‌ کرا، سه‌ره‌تا ئه‌نجامیکی پێچه‌وانه‌ی هه‌بوو، چونکه‌ ئه‌وانه‌ی ئه‌و به‌یاره‌یان ده‌رکه‌رد، ئامانجیه‌يان ته‌نها پووتی و تێکه‌لاوی بوو، به‌لام له‌و کات خه‌لکان وایان به‌ چاک زانی نه‌هێلن ئافره‌ته‌کانیان هه‌ر بچه‌ ده‌روه‌ه‌ بۆ دژایه‌تی ئه‌و به‌یاره‌.²

ئه‌وه‌ له‌سه‌ره‌تای ده‌ست پێکردنی ئه‌و هه‌وله‌ بوو، به‌لام دوايی هه‌وله‌کان سه‌ریان گرت، تورکیا به‌ره‌و دوورکه‌وته‌وه‌ له‌ ئاین و په‌هوشته‌ و داب و نه‌ریت هه‌نگاوی هه‌لگرت، ته‌نها بۆ ئه‌وه‌ی په‌زاهه‌ندی وولاتانی ئه‌ورپی به‌ده‌سته‌ به‌هینی و گوايه‌ به‌ره‌و پێشکه‌وتنی

—دوه‌میان: حکومه‌ت مافی به‌سه‌ر خه‌لکه‌وه‌ هه‌به‌ ئه‌ویش گۆته‌په‌لی کردنه‌، مافی خه‌لکیش به‌سه‌ر حکومه‌تیش ئه‌وه‌یه‌ که‌ یه‌کسانی بکات له‌ نێوانیه‌يان. له‌ گۆفاری (الوقائع المصريه‌) و (العروة الوثقى) کاری کردبوه‌، له‌ شقێشی عه‌دایی به‌شداری کردبوه‌. کتێبی (تفسر القرآن الکريم)، (رسالة التوحید)ی هه‌به‌و، له‌ سالی 1905ز مردبوه‌. للزرکلي، الأعلام، 252/6.

1— هين هارولد، حياة المرأة للكرية، ص401.

2 — هینی هارۆلد، ص402. (نقلًا عن ريكارد).

ئابووری وکومه لایه تی ده پوات، به لām به داخه وه تاوه کو ئیستا ولاتانی نه وړی پټیان په وانه تورکیا هریچته ناو بازاری نه وړی هاوېش، هروها ولاته کیهان له ژیر قهرز د نهالیننې ونه پېشکه وتنه نابوری وته کنولوزیه ی به خوځه نه دیوه، به به راورد له گه ل نه و پېشکه وتنه به د پوه شته ی که تیایدا بلاویوته وه.

کښه ی نازادی نافرست له تورکیا سهره تاي سده ی بیستم ده ستي پیکرد سالي 1909، پاش لادانی سولتان عه بدولحه مید له خه لاقه ت وئیعلا ن کردنی ده ستووری تورکی نوی. په که م نافرست بانگه شه ی نه و بیرۆکه ی کرد خالیده نه دیب بوو،¹ وهک سهر کرده یه کی نافرستانی تورک ده ستي کرد به نووسینی ووتاری پامیاری وه ولدان بق نازادی نافرست. نه و نافرسته خوی ده رچووی کولنژی کچان بوو (کلیه البنسات الامریکيه)، له نه مریکا ژیاوه و خو و پوه شتی نه وانی وه رگرتبوو.

له سهر کرده کانی تری بیرۆکه ی نازادی نافرستان خاتوو لوتفیه² بوو، پاش ماوه یه که نه تاتورک خوازیښتی کرد، له سالي 1925 ز. ده ستي کرد به دامه زانندنی کومه له و په کیه تی نافرستان، وهک: په کیه تی نافرستان، په کیه تی ماموستایان، کومه له ی پېشکه وتنی کاره ده ستيه کانی نافرستان... هتد

سینه م، نیران

په که م سهر کرده ی بیرۆکه ی نازادی نافرستان له نیران زوهره حیده ری بوو، له سالي 1927 ز. چوه نه مریکا وه ندیک ووتاری پېشکه ش کرد له زانکوکانی نه مریکا ده وباره نافرستانی نیران، پاشان داواکرا له شای نیران³ دان به نازادی نافرستان دابننې به شپوه یه کی په سمی له سالي 1939 ز.⁴

1 - عمر رضا کحالة، المرأة في عالمي العرب والإسلام، 257/1.

2 - عمر رضا کحالة، المرأة في عالمي العرب والإسلام، 127/1.

3 - محمد رضا شاه (1919 - 1979). کورې په زاشابه، له سالي 1941 ز. شویننې باوکی گرتنه وه، نیمام خومه یی له سالي 1979 ز. له سهر کورسې حوکم لایدا وه لات بق میسر ه ر له وئ مرد. المنجد في الاعلام، ص 141.

4 - کحالة، المرأة في عالمي العرب والإسلام، 138/1.

چوارم: جه زائیر و یوگوسلاویا

له سالانی په نجاکان نه حمده بین بیلاى سرؤکی جه زائیری¹ نه و کات له یه کتک له ووتاره کانى گووتی: داوا ده که م له هموو نافرستانى جه زائیر حجاب فری بدنه له پیناری جه زائیر.²

ده پرسین نایا جه زائیر چ سوود وهرده گرتت له و پؤشاکانه کاتى فره دران؟ نایا چه کی پیده کړتت بؤ به ریه ره کانى نوژمن؟ یان فره مانیکه پتی گووتراوه له لایه ن فره نساه و پیوسته جیبه جی بکات، به لام نه و داماره نه یده زائى چؤن نه و فره مانه ده ربیرى له بهر چاوى خه لک، چؤن نه و فره مانه نه و پپیه بهرگیتی نه ته وهی و ناوچه گرتتی بؤ دابریزى، نه وه بو گووتی: پؤشاکى نیسلامى فری بدنه له پیناری ولاتى جه زائیر، هرچه نده نه و دوو بابته زؤر لیک دووین. چونکه فره دانى جوړتک له پؤشاک نه فیربونی زانسته و نه چه دروست کړدنه و نه هیرش بردنه و نه خه باتى پامیارى و سهریازیه، به لکو تنه جیبه جی کړدى فره مانى گوره پیاوانى نه و پپیه، که له بنه په تدا دایانر شتووه دژ به نه ته وه کانى پوه لات و داب ونه ریته کانیان، هه روه ها سه پاندی بیرو پوچوونى نه و پپیه به سهر ولاتانى بى هیزى نیسلامى یه به زؤردارى و هیزى ترساندن و تۆقاندن.

له سالى 1952ز، به بریارىک له لایه ن جؤزیف تیتؤى کومونیست³ بریارى قه دهغه کړدى خؤدابؤشین درا، هه ریه کتکیش سه ربیچی نه و بریاره بکات نه و 3 مانگ له بنه دیکانه ده بیت.

1- أحمد بن بیلا: له سالى 1919ز له دایک بووه له گوندیک نریک وهران، بؤته نه فسر له سوپای جه زائیر، به شداری شؤرشى پنگارى کړبووه، چه ند جارتک له لایه ن فره نسپه کانه وه گیرلوه، له پارتنى گه کارى کړبووه. له سالى 1954ز شؤرشى چه کارى دژى فره نسما به ریا کړد، بؤته سه رؤک کؤمار پاش سه ریه خؤبى سالى 1963ز، له سالى 1965ز هوارى بومیدین شوینى کرتوه الموسوعة السياسية (89/1).

2- هینى هارولد، حیاة المرأة الکریة، ص 403.

3- جوزیف بروز. مارشالیکی یوگوسلاویه، له سالى 1892 له دایک بووه، بهرگى کړبووه له ولاتى کى کاتى هیرشه کانى نه لمانى له جهنگى دووه مى جیپانى، له سالى 1945ز بؤته سه رؤک کؤمار تاوه کو مردنى، په کتکه له دامه زیننه ره کانى (دول عدم الاعبار). المنجد فى الاعلام/ ص 187.

هينې هارولډ ده لټت: نه گهر شو پاله پستو و ترس و توقاندنه نه بوايه له سره
موسلمانانې يوگوسلافي اخوا هرگيز نافره ته کان پوښاکي نيسلاميان فرې نه ده دا.¹

پينځهم: عيراق

له هه مان کاتدا له به غداي پايتختي عيراق هه مان بيرۆکه سري ه لدا، يانه و
په کي تي نافره تان دامه زرينرا، په کم کورې شو نافره تانه ي سرکرده ي شو بيرۆکه په
بوون نه مانه بوون: نه سمای زه هاوي بوو، که خوشکي جه ميل صدقي زه هاوي
شاعيره.² نه عيمه خان خيزاني نوري سه عيد³، خيزاني جه عفره عسکري⁴، خيزاني
ياسين هاشمي⁵، سرکرديا تي شو کاره درا نه سما زه هاوي وجنگرايه تيش بق

1 — هيني هارولډ، حياة المرأة الكردية، ص 401.

2 — جميل صفتي الزهاوي: شاعريکي کورده، له هوني بابانه، له سالي 1863ز، له بنه ماله يکي زانست و
به ز بووه، له پيشه ننگي پابوني نه ده بي عهريه بي، ياسي خوي ده کات و ده لټ: له منداليه وه: ناو به شيت دهرچوو
بوو چونکه جوله ي زدر ناشرينم ده کرد، له گنجي به سولن شينلو ناوم دهرکريبو چونکه هه ردم ثاره زووم به رو
گوداني پابوردين ده چوو، له گورده ي ناوم به نازلو چاونه ترس دهرکرد چونکه زدر دئي ناگرموي بووم، له پيري به
زه نديق وه لکه پاره ناوم دهرکرد چونکه پيري بي ديني و فله ساهيم هه بوو. شيعره کاني له 10 هه زلر دير
زياتره. له ديوانه کاني: ديوان الزهاوي ونوعات الشيطان]. له سالي 1936 مريووه. الزركلي، الاعلام،
137/2.

3 — نوري سه عيد: (1898 — 1958 م). له شاري به غدا له دايک بووه، سالي 1888ز، له نه ستانه له
قوتابخانه ي سريازي دهرچوووه سالي 1906ز، له گان شلورشي حيجاز بووه، شلورشي شريف حوسين،
سهرۆکايه تي وه زيراني عيراقی وهرگرت له کاني پاشايه تي فه يسه له يکه م و غاري کورې و فه يسه له نووه م، سالي
1958ز کوژدا. المنجد في الاعلام/ ص 301.

4 — جعفر بن مصطفى العسكري: له شاري به غدا سالي 1885ز، له دايک بووه، له به غداو نه ستانه
خويندويوه تي، پله ي نه فسه ي وه رگرتوه، له گان شلورشي حوسين کاري کريووه سالي 1916ز، له سالي
1924ز، بووه سهرۆک وه زيراني عيراق، له سالي 1935ز، به کر صيدقي کوشتي له سالي 1935ز له کورده تايکي
سهريزاني. الزركلي، الاعلام، 129/2.

5 — ياسين بن حملي الهاشمي: له به غدا له دايک بووه، له سالي 1882ز، له نه ستانه و به رلين خويندويوه تي،
له سالي 1905ز، پله ي نه فسه ي وه رگرتوه، له سالي 1916ز، چوووه لاي شلورشي حوسين، سالي 1922ز،
هاته وه عيراق، چه ند وه زاره ته کي وهرگرت، چه ند جاريکي تروش بلو ته سهرۆک وه زيراني، پاش کورده تاي سهريزاني
صديقي هه لاتچوووه لوبنان و هه رله ويئ مرد. الزركلي، الاعلام، 128/8.

نه عیمه خان.¹

ده بینین زږد به ناشکرا فرمانپره واکانی نه وکاتی ناو ولاتانی نیسلا می هاوکار بوون
 بڼ جیبه جی کردنی به رنامه کانی پڅژاوا بڼ شتواندن کومه لگه کانی نیسلا می، نه گهر
 نه و هاوکاریه و نه که رایه تیه و ترس و ترقاندنه نه بویه هرگیز نه یانده توانی به رنامه
 زده راویه کانی خویان به سهر کومه لگه نیسلا میکاندا بسه پینن. هه روه ک خوی گه وره
 هه رمویه تی: ﴿الْمُتَّقُونَ وَالْمُتَّقَاتُ بَعْضُهُمْ مِنْ بَعْضٍ يَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ
 وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمَعْرُوفِ وَيَقِضُونَ أَيْدِيَهُمْ نَسُوا اللَّهَ فَنَسِيَهُمْ إِنَّ الْمُنَافِقِينَ
 هُمْ الْفَاسِقُونَ﴾ التوبة 67.

خوی گه وره هه رمویه تی: ﴿أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ نَافَقُوا يَقُولُونَ لِإِخْوَانِهِمُ الَّذِينَ كَفَرُوا
 مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ لَئِنْ أُخْرِجْتُمْ لَنَخْرُجَنَّ مَعَكُمْ وَلَا نُطِيعُ فِئَةً أَحَدًا أَبَدًا وَإِنْ قُوتِلْتُمْ
 لَنَنْصُرَنَّكُمْ﴾ الحشر 11.

خویننه ری به ریز:

له وانه بیرسی وبلیت نه و سهر کرده و فرمانپره واکاریه ده ستانه ی ولاتانی جیهانی
 سنیهم به گشتی ولاتانی پڅژه لات به تاییه تی مافی خویان جووه که و هه ول بده ن
 ثافره تان به ره و پیشه وه به نه، قوتاخانه یان بڼ بکه نه وه تاوه کو فیری خویندن بڼ
 وناگادارو شاره زایی په یدا بکن له ژبان وده ورو به به هوی نه و خویندنه. نه مه شتیکی
 په وایه وپیوسته کی زږد پیوسته و نه رکیزی نیسلا میشه، په که م له سهر باوکه کان که
 لپیبرسراون له وهی منداله کانیا ن فیری خویندن بکن، دوهم له سهر حکومتیش
 پیوسته پیداوستی خویندن له هه مو ناسته کان بڼ نه وه کانی دوا پڅژی دابین بکات.
 به لاه نه وهی جینگه ی سهر سوپمان وپرسپار کردنه، ثایا پڅشاک چ په یوه ندی هه په
 له گه ل خویندن و فیری بوون و وه رگرتنی زانست؟ ثایا زانست ده چپته ناو گیرفان و

پۆشاک یان ده چیتته ناو میښکه کی ئاسووده و ده رویتکی پاک؟ ئایا نه وولاتانه ی له پۆشاک چاولیکه ری شوینکه و ته ی ئه وریا نه بوون له زانست پیش نه که و توون؟ وهک هیندستان و ژاپون و ژد وولاتی تر که تاوه کو نیستا له بهر زترین پۆسته تاوه کو نرمترین پۆسته ی که به ئافره تان دراوه، ده بینین هه ر پۆشاک ی نه ته وه یی خۆیان دانه که ندووه و دژایه تیشان نه کردووه. نه ی بۆ ده بیته ته نه ا وولاتانی ئیسلامی پیش نه وه ی یه ک بیت ویه ک وشه فیزی مندا له کانمان بکه ن ده لێن ده بیته جۆری پۆشاکت بگۆری و دژایه تیشی بکه یته نه گینا نابیه ته خوینده واری پۆشنیهر. ئایا نه وه بهرنامه ی دژایه تی ئیسلام نه یی چ ناویکی تری بۆ ده دۆزیه وه؟ ئایا نه و وولاتانه ی له سه ر پۆشینی پۆشاک ی خۆیان بهرده وامن پۆشکه و توو تر نین له وولاتانی به ناو ئیسلامی؟ که واته پۆشاک پێگه نه ی بۆ فیزیوون، به لکو ئامانجی تر هیه له پشت نه و کارو فرمانانه وه. ههروهک بیستوومه نه له سهردهمانی کۆن وله سه ده ی بیست و بیست ویه که میش ده بینین به چاوی خۆمان زۆر له و ئافره تانه ی خاوه کی پۆشاک ی په سه نن وشیوه و پوکارو بیرو هۆشی نه گۆریه ویه فرههنگی خه لکانی تریش هه لته خه له تاوون زۆر له پیشتر بوونه و زۆر له پیشتر له ئافره تانی تر له هه موو ئاسته کانی زانست و کارکردن و داهیتان و ده ست پاکی و کات به فیزی نه دان و خزمه تی کۆمه لگه و نه ته وه و وولات. که واته ده بووایه نه و سه رکردانه خالی یه که میان وه رگرتابایه که خویندن و فیزیوونه، به لام به و هه رجه نه ی له سهریان دانا بوون پازی نه بوونایه، له بهر دوو هۆ، یه که میان: چونکه بلۆبوونه وه ی نه خوینده واری و دواکه و تنی ئافره تان له که مه ترخه می نه وان بووه، به وه ی هه ولایان نه داوه بۆ جیه جی کردنی نه م کاره، دووه میان: گۆرینی کلتور و فرههنگ شتیکی زۆر ترسناکه، چونکه هه ر نه ته وه ک نه و بیه مایانه وون بکات نه وانه پیناسه ی خۆشی وون ده کات و له ناو ده چیت له کاتیکی دوو یان نزیک. ههروهک ههستی پێده که ین له توه وه ی زۆر له نه ته وه و وولات له دوو نزیکه مانه وه، له گه له نه وه شدا نه بوونه ته وولاتیکی پۆشکه و توو.

لە كوردستانى خۇمان ئافرىتى لە پۇرى پۇشاك پۇشىنەۋە سەربەستە لە گىشت ئاستەكانى خويىندىن وزانكۆكان و فرمانگەر وەزارەتەكان، ھىچ جىياۋزىيە كىش بەدى ئاكرىت لە پۇرى تىگە يىشتەۋە لە نىۋان ئەۋانە پۇشاكى ئەۋرىپى دەپۇشنى ئەۋانە پۇشاكى ئىسلامى دەپۇشنى، بۇيە جۇرى پۇشاك بەبەرسىت نىيە لە رىگەي فېرىيون و كار كوردن و خىزمەت كوردن و ھەرگىز ئايتتە بەربەستىش لە ھىچ شۇئەكى جىيان.

خويىنەرى بەرىز، لە كاتى گىرپانەۋە مىژۋى ئەۋ بابەتە و چۆنىەتى سەربەلدىن وىلاۋىيەۋە و سەركەۋىنى لە ئاۋ كۆمەلگەكانى ئىسلامى دۇۋ كۆمەل و دۇۋ چىن لە خەل كۆر بە زەقى دىارنى، يەكەمىيان: ئەۋ سەركەدە و سەركۆك وەزىر وەزىرانەن بىۋىن كەۋا ئىستىعمار دىارى كورد بىۋىن بۇ جىگە گىرتەۋەيان پاش ئەۋەي ھىزەكانى خۇيان كىشانەۋە، لە ھىچ ۋولائىكى ئىسلامىش ھىزەكانى ئىستىعمار نەكشاۋەتەۋە تاۋەكۆ دىنيا نەبىت كە ئەۋەي شۇئىنى دەگىرتەۋە لەخۇى زىياتر خىزمەتى دەكەت، چۈنكە ئەۋ سەركەدانە لەھەمان نەتەۋەن و لەسەر ھەمان ئاينى كۆمەلگەكەيان. خاۋەنى ئەۋ بىرۋىاۋەپە ئەۋرىپانە چاۋدىرىكى تەۋاۋى ئەۋ سەركەدانە دەكەن كە خۇيان دايانە زىندانى، ھەركەت بىنيان لە خىزمەتى بەرنامەكانى ئەۋاننى ئەۋا چەندەھا ئازىۋاى گەۋرەيان بۇ دەۋازىنەۋە، ۋەك پالەۋاننى نەتەۋەي، پىكخەرو يەكخەرى نەتەۋەي عەرەبى، پالەۋاننى سەربەستى و ئازادى، ئۆي كەرەۋەۋە بۇزىنەۋەۋە ئىسلامى. ھەتە. ئەگەر بەۋ كارانەش ھەلەسا بە شىۋەيەكى باش، ئەۋا ھەزار ئاۋىۋاتقۇرى بۇ دەۋىزەۋە لەۋاۋى دەبەن بەيەككە لە كار بەدەستە نىزىكەكانى يان پاسەۋانەكانى. ئەۋ سەركەدانە ئەگەر كارەكانىيان بۇ چۈۋەسەر بە بى كىشە ئەۋا باش، ئەگەر نا دەبىننى چۆن ھىزى سەربازى و دەسلەتتى پامىيارى بەكار دەھىننى بۇ سەپاندىنى بەرنامەكانى بىگانە تاۋەكۆ ماۋەيەكى زىياتر لەسەر كورسى دەسلەتدارى بىننەۋە، ھەۋەك بىننەمان لە ئىران و تۈركىيا و يۇگوسلاۋىيا.

چىنى دۈۋەم: ئەۋانەن كە دەرچۈۋى زانكۆكانى ئەۋرىپى ئەۋمەرىكى بىۋىن، كاتى چۈۋىن بەۋاۋى خويىندىن، لەۋ ۋولائەنى دەرەۋە لە جىياتى زانستى سەربازى و تەككۆلۇۋى

و کومه لایه تی، که پانه وه به بیروموشیکی شیواوی گۆشکراو به کلتورو فرههنگ و پوهشتی نه ورپی، شه و پوژ بانگ شه بق فره مانه کانی نه وان ده کات هه روه ک تووتی (بیغاه) چی نه وان بلین هه نه وه ده زانی بلیته وه، له وه زیاتر ناتوانی یه ک هه نکاو به ره و پیتشه وه یان دواوه بروت. هه روه ک بینیمان له سه رکرده کانی بیري نه ته وایه تی هه ره بی شو فینی، که هه ره هه موویان له ده رچوانی زانکوی نه مه ریکی بوون له لوبنان، یان له وولاتانی تری پوژتاوا.

هویه کانی هه رس هینانی موسلمانان بهرام بهر نیارمکان له بابته تی نازادی نافرمتان (اسباب هزیمه المسلمین فی قضیه تحریر المرأة)

1- کار به دهستان وزانایانی ثابینی نه و کات، نافرمتیان له کومه لگه بپهش کردبوو له خویندن، به شداری کردنی نه و چالاکیانه ی گونجاوه بۆی وه ک: په روه رده وته ندروستی، کاروباری تابیته و په یوه ست به نافرمتان وه ندی کاری تر، که به دریزی باسمان کردبوو له کتیبی (پیاوان وژنان ته وکاری نا یه کسان). نه و بۆشایی یه پۆشنبیری وای کرد ده رگای کومه لگه والا بیت بق سه رکرده و بهرنامه دارپژره کانی نه ورپی، نه و هه له یان قوژته وه بق بهرژه وه ندی خویان وهاتنه ناو کومه لگه یه کی نه خوینده واری نا تیکه یشتوو له ثابین وله دونیا، ده ستیان کرد به دامه زرانندی قوتابخانه به گوژی ره ی نه و بهرنامه ی خویان ده یانه ویست، به ناوی نه هیشتنی نه خوینده واری، خزمه تگوزاری پزیشکی، خزمه تی هه ژاران ..هتد. نه وانه ی سه ره رشتی نه و بنکه و قوتابخانانه یان ده کرد زۆری له وه که سانه بوون که په روه رده یه کی ته واو کرابوون، ناگاداری و ناشناییان هه بوو که وا چۆن هه ولده دن نه و کومه لگه یانه له ثابین و په وشت دوور بخه نه وه.

2- سووکایه تی کرد به نافرمت له هه ندی له کومه لگه کانی به ناو ئیسلامی به تابیته تی پاش نه وه ی خه لک له ثابین دوور که وتبوونه وه، به هۆی نه خوینده واری، یان که م پۆشنبیری زانایانی ثابینی به زانستی سه رده م و فیهقی واقعی. فره مان

وڼايه ته کاني خواو فرموده ده کان جيبه جي نه ده کړان که و باسي مافي نافرست ده کات له قوناعه کاني ژيان، هه روه ک باسيان ده که ين له لاپه په کاني داهاتوو.

3- هه لوه شانه وهی ثومعه تی ئیسلامی دوی نه مانی خه لافه تی ئیسلامی به لادانی سولتان عه بدولحه مید له سالی 1909ز، سپینه وهی خه لافه ت به ووشه و به کردار له سالی 1924ز. پاش شکستی تورکیا له جهنگی په که می جیهانی وولاتانی ئیسلامی دابه شکرا له لایه ن وولاتانی ئه وپپی له سهر بنه مای نه ته وه گری، که ته نها کورد نیایدا بیتبه شکرا. ئه و شکسته سه ربازیه هه لیکي چاک وگونجاو بوو بۆ ئه وپپیه کان بۆ سه پاندنی فره هنگی خویان به سهر خه لگانی تر، که له و کات نه نفسیه ت وهیممه ت وعزیمه تی وولاتانی ئیسلامی داته پی بوو، که یشتبوه نزمترین ئاست.

4- بوونی ناکوکی زږد له نیوان وولاتانی به ناو ئیسلامی، له سهر بنه مای نه ته وه گری ومه زه بی وناوچه گریه تی و کیشهی سنوره کان وپه رژه وه ندیه کان، وای کرد له وولاتانی ئه وپپی زږد به ئاسانی فره مانپه واکان به کار به یئن بۆ به رژه وه ندی خویان، هه روه ها فره هنگی خویان پیاده بکه ن له ناو کومه لگهی ئه و وولاتانه به یی چاودیز ولپرسینه وه، ته نها به رامبه ر به وهی که و له سهر کورسی فره مانپه وایی بیانته لنه وه.

5- دانان وپیاردانی توندترین سزا بۆ ئه و کس ولایه ن وسهر کردانه ی که و ده نگی ناپه زایی درده بپن به رامبه ر به کرده وه ناشیاوه کانی حکومت وئو بیگانانه ی له و وولاتانه دا کار ده که ن، هه روه ک له ناوپردنی عهدنان مندیرس له تورکیا، موصه ده ق له ئیران، شا فه یسه ل سعودی، شه هید سید قوتب و ضیاء الحقی پاکستانی و وزیری تر. ئه وانه له سیداره دران یان کوژدان به نه یتی به بیانونی ئه وهی ویستوویانه ده ستووری ولات بگوپن، یان ویستوویانه خاوه ن شکو له سهر کورسی فره مانپه وایی دابه زیتن، یان گیزه شتیوینی ده که ن، یان دژیایه تی دیموکراسی وپیشکوه تن وئیشتراکیه ت ده که ن.

6- موسلمانان دوربوون له وهی که سایه تی ئیسلامی راسته قینه له ژیا نی تاک یان کومه ل پیاده بکن.

7- موسلمانان له ناوه وه پوخابوون، گیانیان تیا نه مابوو، پمابوون، به هزی دورکه وتنه وه له گیانی ئاینی ئیسلام و بهرنامه که ی. هه رکات موسلمان له خوا دور بوو نه وا وه که مرفئیکی بی گیانه به ئاسانی شکست ده هئینی، چونکه هه رکه سیک گیانی تیا نه بوو نه وا به مردوو ده ژمیردری، بۆیه نه یان توانی به رامبه ر نه و هیزشه فه ره نگیه نه و پیه بی نه ماو له رۆکه بووه ستن بۆ ماوه یه کی درژ. موسلمان بی گیان و دور له قورئان، سه یروئارامی و خۆپاگری که مه، ناتوانی نه و پاله په ستویانه ی له سه ریه تی هه رسی بکات و بیمرژی به شیوه یه کی بهرنامه دارژراو به بی نه وه ی کاریگه ری سه لیبشی هه بی له سه ر خودی خزی. خوی گه رده ده فه رموی: ﴿وَكَذَلِكَ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ رُوحًا مِّنْ أَمْرِنَا مَا كُنْتَ تَدْرِي مَا الْكِتَابُ وَلَا الْإِيمَانُ وَلَكِنْ جَعَلْنَاهُ نُورًا تَهْدِي بِهِ مَن نَّشَاءُ مِّنْ عِبَادِنَا وَإِنَّكَ لَتَهْدِي إِلَى صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ﴾ الشوری: 52.

شه هید سه ید قوتب ده لی: موسلمانان و هستان به رامبه ر نوژمنیکی زقر زالم و به هیز، مله ورو لوت به رز به سه رکه وتنه کانی، و هستاوه به رامبه ر به و لیشاوه فه ره نگیه ی ده رگای شه هوه و ئاره زووی بۆ کردنه وه، و هستاوه به رامبه ر نه و دارمان و بی هیزی و بی گیانیه ی که تیا ی که وتوون، به رامبه ر نه و ته ماع و خوشیانه ی که له دونه ا پیتشه کی ده کهن. بۆ وه ستان به رامبه ر نه و هه مو شته، تیشوو و خۆراکیان باوه ر به خوا به، چه ک و تفاقیان هه ر خوا به، پالپشت و هیوا و ئومیدیان هه ر خوا به، چونکه هه مو خۆراکێک بیجگه له خۆراکی ئیمان هه ر ته واو ده بیته و نامینی، هه ر پیداو یست و چه کێک جگه له چه کی باوه ر هه ر کۆل ده بیته و ده چه میته وه، هه ر پالپشته کیش بیجگه له خوا هه ر ده رمی و ده چه میته وه و ده که ویت.¹

8- کاتې هندی له موسلمانان ویستیان له فرهنگي پوژناوا وپیشکه وتنه کانی سود وریگریځ چوون به دم بانگ وازه که وه، به لام نه یان زانی توان ته نها پوکه شی پیشکه وتنه کانیان پې نیشاندنه دن، ړنگه نادهن به که سی تر سوو دیان لینه وریگری، جگه له وانه ی له چوارچپوهی خوځیان، هروها نه یانده زانی هروه رگریځ بې به رامبه ر نه، نه یان ده زانی شته خراب وقله کانیان پیده دن، به لام شته باشه کانی وه فیزیوونی پیشه سازی، دروست کردنی چه که وکلوپل وشته کانی تریان لې ده شارندنه وه. هریو په نه مان بیني نه وولاتانه ی به ناو نیسلامی په کیان بگه نه لووکه ی زانستی سرده م، له گڼ ټیپه یوونی زیاتر له یک سده به شوین که وونی پوژناوا پاکردن به دوا ی نه و خونه به تالانه دا. نه وه ی پپیان به خشین ته نها ناکوکی و دوو به رکه ی، بیري نه ته وایه تی که خوځیان چند سده پتوه ی گیروده بیوون، هروها پیدانی به رنامه و فرهنگي نه هیشتنی شیرازه ی خیزان وخرمایه تی وهاوکاری، جیگه گرته وه ی نه و به ا به رزانه به رپواردن وثاره نوو یازی و به رزه وند په رستی، تاوه که گنج ولاوان له هروو په گز سرگره دان بکه ن به کاری لابه لا و دوو ریکه ونه وه له زانستی وپوژشیری به سوود.¹

9- پازاندنه وه ی نه و به رنامه نه به ناوی پیشکه وتن وشارستانیته ونازادی، به پالېشتی زلمیزه کان وهاوکاری فره مانپه واکان، بۇ کارکردن له هه موو بواره کانی زیان بۇ شوین کردنه وه ی نه و به رنامه نه له ناو کومه لکه به هه موو ناسته کانیه وه. هروه که له پوژتوکولی هه شته مه وه هاتوه: له سر نیمه پتویسته به ناسکترین وته، جوانترین ووشه، به کارهینانی به رزترین پله ی ووریایی له شتواندن ی یاساکان وفه تواکان، داپشتنی بریارو یاسای به رزه وندیدار به خومانه وه، نه و بریارانه لای خه لک وه کارنکی نقر سرسوزمه نره بیت. له سر ده زگا به پتوه به ریه تیه کانیش پتویسته نقر ناگادارو شاره زا بن به هه موو نه و ناوه ندانه ی هه لده ستن به هه لسو پانی نه و کارانه، وه: نه وانه ی نووسه رن، زاناو فقهیه کان، به پتوه به رکه کان، پیاوانی رامیاری به رز،

خاوهن دهسه لاتەكان، ئەوانەى خۆمان بېوانامەى زانكومان پېتە خشببون، ئەوانەى خۆمان ئامادەمان كردبون وپامەتنامان پى كردبون لەسەر ئاستىكى بەرز، بۆئەوى بتوانن خزمەتەكان بگەيەن كە هەريۆئەوش ئامادە كراون.¹

10- كۆمەلگە يەك پارچە نەبوو، دووبەرەكى وپارچە پارچەى مۇكارە بۆ هەرەس هێنان بەرامبەر بچوكترين مەترسى وەرپەشە، بۆيە كۆمەلگە بە هەموو چینهكانیەوه نەيتوانى فرمان بەچاكەو بەرگرى لە خراپە بكات، تاوەكو كارگەيشته ئيمرۆ. هەر نەتەوهكى ناو ئوممەتى ئىسلامى ئەو دوو كارە نەنجام نەدات ئەوا دەكەوتتە بەر توپەى و نەفرەتى خوا دەكەوى.

خوای گەور دەفرمووى: ﴿لُعِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ بَنِي إِسْرَءِيلَ عَلَى لِسَانِ دَاوُدَ وَعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ ذَلِكَ بِمَا عَصَوْا وَكَانُوا يَعْتَدُونَ ﴿٧٨﴾ كَانُوا لَا يَتَنَاهَوْنَ عَنْ مُنْكَرٍ فَعَلُوهُ لَبِئْسَ مَا كَانُوا يَفْعَلُونَ ﴿٧٩﴾ العائدة 78 - 79.

موحه مەد قوتب دەلى: موسلمانان لە جياتى ئەوى بەرنامە بۆ خەك داپۆن ، فەرەنگ وزانستى بپەخشن بە خەك، لەو سەردەمەى ئىستامان دەبين خۆى پادەكات بە هەناسە بپكى بەدواى بەرنامەى خەلكانى بپگانەى كە دژ بە ناين و خووپە و شتەكەى خۆيەتى.²

11- خالىكى گرنگ و كوتايى: زۆريەى زانايان ئىسلامى ئەو سەردەمە هەلنەستان بە پېشكەشكردنى ئىسلامىكى پاستەقینەى واقيعى گونجاو لەگەڵ ژيانى كۆمەلگەكانى ئەو سەردەمە. چونكە كۆمەلگەى ئىسلامى لەهەموو كاتدا پيوستە ئەو سېفەتانەى تيايى ئەگەر نا لەناو دەچیت، يەكەميان بەكپارچەى وپرايەتى وتەبايى، دادگەرى و نەبوونى جياوازي چيناپەتى، حوكم كردن بە قورئان و فرمودەكان، تيشووى پنگەى

1- عجاج نوپهز، برتوكولات حكماء الصهبون، 214/2.

2- محمد قطب، قضية تحرير المرأة، ص55.

باوه پ و ته قوا بې، فرمان به چاكو بهرگري بكات له خرابه. هرهوك چوڼ خواى گوره
باسى كړدوه: ﴿كُنْتُمْ خَيْرَ أُمَّةٍ أُخْرِجَتْ لِلنَّاسِ تَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَتَنْهَوْنَ عَنِ
الْمُنْكَرِ وَتُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَلَوْ ءَامَنَ أَهْلَ الْمَكْتَبِ لَكَانَ خَيْرًا لَهُمْ مِنْهُمْ
الْمُؤْمِنُونَ وَأَكْثَرُهُمُ الْفَاسِقُونَ﴾ آل عمران 110.

شهيد سيد قوتب له ته فسيري شو نايه ته دا ده لى: ده ستيكي به سوزو بهرنامه دار
نو نوممه ته لى تاريخيه وه بڼ پڼاكي گواسته وه، هيناويه تيه سر شاتوى ژيان، شو
نوممه ته پڼل تاييه ته هيه، شويڼ ومه كانه ته تاييه ته خوى هيه، لاي نوممه تاني تر
حيسابى بڼ ده كړى. شو راستيه راسته قينه نه يه كه پتويسته موسلمانان بيزان، كه وا
شوان هاتوون تاوه كو پيشهنگ بن، سرركردايه ته مړوايه ته بكه، چاكترين وباشرتير
نوممه تن، خواى گوره ش ده يه ويت باشت وچاكتر سرركردايه ته مړوايه ته بكات
له سر زوى نه وه ك خرابه و شه پ سرركردايه ته زوى بكات، هره بڼه ش نابې
پيشهنگ شت له خه لكانى ترى نه فام وه ريگرى، به لام پتويسته نه وه لايه ته له
راستى و دابوه رى، بېر وباوه پى دروست، زانيارى وزانستى دروست، خوړه وشتى
دروست بيبه خشى وپيشك شى كومه لكه كاني ترى بكات، نه وه شك و فره مانى نه وه،
هر شو كار هيه بوونى شو ده پاريزى، هر بڼ نه وه ش دروست كراوه.

نهركى نه وه به هردهم سرركرده بې، له پيشهنگى گه لان بې، بڼ گه يشتن به و دوو
ناسته كارى زږى دوى، نهركى قورسى ده كه ويته سرشان، به ناسانى نايه ته
به رهم، به لكو ده بې له بېر وباوه پو پتساي كومه لايه ته شياوى شو كار ه گوره بيت.
ده بې له بواري زانست وئاوه دان كړنه وه زوى ده ستي بالاى ه بې، پڼل كاريگر
بگيږي، تاوه كو سيفه ته جينشيني خواى له سر بيته جى.

ليزه وه بومان به ديار ده كه ويت، شو بهرنامه لى بڼ دانراوه داواى شك و فره مانى
زږى لينده كات كه نه نجامى بدات، هانى ده دات له هه موو بواره كاني ژيان پيش

بکه وئ، نه گړ موسلمانان نهو خالانه یان جیبه جی کرد نهوا نه وکات ده بڼه باشترو
چاکترین نوممه ت و پښه نگی که لانی جیبهان ودرده گرن. له هرکات وسه درده می کدا
نه گړ پشتمان له و پرېژده و بهرنامه یه کرد، نهو باروگوزه رانیان له نیستا باشترو نابیت.¹

۱- سید قطب، فی ظلال القرآن، ۱/ 447.

به‌شی پینجه‌م

ئافره‌ت له ئیسلامدا

باسی یه‌که‌م : یه‌کسانی له‌ نێوان ئافره‌ت و پیاو له‌ مروت‌فایه‌تی و له‌ نهرک و پاداشته‌دا

باسی دووهم : یه‌کسانی له‌ شیاوی

باسی سێهه‌م : مافی فیزیوون وه‌ه‌ندی مافی تر

د مروازه:

له کتیبې (پیاوړان و ژنان ته وکارې نا په کسان) زږد به درېژنې باسې شړک و فرماني همدو په گه زمان کړېدو، له کله جياوازي نړيوانيان، له سره پوښنايي کامه يان گونجاو ترو شي او تره، همدو ها نه و گونجاوې وشياوېه له سره پوښنايي جياوازيه خړپسکې وفيتريه کاني جه سته يي وده روڼي بووه. همدو ها نه وده شمان پوړون کړده وده که واهمدو په گه ز ناپه کسانن، له همدان کاتدا ته واکاري په کترین، به يې نه و هاوکېشه يه همرگيز په وده وې ژيان به پړيوه ناچيټ. چونکه همدو نه و هاوکېشه يه واده کات نه و دوو په گه زه ناروغيان بڼ په کتری بچيټ، له نه نجامي نه و نارووه فیتريه، خو شه ويستی دروست ده بيت ول نه نجامي به په کگه يشتني نه و دوو ناپه کسانه ش نه وده کاني دوا پړو دروست ده بن. همدو کات همدو لي به په کسان کردن بدرت له پوړي فسيفولزي و بياولزيه وه (که همدو گيز ناتواني) نه و کومه لگه تووشي سه رليشيوالوي وگومرپاي ول ناوچوړون ده بيته وه.

نه گه ته ماشاي شړکه کاني سر شاني نه و دوو په گه زه بکين به شيوه په کي گشتي ده بينن زږد له په کوه نزیکه، نه و جياوازيه ي که همدو ته نها له د مروازه ي گونجاوې شياوې په کيکيانه زياتر له وي تر بڼ همدو کار، گونجاوې وشياوې نه وې تريانه بڼ همدو کارې تر، همدو که به درېژنې باسې همدو کمان کړېدو.

خواي گه وده کاتي باسې نه وده د کات که واده ميزاد جينشيني نه وده له سره زه وي مهبستي همدو په گه زه، چونکه به يې نه و دوو په گه زه مهبستي جينشينا يه تي ناپه ته دي که ناوهدانکرده وې زه ويه به همدو نه وده کاني ناوهداميزاده وه. بڼ همدو وکيان به رنامه ي داپشتووه وکاره کان و مافه کاني ديارې کړېدو. به لام نه وې زږد تيبيني ده کريت له قورنات و فرموده کان زږد زياتر باسې مافي ثافره تان کراوه، نه وده ش واهست ده کم له بهر دوو هق بيت:

1- له شارستانيه ته کان وکومه لگه کان و ثاينه گورداروه کان وشه ريعه ته ده سترده کاني تري پيش نيسلام ثافره ت زږد ستم ليکراو بوو، مافه کاني پيشيل

کرابوو، سزاو نازاری زځدی له سهر بوو(ههروهک ناماژه مان به هه نندیکیان کرد)، بویه خوای گه وړه له ناینی نیسلام نافرمتی زځد به رز نرخانه ووه و شو شتانه ی ده گووتر او ده کړان به رامبه ر به نافرمتان به ناپه واهه مووی په تکررته ووه.

2- خوای گه وړه چونکه خوی شاده میزادی خولقاندووه، هر خوشی ده زانی پیکیه ته ی جهسته یی وده روونی بل چ کارک گونجاوه و بهرگه ی کام کار ده گریت نه واه بوی دیاری کردووه کردیتیه نه رک به سهریه ووه، کام کارهش بوی گونجاو نیه و بهرگه ی ناگریت، نه واهه سهری هه رمان نه کردووه که بیکات، نه گه ر بیکات نه واه خوی و خه لگانی تر تووشی نه هاهه ته وده رده سهری ده کات. هه روه ها خوای گه وړه ناگاداره به ووهی که واه نافرمت ناسکتره، کاری فسیؤلژدی مندالبوون وشیرپیدان وپه روه رده کردنی له سهره که ماوه کانیان درژوه ماندوو بوونی جهسته یی وده روونی زځدی پتوه به ننده، بویه زځد باس له ووه ده کات که واه ناگاداریان بن وله کاتی پیریشدا پزیزان بگیری، هه روهک له خواره ووه به درژوی باسی قوناغه کانی زانی نافرمت ومافه کانیان ده که بن.

هر بویه ش له سهر کومه لگه ی پاست ودروست و باوه پدار پتویسته چاودنیریه کی ته وای نافرمتان بکن، هه موو نه و ده رگایانه والا بکه نه ووه بل فیرکردنیان تاوه کو بگه نه پله ی به رزی زانست وزانیاری وپوشنبیری، پنگه شیان بدریت نه و زانست وزانیاری وتوانایه ی هه یانه پیشکه ش به کومه لگه که یان بکن. هه روه ها هه موو مافیکی دارایی وکومه لایه تیان پی بدریت هه روهک پیاوان، له گه ل هه ندی جیاوازی له وهرگرتنی پسته کان، نه ووهش له بهر گونجاویهت وشیاویه.

نه و کومه لگه ی که نه و مافانه پیشیل ده کات، یان دان به و راستیانه نانیت، نه واه هه رده م کومه لگه یه کی دوا که وتوووه به ره و نه مان ده چیت، جا نه و کومه لگه یه خوی به باوه پدار دابنیت یان کومه لگه ی بی باوه پان بیت. هه ر کومه لگه یه کیش هاوسه نگی نه کات له نیوان مافه کان ونازادی بی سنووی وپی به رنامه، نه واه شیش هر دواپژدی دواکه وتوویی ونه مانه، هه روهک نه و نمونانه ی بزمان هینانه ووه له میژووی مرقایه تیدا پوویناندوو.

له قورناني پېرۆژ ژماره يه كي زځر نايات هاتووه، هاوكات له گهل ژماره يه كي زځريش له فهرمووده دهر باره ي مافه كانى نافرمت، له هه موو قوناغه كانى زيانى هه ر له ته مهنى كورپه له تاوه كو پيرى وپه ككه وته يى، به مەش نيسلام نه وه ده سه لمينى كه وا نافرمت نيوه ي كومه له گه يه و خاوه ن كه سابه تى وپله وپايه ي خويه تى.

نه گه ر نافرمتيش نه و فهرمايشتانه ي كه خواو پينغه مبه ر ﷺ بوى داناوه جي به جيى بكات، نه وا سه ربه رنى دونياو دواړوژى بو خوى به ده ست هيناوه، له گهل هينانه دى پاريزگارى خويى و خيزانى و كومه لكه ونه ته وه كه ي.

باسی یه که م

یه کسانى له نیوان نافرەت و پیاو له مروڤایه تی و له نەرك و
پاداشتدا

به ندى یه که م: یه کسانى له نیوان نافرەت و پیاو له مروڤایه تیدا

برگه ی یه که م: واتای زمانى یه کسانى

برگه ی دووم: یه کسانى له مروڤایه تی

به ندى دووم: یه کسانى له نیوان نافرەت و پیاو له نەرك و پاداشتدا

برگه ی یه که م: یه کسانى له نەرك و پاداشتدا

برگه ی دووم: یه کسانى له سزاگان

به ندى يه كهم: يه كسانى له نيوان نافرمت وپياو له مرقايه تيدا

برگه يه كهم: واټاي زمانى: تساوت الامور: يه كسانى له كار، يه كسان كرا، هاتنه يه ك ناست، تمايلا: هاوټا كرا.¹

يه كسانى له زار او ده (اصطلاحاً):

تەماشأ كړنى هړدو پړه گز به يه كچاو، چونكه له سروشتى مرقايه تيدا يه كسانن، هيچ يه كيان له بنه ماي مرقايه تى له وى تر زياتر نيه، هيچيان پړزو فزلى به سر شوې تريانوه نيه، تەنھا هەندى فەزل هەيە له پښكاته ي يه كيان به سر شوې تر، شوې شتيكى خوږسكه له ژير كوتړلى خوينا نيه، واته به ده ست خوينا نوه نيه.²

برگه ي دووم: يه كسانى له مرقايه تى

نافرمت وپياو له يه ك پلېو ناستدان له پوى مرقايه تيه وه، خواى گه وړه ده فەرموئ: ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ وَخَلَقَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَبَثَّ مِنْهُمَا رِجَالًا كَثِيرًا وَنِسَاءً وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي تَسَاءَلُونَ بِهِ وَالْأَرْحَامَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَيْكُمْ رَقِيبًا﴾ النساء: 1.

خواى گه وړه باس له وه ده كات كه وا بنه پړه تى هړدو پړه گز نيرينه و ميتنه يه ك باوك ودايكه، تاوه كو به زه بيان به يه ك بيتوه، ناشنايى وهاوكارى يه كترى بكن. هر له و ديك وپاو كه و ژماره يكي زځر له پياو و ژنى خولقاندو وه له سر زه وى بلوى كړدونه توه، به شيوه و زمان وپهنگى جياواز.

سەيد قوتب دەلى: زځر هله ي گه وړه و پر تازار كرا ده رياره ي نافرمت، كه ووترا نه و پړه گزه سرچاو وى پيسى، شه و فیتنه يه. به لام خوى له هه مان نه و نه فسه خولقنراوه كه پياو ي خولقنراوه، هه مان پښكاته ي هيه، له دوايدا دېنه هاوسه رى يه كترى، تاوه كو له و نيوانه نو وى زځر بكه ویتنه وه له هړدو پړه گز. كه واته

1 - ابن منظور، لسان العرب، 443/6.

2- الوافى، على عبد الواحد، المرأة في القرآن الكريم، ص 38.

جیاوازی نیه له سه رچاوه و فیتزه، به لکو جیاوازی له ناماده باشی و جوری کارکردن هه به (الاستعداد والوظيفة).

مروفايه تي سه رده مانیکي نۆر له سه رلیشاووی و سه رگه ردا نی ده زیان و نافرمتیان بیهه شکرده بو له نۆر بهی سیفه ته کانی ناده می و مافه کانی له ژۆر کاریگه ری نه و ته صه و ره بی نۆر و بی سه رچاوه بهی که و نافرمتی تاوانبار کردبو به وهی نه و به که مجار به رو بو می نه و داره ی خوارد که خوا قه ده غه ی کردبو له به هه شت، هه روه ها هه ر نه ویش هانی ناده می دا که له و داره بخوات. به لام کانی و یستیان نه و هه له به چاره سه ر بگن، نۆر له بق نافرمت بکه نه وه گوايه مافی پنده دهن، که وتنه ناو هه له به کی تر نه ویش پنگه خۆشکردن بوو بق نه وهی نافرمت به شاره زووی خۆی هه رچه به کی بیه وئ بکات، نه و هه لانهش به ماف دابنری و پنگه ی پبیدری. نه وانه له یادیان چوه که و نافرمت و پیاو ته واوکه ری به کترین هه ر به کیان ناماده باشی خۆپسکی تیا به بق نه جامدانی هه ندی کاری تابهت، که واته نه و دوو په گه زه ته واوکارن به لام نایه کسان.¹

به ندی دووم: به کسانی له نهرک و پاداشت و سزا (التساوي في التكيف والجزاء)

پیشیل کردنی مافی نافرمتان به بی هه لاویردان له هه موو کومه لکه کان هه بوو، له هه ر سه رده مێک په نگ و تابهت ته ندیه کی خۆی هه بوو. به لام نۆر به ده گهن به کسانیمان به دی کرد له نیتوان نه و دوو په گه زه له نهرک و پاداشتدا له دونیاو دواپۆژدا.

برگه ی یه گه م: به کسانی له نهرک و پاداشتدا

هه روه که پشعه وه باسی نه و هه موو مهینهت و سووکا به تیه مان کرد که ده رباره ی نافرمتان نه جامده درا له لایه ن خاوه ن ده سه لات و خاوه ن سامان و به ناو پیاوانی شاینی، به هۆی دانانی چه ند یاساو پرسیا به کی ده سترکرد له سه ر بنه های هه واو شاره زووه

کاتیه کانیان. له و بارو دڅخه ته ننگانه دا نافرمت تووشی زږد درده سهری وماندو بوونی جه سته یی وده رونی بوو، هه روه ها نافرمت له سهرده مه کانی نه فامی و سهرده مه کانی لادانی خلکان له ناینی خوا هه رده م نافرمت به بی هیژ سهر ده کرا، هه رده م بیووه توریگانیک که ده بویه به چاری به زه بیووه ته ماشا بکرایه، شو باره ناله باره بق نافرمتان به رده وام بوو تاوه کو پوښنایی نیسلام ده رکوت وده سستی نافرمتی گرت و به رزی کردنه وه و کردیه هاوشان هاوتای پیاو له نرک وپاداشتی دنیا و دوا پوژیدا.

﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ وَخَلَقَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَبَثَّ مِنْهُمَا رِجَالًا كَثِيرًا وَنِسَاءً وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي تَسَاءَلُونَ بِهِ، وَالْأَرْحَامَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَيْكُمْ رَقِيبًا﴾ النساء: ۱.

نیسلام ده سستی نافرمتی گرت و به رزی کرده وه بق پله یه کی به رز که له هیچ کومه لکه یه کی پېشه خوی و دوا ی خوی شتی وای به خوره نه دیووه وه نایبینی، له هه مو پوویه که وه کردویه به هاوتای پیاو نیووه ته واکاری پیاوان، که پېشتر زږد که متر له به نده یه ک سهر ده کرا.

له عانیشه وه څخه ده گپړنه وه که پېغه مبه ری خوا څه فرمویه تی: ((إِنَّمَا النِّسَاءُ شَقَائِقُ الرِّجَالِ))^۱ هه ر بق زیاتر زانباری به پېژتان له قورثانی پېرؤ ووشی نافرمت و پیاو، هه ریه کیان 24 جار هاتووه.

هه روه ها پېغه مبه ری خوا څه وه سیه تی کردووه به موسلمانان که و له گه ن نافرمتاندا زږد چاک وباش بن، هه روه که له نه بو هوره یرو وه څه بزمان گه راوه ته وه، که پېغه مبه ری خوا څه فرمویه تی: ((مَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَلَا يُؤْذِي جَارَهُ، وَاسْتَوْصَا بِالنِّسَاءِ خَيْرًا، فَإِنَّهُمْ خَلَقْنَ مِنْ ضَلَعٍ، وَإِنْ أَعُوذُ شَيْءٍ فِي الضَّلَعِ أَعْلَاهُ، فَإِنْ ذَهَبَتْ تَقِيْمُهُ كَسَرَتْهُ، وَإِنْ تَرَكَتَهُ لَمْ يَزَلْ أَعُوذُ، فَاسْتَوْصَا بِالنِّسَاءِ خَيْرًا))^۲.

۱- السنو طي، جلال الدين، الجامع الصغير الحديث: 2560، 344/1.

2- البخاري: 80- النكاح باب: 1 حديث: 4890/5 1987/5. واتای شو فرموده ده به دریځی و به شپوه یه کی زانستی پزیشکی هورکولومه ته وه له کتبی (پیاوان وښان ته واکاری نا یه کسان/ به رگی نووه م- دنه).

لیږه وه بډمان دهرده که وی که وا نافرمت شاده میزادیکي ژیره و خاوه ن ه لویست و بیرو هوشی خویه تی، به گوږه ی توانای جهسته یی خوی که خوا پتی به خشپوه له کاروباری ناو کومه لکه به شداری ده کات، به پشت به ستان به و بارو بدخ و کاته ی شو کومه لکه به تیایدا ده ژیت، له که ل په چاوکردنی باری خیزانداری و نه و مه رجانه ی که ناین بوی داناره .

خوای گه وره پاش نه وه ی په کسانو نه رک و فهرمانی دا به سر ه ردو په گز، برپاریشیدا که وا گه وره یی و به رزی لای خوا به په گز نه ته وه په نگ و پو خسار نیه، به لکو به رزی و گه وره یی به به ندایه تی بډ خوا و په رستن و ته قوایه . که واته ته نها په رستنې خوا نرخی شاده میزاد نیشان ده کات، هر نه وه یه نرخی چه سپاو نه وه ک سامان وپله وپایه و نه ته وه، چونکه نه وانه نرخی گډاون .

خوای گه وره فهرموویه تی: ﴿إِنَّ أَكْرَمَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ أَتَقَنُّكُمْ﴾ الحجرات: 13.

هه روه ها خوای گه وره فهرموویه تی: ﴿وَمَا خَلَقَ الذَّكَرَ وَالْأُنثَىٰ ۚ إِنَّ سَعْيَكُمْ لَشَتَّىٰ﴾ الليل:

3,4.

له کړکړنه وه ی پڼکه وه به ستانی ه ردو په گز له و نایه ته دا نه و واتی به ده گه یه نی که وا خوای گه وره به په کچاو نه ماشای ه ردو کیان ده کات، نه رک و فهرمان له سر ه ردو کیانه و ه ردو کیشیان پاداشی کارو کرده وه کانیا و ورده گرن . هه روه ها نه و نایه ته ناماز ه ش به وه ده کات که وا هه ربه کیان کاریان جیا وازه له وی تریان، واته هه ربه ک بډ کار تک گونجاوه .

هه روه ها له پاداشت په کسانن، هه ربه ک خوای گه وره ده فهرمووی: ﴿فَأَسْتَجَابَ

لَهُمْ رَبُّهُمْ أَنِّي لَا أُضِيعُ عَمَلَ عَمَلٍ مِّنْكُمْ مِّنْ ذَكَرٍ أَوْ أَنْتُمْ بِعَفْوَكَم مِّنَ بَعْضِ قَالِدِينَ هَاجَرُوا وَأَخْرَجُوا مِن دِيَارِهِمْ وَأَوْدُوا فِي سَبِيلِي وَفَعَلُوا وَفَعَلُوا لَا كُفْرَانَ عَنْهُمْ سَتَقَاتِبَنَّهُمْ وَلَآ دُخْلَنَّهُمْ جَنَّاتٍ بَّخَرَىٰ مِن تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ تَوَابًا مِّنْ عِنْدِ اللَّهِ وَاللَّهُ عِنْدَهُ حُسْنُ الثَّوَابِ﴾ آل عمران: 195.

لیتروه بۆمان دیار ده که ویت که وا چۆن له مرقایه تی به کسانن، به هه مان شتیه له ئه رک و پاداشتیش به کسانن.

ئێبن کثیر ده لێ: خوای گه وره وه لامیان ده داته وه، هه ردو په گه ز، بێ جیاوازی، هه موو به کسانن له ئه رک و پاداشت، هه ریه کیان به گوێره ی کرده وه کانیان پاداشتیان هه یه.¹

سه رجه می زانیان له گه ل ئه وه ن که وا هه ر ئایه تیک له قورئان هاتبێ ئاماژه بۆ موسلمانان یان ئیمانداران بکات له سه ر شتیه ی تاکێ نێرینه، یان کۆی نێرینه، که په یوه ندی هه بێ به بابته کانی ئه رک و پاداشت، کارو کرده وه، هه روه ها مافه کان، ئه وا هه ردو په گه ز ده گرێته وه، مه گه ر ئایه تیک یان نه صێکی تر ئه و بابته تابه ته نه ندتر بکات، وه ک: هه ندێ کاتی خوا به رستی، ئه رکی دارایی. هه روه ها به هه مان شتیه ده رباره ی هه رموده کانی پیغه مبه ری خوا ﷺ.²

برگه ی دووم: به کسانێ له سزاکان

به که م: سزای دزی کردن

خوای گه وره ده هه رمووی: ﴿وَالسَّارِقُ وَالسَّارِقَةُ فَاقْطَعُوا أَيْدِيَهُمَا جَزَاءً بِمَا كَسَبَا نَكَالًا مِّنْ اللَّهِ وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ﴾ المائدة: 38. واته هه ردو په گه ز به کسانن له سزای دزی کردن.

دووم: سزای داوێن پیسی - زینا

خوای گه وره ده هه رمووی: ﴿الزَّانِيَةُ وَالزَّانِي فَاجْلِدُوا كُلَّ وَاحِدٍ مِّنْهُمَا مِائَةَ جَلْدٍ﴾ النور: 3. هه ریه کیان پاداشتی لێدانی 80 داره.

1- ابن کثیر، تفسیر القرآن العظیم، 2/843.

2- دروزه، المرأة في القرآن والسنة، ص 29.

سینهم : سزای ږنگه گری و خه لك ترساندن وكوشتن

خوای گه وره ده فـرموئـی: ﴿إِنَّمَا جَزَاءُ الَّذِينَ يُحَارِبُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَيَسْعَوْنَ فِي الْأَرْضِ فَسَادًا أَنْ يُقَتَّلُوا أَوْ يُصَلَّبُوا أَوْ تُقَطَّعَ أَيْدِيهِمْ وَأَرْجُلُهُمْ مِنْ خَلْفٍ أَوْ يُنْفَوْا مِنَ الْأَرْضِ ذَٰلِكَ لَهُمْ خِزْيٌ فِي الدُّنْيَا وَلَهُمْ فِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ عَظِيمٌ﴾ المائدة: 33.

چوارم : تږمـهـت هـه لـبه سـتان

سزای توند بږ نه وانهی تږمـهـت بږ نافرـه تـانی داوین پاک هـه لـده به سـتن.
خوای گه وره ده فـرموئـی: ﴿وَالَّذِينَ يَزْمُونَ الْمُحْصَنَاتِ ثُمَّ لَازِمُوا بِأَرْبَعَةٍ شَهْلَةٍ فَاجْلِدُوهُمْ ثَمَانِينَ جَلْدَةً وَلَا يَقْبَلُوا لَهُمْ شَهْدَةٌ أَبَدًا وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ﴾ النـور : 4. خوای گه وره ده فـرموئـی: ﴿إِنَّ الَّذِينَ يَزْمُونَ الْمُحْصَنَاتِ الْفَاسِقَاتِ الْمُؤْمِنَاتِ لَعُنُوا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ﴾ النور: 23

هـه روهـهـا يـه كـسانـن له سـنـوړـه كـانی تر، وهـك : مـهـی خـوارـدنه وه، نـيـزيـزی ومـی بازـی و نږدی تر.

گووتنی هـق وړاسـتی دـه ربارـه ی مـافی نـافـرهـت هـه روهـك گـووتنی هـق وړاسـتی به رـامـبهـر به هـه مـو كـيـشه كـانی تـری مـرقـایـه تـی، هـه وـلـدان بږ سـهـرـكـه وـتنـی مـافی پـاسـته قـيـنـه ی نـافـرهـتـان، هـه وـلـدانه بږ سـهـرـكـه وـتنـی ثـابـنی خـوا، چـونـكه مـافی نـافـرهـتـان مـافی دایـك وډاـپـیـو خـوشـك وپـیـوړ كـچی خـڅـمانه، نـافـرهـت تـه وـاوـكـاری پـیاوړ ونيـوه ی كـڅـمه له، كـه واته سـهـرـكـه وـتنـی نـافـرهـت سـهـرـكـه وـتنـی خـود ی پـیاوړ كـڅـمه لـگـیه، چـونـكه نـافـرهـت نـزـيـكـتـرین كـه سـه له پـیاوړ، هـه روهـهـا سـهـرـكـه وـتنـی دایـكـی نه وهـكـانی دواړـڅـه و سـهـرـكـه وـتنـی كـارگـه ی كـه له پـیاوړانـی نه تـه وه و شـارـسـتـانـیهـت و مـرقـایـه تـیه. به رـامـبهـر نه وهـش هـر سـوكـایـه تـیهـك به رـامـبهـر به نـافـرهـت، سـوكـایـه تـی يـه به دایـك و خـوشـك وپـیـوړ كـه س و كـاری خـڅـمان، وه سـوكـایـه تـی يـه به خـود ی پـیاوړ، چـونـكه نـافـرهـت نـیـوه ی كـڅـمه له و هـاوسـهـری پـیاوړ.

باسی دووم

یه کسانی نه شیاوی

به ندی یه کهم : واتای شیاوی وگو نجاوی

برگهی یه کهم : واتای شیاوی نه زمانه وه

برگهی دووم : واتای شیاوی نه زاراوموه

به ندی دووم : شیاوی نایینی ونابوری

برگهی یه کهم : شیاوی نایینی

برگهی دووم : شیاوی نابوری

به ندی سینه م : شیاوی کومه لایه تی وخیزاننداری

برگهی یه کهم : شیاوی کومه لایه تی

برگهی دووم : شیاوی خیزاننداری

به ندى يه كهډم : واتاى شياوى وشياوى نايى وشاډورى

برځگى يه كهډم : شياوى له زمانه وه (أهلية في اللغة)

(أهل: يستأهل الاستئصال من الإهالة، تستأهل، وتقول أهل لهذا الأمر. واته: گونجاوى، هه ق ومافى خڅيه تى نه و شتهى پيښديت، ده لين: نه و شياوه به و کاره. الأهلية: الصلاحية، أي صالح له. ده لين: فلان كه س شياوه بق نه وهى چاوديرى وسره رشتى نه و کاره بکات، واته بزى گونجاوه وچا کسانى تيا ده کات.¹

برځگى دووم: شياوى له زاراوموه

ده کړيت به دوو به ش:

- ۱- شياوى پښويست و واجب (أهلية الوجوب): گونجاوى وشياوى شاده ميزاده بق نه و مافه شه عيانې هه يه تى ونه وانې له سره يه تى.²
- ب- شياوى گونجاوى بق هيتانه دى ونه دا کړدن (أهلية الأداء): برتبه له شياوى وگونجاوى شاده ميزاد بق هيتانه دى نه و کارانه ي له تواناى دايه که له پووى شرعيه وه حيسابى بق ده کړئ.³ يان: نه و سه لاهيه ته يه که بق شاده ميزادان دانراوه، نه گره قسه يه کى گووت يان کرداريکى کرد، نه و له شرع حيسابى بق بکړيت وحوکه کانى له سره بچه سپي.⁴

هه روه ک گوتمان خواى گه وره به شيوه يه کى گشتى به کسانى داناو له نه رک و فرمان وماف له نتوان نه و دوو په گزه دا، مه گره خويان به خورسک جياوازيان تيا دا به دى بکړيت، يان گپانى داد وراستى وا بخوانئ که جياواز بن. هه ر بويه ش ئيسلام به يه ک چاو ته ماشايان ده کات، نايه ویت نافرمت له که سایه تى پياوډا بتويته وه، له

۱- ابن منظور، لسان العرب، 1/254.

۲- عبد الكريم زيدان، الوجيز في علم الأصول، ص 92.

۳- كامل موسى، فقه المعاملات، ص 64.

۴- خلاف، علم أصول الفقه، ص 135. وعبدالكريم زيدان: الوجيز في أصول الفقه، ص 93.

پیش شووکردنی وډوای شووکردنی، هه روهك له وولاتانهی خویان به سه روه ری مافی نافرمتان ده زانن، ده بیینین هه ر دوی شووکردن که سایه تی، نازناو، ناوی بنه ماله و هژده کی هه موو ده سپردیته وه ده چیتته سه ر ناوی بنه ماله ی میژده کی.

به ندی دووم: شیاوی نایینی و نابوری (الاهیه الدینیة والاقتصادیة)

برگه ی یه کهم: شیاوی نایینی

نافرمت وهك پیاوان شیاوو گونجاوه که وا هه موو بنه ماکانی باوه پ وه ریگری، له گه ل ناماده بوون بۆ نه نجامدانی نه رکه کانی سه رشانی، جا چ نه و نه رکه کانی په یوه ستن به کاری جه سته یی، وهك: نوێژ و پۆژوو، یان په یوه ستن به سامان و دارایی، وهك: زه کات، یان په یوه ستن به هه ر نووکیانه وه، وهك: حه ج. له و شتانه ی باسما ن کردن هه ردوو په گه ز تیا یاندا په کسان له نه نجامدانیاندا، ته نها هه ندی جیاوازی هه یه له چۆنه تی نه نجامدانی نه و نه رکه کانه، که زۆربه ی ئاسانکاره بۆ نافرمتان تاوه کو گونجاو بیته له گه ل پێکهاته ی جه سته یی و ده رونی، نه وانه شمان زۆر به درزی بۆ خوینه ری به ریز پوون کردیته وه له په راوی (پیاوان و ژنان ته وکاری نا یه کسان) به به لگی زانستی.

سه ره تا تییینی نه وه بکه ن که وا نافرمت وهك پیاو سه ره یه ستن و که سایه تی خوی هه یه له کاتی باوه پ هیتان به خواو بنه ماکانی تری ئیسلام، به بی نه وه ی له پزگی باوکی یان برای یان هاو سه ری بی، هه روهك خوی گه ورده ده ف ره مووی: ﴿ءَاَمَنَ الرَّسُولُ بِمَا اُنْزِلَ اِلَيْهِ مِنْ رَبِّهِ وَالْمُؤْمِنُونَ كُلٌّ ؕ ءَاَمَنَ بِاللّٰهِ وَمَلٰئِكَتِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ﴾ البقرة: 285.

لیته دا سه رنج بدن که وا ووشه ی باوه په هیتان (كُلٌّ ؕ اَمَنَ) به تاك ها تووه، واته هه موو تاكێك له كومه لکه خوی به رپرسی باوه پی خۆیه تی له هه ردوو په گه ز، هه یچ په یوه ندی به باوك و براو هاو سه ر و خزمایه تیه وه نیه، که س وه صی که س نیه هه رچه نده زۆریش لێی نزیک بیته.¹

ههروهه ها حوکه کانی شهرعی که خوای گه وده ناردووتیه خواره وه ههردوو په گه ز وهری ده گرن به بی پتویست بوونی هیچ که سیک له و نیوانه دا، ههروهه ها له سهر ههردوو په گه ز جیبه جی ده گرت.¹

له کاتی واژوو کردنی په یمانی حوده ییبه، له یه کیک له بهنده کان نوسرابوو، هه یه کیک له بی باوه پان هاته ناو موسلمانان، پتویسته وهری نه گرن و بویان بگه پیننه وه، به شیوه یه کی راسته وخو باسی نافرته تان نه کرابوو: (علی أَلَّا يَأْتِيكَ مِنَّا أَحَدٌ وَلَن كَانَ عَلَى دِينِكَ إِلَّا رَدَدْتَهُ إِلَيْنَا)² له دواییدا هه ندی له نافرته تانی بی باوه پ موسلمان بوون وله مه که وه کچیان کرد بق مه دینه، کافره کان داویان له پیغه مبهری خوا ﷺ کرد که بویان بگه پیننه وه، نه وه بوو پیش نه وهی بویان بگه پیننه وه، خوای گه وده نه و نایه تانه ی نارد خواره وه، که وا نه و بهنده نافرته تان ناگرتته وه، بویه بۆتان نیه نه و نافرته تانه بگه پیننه وه بق لای بی باوه پان، خوای گه وده فهرموویه تی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا جَاءَكُمُ الْمُؤْمِنَاتُ مُهَاجِرَاتٌ فَامْتَحِنُوهُنَّ ۚ إِنَّهُنَّ عَلَّمْنَ بِإِيمَانِهِنَّ فَإِنْ عَلِمْتُمُوهُنَّ مُؤْمِنَاتٍ فَلَا تَرْجِعُوهُنَّ إِلَى الْكُفَّارِ لَأَهْنَّ حِلٌّ لَّهُمْ وَلَا هُمْ يَحِلُّونَ لَهُنَّ ۚ﴾ الممتحنة : 12.

که واته خوای گه وده بق نافرته تان په یمانی سه ره خوی بق دانان، نه وهش به لگه یه له سهر نه وهی نافرته شیاوه وگوناوه بق نه و جۆره پزنگرته له لایه ن خواوه. دکتور نه حمه د کوبه یسی ده لی: له سهر نه و به مایه، خوای گه وده پنگه ی نه داوه به پیاوی موسلمان نه گه ر هاوسه ره که ی له سهر ناینیکی تر بوو به تقد بیکاته موسلمان.³

1- الکبیری، أحمد، فلسفة نظام الأسرة في الإسلام ، ص 100.

2- ابن کثیر، تفسیر القرآن العظیم، 289/4. والقرطبی، الجامع لأحكام القرآن، 61/ 18. والمبارکفوری، صفی الرحمن، الریح المختوم، ص 344.

3- الکبیری، أحمد، فلسفة نظام الأسرة في الإسلام ، ص 100.

برگهی دوهم: شیاوی نابوری

پاش هه لاتنی خوری نیسلام، خوای گه وړه نافرمتی ده ریاژ کرد له و کۆت ورنجیردی که پیوه ی به ند کړا بوو، خاوه ن سامان نه بوو، له میرات بیتیهش بوو، به ناسانی لای یه کیکه وه ده گوازاوه بق لای یه کیکي ترو وک کالایه ک، هه روه ها بقی نه بوو بازوگانی بکات.

ثانی نیسلام پڼگه یه کی ناوه ندی گرته بهر ده ریاړه ی نافرمت و نابوری. نیسلام نایه ویت نافرمت هه رده م به کاروکاسبی و بازوگانیه وه خه ریک بیت- که نډبه ی نه گونجاوه له گه ل پڼکها ته ی نه و- تاوه کو تووشی ماندوو بوون وشه که تی ده رونی نه بیت و نه رکی مال و منداله که شی بیت ه سهر کاتی گه پانه وه ی، هه روه ها منداله کانی بداته ده ست خه لکانیک له نازانی چون هه لسو که وت له گه لیان ده کات، له لایه کی تر وه نیسلام به وه ش رازی نیه نافرمت هیچ سامانی نه بی، یان سه ربه خویی بریاری نابوری نه بی هه روه ک بینیمان له ولاتانی نه ورپی تاوه کو ناوه پاستی سه ده ی بیستم به م شپوه یه بوو.

یه که م: میرات

نافرمت به شه میراتی خوی هه یه وه ک پیاو، نډر جار وه ک یه ک و ده رده گرن، هه ندی جار که متر، یان نیوه، هه ندی جاریش نه و و ده رده گرن و نډریشه وه رنا گرن. بق په واندنه وه ی نه و ته م و مژه ی کرابوو و ده گرنی ده ریاړه ی نه وه ی که و نافرمت هه رده م به که متر دانراوه له نیسلام بویه نیوه ی میرات و ده رده گرن، بگه پیوه کتیبی دانر (پیاوان و ژنان ته وکاری نا یه کسان) نه و بابه ته پوون کرابوه ته وه. له باره ی میراته وه خوای گه وده هه رمویه تی: ﴿يُوصِيكُمُ اللَّهُ فِي أَوْلَادِكُمْ لِلَّذِي كَرَّمَ اللَّهُ مِثْلُ حَظِّ الْأُنثَيَيْنِ﴾ ﴿النساء: 11﴾، ﴿وَلَكُمْ نِصْفُ مَا تَرَكَ أَزْوَاجُكُمْ إِنْ لَمْ يَكُنْ لَهُنَّ وَلَدٌ فَإِنْ كَانَ لَهُنَّ وَلَدٌ فَلَكُمْ الرُّبُعُ﴾ ﴿النساء: 12﴾، ﴿يَسْقُوتُكَ قُلُ اللَّهُ يُفْنِيكُمْ فِي الْكَلْبَةِ إِنْ أَرَأَوْا هَٰذَا هَلْ لَيْسَ لَهُ وَلَدٌ وَلَهُ﴾ ﴿النساء: 176﴾.

نډو سې ټايه ته هم موږ بڼه ماکانی میراتی تیا پوښ کړاوه ته وه، به لاس بق لکه کانی میرات وچونیه تی دابهش کړدنی، نو او فوړم وده کانی پیغه مېر وړای هاوه له کان، هولي زانایان وغه قېبه کان همووی جیا کړیو ته وه و تیا یاندا پوښ کړاوه ته وه. به همووی دل وغه ناعه ته وه ده لیم هیچ شه ریه تیکی کون و هیچ ده ستوریکی نویی ده سترګه وه ک شه ریه تی نیسلا مافی ټافره تی نه داوه، به تاییه تی له بواړی دارایی و ټابوړی، له و کانه ی که کچه، خوشکه، دایکه، داپیره، بی کهسه، نه وه ش به گویره ی دووړو نژیکی ټافره ته که له مړیو ده که.

دووم: مارهی (المهر)

خوای گوره دایناوه بق پیاوان که او مارهی ټافره تان بدنه به دل وغه ناعه ته وه، ﴿وَأَتُوا النِّسَاءَ صَدَقَتِهِنَّ مَخْلَةً﴾ النساء: 4، وه مافیتی تاییه تی، نو برهش دیاری نه کړاوه، ده وه سستی له سر داب ونه ریت، توانای دارایی پیاوه که، به لاس ټافره ت گور بیه ویت ده توانی به په زامه ندی خوی بریک له و مارهی یی بدات به پیاوه که، ﴿وَأَتُوا النِّسَاءَ صَدَقَتِهِنَّ مَخْلَةً فَإِنْ طَلَبَ لَكُمْ عَنْ شَيْءٍ مِنْهُ قَضَاءٌ فَكُلُوهُ هُنَّ كَأَمْرٍ بِكُمْ﴾ النساء: 4. نه گینا بق هاوسرو باوک و براو که سی تر نیه له و پاره یه هیچ بگېریت ته وه هر چه نده نه گور مارهی به که ی زدریش بیت، وه که یه قینتار زېر، خوای گوره ده فوړم ووی: ﴿وَأَتَيْتُمُ إِحْدَثَهُنَّ قِنْطَارًا فَلَا تَأْخُذُوا مِنْهُ شَيْئًا أَتَأْخُذُونَهُ بُهْتَانًا وَإِثْمًا مُبِينًا﴾ النساء: 20.

نو ما فانه ی باسما ن کړدن به راوړد بکه ن له گه ل مافه کانی ټافره ت دربارهی مارهی له سر ده می نه فامی عه رب، له ټاینی جوله که و ده ستوریکی نویی بواړی باوکی کړیو ی نو سر ده مانه ټن خوازی وه ک گریبه سته کی بازرگانی بوو له نیوان باوکی کړیو ی که، که هیچ مافیتی نه بوو له و سامانه ی ودره گیرا. له هندی کومه لکه له کانی ټن به ژنی هیچ مارهی به بق ټافره ت دانه دنرا.

خالیکی تر نه وه یه که او ټافره ت هیچ له سامانی خوی خرچ نا کات کانی شوو کړدن،

همووی له سره پیاوړه کړه، په پټچه وانه یې هندی له وکړمه لگانه یې که خړیان به ماف په روږه رو بهرگریکه د اده نښنې یې چه سپاندنې مافي نافرته تان، به لام زږدې خه رجی له سره نافرته ته.

سینهم: نافرمت مافي مولکیت وورگرتن وخه رجی پاره یې هدی

(حقوق الملكية والقبض والصرف)

نافرمت وهکو پیاوړه مو مافي مولکایه تی وخه رجی وورگرتنی سامانی هدی له شه ریعته تی نیسلا می، یو سامانه گوازاوړه کان ونه گوازاوړه کان، بازگانی وه موو کاریکی تری حال، هروها یو هدی هواله و کفاله و وه کاله هیبه و وه صیت و زږد شتی تر که له کتبه کانی فیقه ی نیسلا می به درننې باس کراون.

چوارم: بڼوی دوا شوو کړدن (الفقه بعد الزواج)

بڼوی نافرمت پټش شوو کړدن له سره باوکه، له دوا ی مردنی باوک بڼوی له سره براکانیه تی، کانی نه بوونی برا له سره نزیکترین که س وکاریه تی، یان له سره خانیه دارایی موسلمانانه (بیت المال)، دوا ی شوو کړدن نافرمت، خوا ی گوره بڼوی نافرته تی داناو له سره هاوسه رکه ی هه رچنده نه و نافرته ته ده وله مه ندیش بیت.¹ خوا ی گوره ده فرمو ی: ﴿الرِّجَالُ قَوَّامُونَ عَلَى النِّسَاءِ بِمَا فَضَّلَ اللَّهُ بَعْضَهُمْ عَلَى بَعْضٍ وَبِمَا أَنْفَقُوا مِنْ أَمْوَالِهِمْ﴾ النساء: 34. واته بڼوی نافرمت پټویسته له سره پیاو، هه رچنده نه گهر پیاوړه که هه ژاریش بیت و نافرته ته که ش ده وله مه ند بیت.² نه گهر پیاو نه و بڼوی ه دیابین نه کړد، نه و یو نافرمت هدی لای قازی شکات بکات، نه گهر هه نه یوتوانی نه و بڼوی ه دیابین بکات نه و نافرته ته که ده وتوانی داوا ی ته لاق بکات. نه گهر نافرمت ته لا هدر نه و له ماو ه ی عیده ش بڼوی له سره پیاوړه که ی، واته پټویسته شوین وخواردن وخزمه تکاری یو دیابین بکات.³

1- الجزائري، فصل الخطاب في المرأة والحجاب، ص 25.

2- ابن قيم الجوزية، زاد المعاد في هدي خير العباد، 216/5.

3- الحموي، لذب للقاضي، ص 680 و ص 985. والخصاف، أدب القاضي، ص 644. والبار،

محمد علي، أعمال المرأة في الميزان، ص 55.

به ندى سینه: شیاوی کومه لایه تی و خیزانداری (الاهیه الاجتماعیه والأسریه)

برگه ی یه کهم: شیاوی کومه لایه تی

یه کهم: پاپشتی کردن

چونکه نافرمت له ژبانی کومه لایه تی و نهرکی نابینی هاوتاو هاوشانی پیاوه، واته ده بیت نافرمت پارچه یه که بیت له کومه لکه، بق هاوکاری کردنی پیاو، تاوه کو پتیکه وه وه که په نجه کانی ده ست پشتی یه کتری بگرن و یه کتری توندوتول بکن. بویه پتویسته نه و دوو په گه زه ناپاسته بکرتن بق کاره گونجاوه کان، تاوه کو کومه لکه باشترین و زودترین سوودیان لی ببینن. هه وه که خوی گه وده به جوانترین شیوه و برگه ی کورتی په واننیتنی باسی نه و هاوکاری و نه واوکاری نیوان نه و دوو په گه زه ی کردوه و ده فهرمووی: ﴿وَالْمُؤْمِنُونَ وَالْمُؤْمِنَاتُ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضُهُمْ يَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَيُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَيُطِيعُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ أُولَٰئِكَ سَيَرْحَمُهُمُ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ﴾ التوبة: 71.

موسته فا سوباعی ده رباره ی نه و ثابته ده لی: بق یه کهم جار له میتوی مرقابیه تی نافرمت به و شیوه یه پرتی لی بگیری، وه که ئاده میزاندیکی ته ووا شیاوو گونجاو هه لسه که وتی له که ل بکرت، له ناو کومه لکه وه که دایک و کارگه ی دروست کردنی پاله وانانی دوا پوژ سه یه ده کرت، ناوده نگی پاریزدوه، که س ناتوانیت له که داری بکات، بوی هه یه به شداری بکات له کوی زانست وزانیاری و فیریوون، به شداری ده کات له کاری به رگری و پزگاری کردن، به گویره ی توانای خوی¹.

دووم: به شداری کوی خونندن و فیریوون

له سه ده کانی خه لافه تی نیسلامی نافرمتان به شداری کوی زانستیان ده کرد،

نافرمتی ناوداری ژور هه لکه وتن له و سه رده مانه، وهك عائیشه،¹ هه روه ها نووسه ر ووتار بیژو ماموستای نافرمت و پیاوان خاتوو (سکینه بنت الحسین ابن علی ابی طالب)² له گه ل زاناو شاعیره کان داده نیشت، به لام یه کترین نه ده دیت. له ژور بوار پرسیان پیده کرد.³

سینه م: په نادان

پیغه مبه ری خوا ﷺ هه روهك چوڼ پڼگیدا که وا پیاوان په نای بی باوه پان بده ن، به هه مان شیوه پڼگه ی به نافرمت تاندا، هه روهك چوڼ ئوم هانی په نای یه کڼک له خزمه کانیدا له نوای فه تحی مه ککه. ((قد أجزنا من أجرنا يا أم هانيء)).⁴

چوارم: به شداری له شه ر

نافرمت ده وتوانی له جهنگ وشه پ به شداری بکات بق هاوکاری جهنگاوه ران له کاری برین پیچی وئاوه یتان وهاندان وهیتانی چهک وکه لوپهل. هه روهك بینیمان له به شداری نافرمتانی پیغه مبه رو موسلمانان له ژوربه ی جهنگه کان. به درژی باسی ئو بابته مان کردوه له کتیبی (پیاوان و ژنان نه وکاری نا یه کسان).

برگه ی دووم: شیاوی خیزانداری (الاهلیة الاسریة)

له چه ند خالڼک ئو بابته پوون ده که ینه وه
یه که م: مافی هه لبراردنی هاوسه ر (حق اختیار الزوج)

- 1- به درژی باسی عائیشه ﷺ کراوه له بابته ن نافرمت وخویندن وهیزیون
- 2- سکینه بنت الحسین ابن علی ابی طالب ﷺ: نای نامینه یه، له کاری نووسین وشه ده ب وهون ر ولفه ی نیسلامی پڼل کاریگری هه بو، شووی کرد به عبد الله ی کوپی حه سه نی کوپی نیعامی عه ل، پڼش گواسته وه ی له تاف کوژراوه، دواپی موصه بی کوپی زوبیر ماره ی کردوه، له مه دینه کړچی دواپی کردوه سالی 117هـ. الزرکلی، الأعلام، 3/161. وکحالة، أعلام النساء، 2/202-224.
- 3- بنت الشاطی، عائشة عبد الرحمن، سیدات بیت النبوة، بیروت، دار الکتاب العربی، ط2، 1978م، ص1024.
- 4- البخاری: 6- کتاب: الجهاد والمیر باب: أمان النساء وجوارهن، الرقم: 3171، 328/6.

هرچه نده جیاوژی هه به له نیتوان زانیان دهریاره ی وه لی نافرمت، به لام شه وه ی جینگه ی په سه نده ی هه مووانه شه وه په پتویسته پای کچه که وه ربیگری وپه زامه نده ی وه ربیگری پیش ماره برینی، نابیت که سیش ده ست بخاته کاری شه شوو کردنه، ته نها گه بر به رژه وه نده ی شه نه بی، وه ک: ناموزگاری بر شتی به سوودترو به رژه وه نده ی زیاتر، دوور له پاله په ستر خستنه سر، یان به زدر به شوودانی به په کیکی دیاری کراو بر به رژه وه ندیه کی کاتی وه ک پاره وپول و نژیک بوونه وه له بڼه ماله په کی تابیته. شه نازادی هه لیزاردنه هه ربوو په گه ز ده گرتنه وه به بی جیاوژی.

له شه بو هره دیره ﷺ ده گرتنه وه، که وا پیغه مبه ری خوا ﷺ فرموویه تی: ((نافرمتی بیوه زن شوو ده کات به فرمان وپه زامه نده ی خوی، کچیش شوو ده کات دوی وه رگرتنی په زامه نده ی. نه گه ر قسه شی نه کرد له شهرمان شه ووا جینگه ی په زامه نده ی ده گرتنه وه)) ((لا تتکح الیم حتی تستامر ولا تتکح البکر حتی تستانن))، قالوا: یا رسول الله، وکیف اینها؟ قال: ((ان تسکت))¹.

هاوسه ریتی، واته زیانی به رده وام، هاویه شی وهاوکاری، که واته خو شه ویستی دروست نابیت نه گه ر په زامه نده ی هه ربوو لا نه بیت. خوی گه ودهش بر به رده وامی زیانی هاوسه ریتی خو شه ویستی وپه زه یی وسوزی خولقاندوه. هه بریهش پیغه مبه ری خوا ﷺ ماره یی خه نسای نه نساری ﷺ په تکرده وه کاتی به شوودرا به لام په زامه نده ی له سر نه بوو. شه وه فرمانه کانی ثابینی نیسلامه، هه رشتیکیش له دوی شه وه نه نجام بدری به ناوی نیسلام شه ووا هه لیه ستراره، یان نا تیکه یشتنه به هوکه کانی فیهی نیسلام²: ((ان اباهما زوجها وهي ثيب فکرت ذلك، فانت رسول الله ﷺ فرد نکاحه))³.

1- البخاري 70-النکاح باب: 42 حديث: 4843، 1974/5.

مسلم: 16-النکاح باب: 9 حديث: 1419-64، 3/ 1442.

ابي داود کتاب: النکاح باب: التبیح حديث: 2089، 2/ 232.

2- خنساء بنت خذلم الأنصارية: له بڼه مالی عمق کوی عوفه، له پیغه مبه ری خوا هشت فرموده ی کپلوه توه. الإصابة، 286/4، الرقم: 353.

3- البخاري: 70-النکاح باب: 43 حديث: 4845، 5/ 1974.

خوای گه وره فرمویه تی: نافرمتی باش وچاک وپاک هه لبرژین، له بهر پیردنی دن
 مینان خوای گه وره دهوله مهندتان دهکات. ﴿وَأَنكِحُوا الْأَيَامَىٰ مِنكُمْ وَالصَّالِحِينَ مِنْ عِبَادِكُمْ
 وَإِمَائِكُمْ إِن يَكُونُوا فُقَرَاءَ يُغْنِهِمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ﴾ النور: 32.
 دوهم: نافرمت مافیکی نزدی هه به له داواکردنی ته لاق وداپران وهه لوه شانوه
 (الخلع والفسخ والتفريق)، هه روه ها ده توانی دادوه ریک بهینی له بنه مالهی خوی بۆ
 بهرگری کردن وماف وهرگرتنی. خوای گه وره فرمویه تی: ﴿وَإِنْ خِفْتُمْ شِقَاقَ
 بَيْنِهِمَا فَأَبْعَثُوا حَكَمًا مِّنْ أَهْلِهِ وَحَكَمًا مِّنْ أَهْلِهَا إِن يُرِيدَا إِصْلَاحًا يُّوفِّقِ اللَّهُ بَيْنَهُمَا
 إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا﴾ النساء: 35. نو دوو دانوه ره هه ولده دن که نو دوو
 هاوسره بگه بنه وه به کتری وشیرازه ی نوو خیزانه نه پچری، هه روه ها نافرمت ده توانی
 دابه زئی له هه ندی له مافه کانی بۆ هاوسره که ی، که باشتره له دهست لیک بهردان
 وته لاق، خوای گه وره فرمویه تی: ﴿وَإِنْ أَمْرَأَةٌ خَافَتْ مِن بَعْلِهَا نُشُورًا أَوْ إِعْرَاصًا فَلَا
 جُنَاحَ عَلَيْهِمَا أَنْ يُصْلِحَا بَيْنَهُمَا صُلْحًا وَالصُّلْحُ خَيْرٌ...﴾ النساء: 128.

دوهم: مامه له ی چاک

خوای گه وره له سه ر پیاوی داناهه که وا مامه له ی چاک بکات له گه ن نافرمته که ی
 هه رچه نده نه گه ر دلی بۆ نه چیت وقینی لینی بیت. خوای گه وره فرمویه تی:
 ﴿وَعَاثِرُوهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ فَإِنْ كَرِهْتُمُوهُنَّ فَعَسَىٰ أَنْ تَكْرَهُوا شَيْئًا وَيجْعَلَ اللَّهُ فِيهِ خَيْرًا
 كَثِيرًا﴾ النساء: 19.

هه روه ها له نه بو هورده رده ده گپرنه وه که وا پتفه مبه ر خوا ﷺ فرمویه تی: ((
 ته واوترین باوه پدار نهویه که جوانترین خویره وشتی هه بی، چاکترین وباشترینتان نهو
 که سه به که له گه ن هاوسره که ی باش وچاک بیت)). ((اکمل المؤمنین ایماناً احسنهم
 خلقاً، وخیرکم خیرکم لأهله)).¹

سینه م: پاش ته لاقدران و وفات کردنی هاوسهر

پاش نه وهی نافرمت ته لاقدران یان هاوسهره که ی وه فاتی کرد، شه او بوی هه یه شور بکاته وه، به بی شه وهی فرمان وده سه لاتی که سی به سه ره وه بی. خوی گه وره فرمویه تی: ﴿وَالَّذِينَ يُتَوَفَّوْنَ مِنْكُمْ وَيَذَرُونَ أَزْوَاجًا يَتَرَضَّعْنَ أَنْفُسِهِنَّ أَزْوَاجَهُنَّ أَشْهُرٍ وَعَشْرًا فَإِذَا بَلَغْنَ أَجَلَهُنَّ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِيمَا فَعَلْنَ فِي أَنْفُسِهِنَّ بِالْمَعْرُوفِ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ﴾ البقرة: 234.

خوی گه وره فرمویه تی: ﴿إِنْ طَلَّقَهَا فَلَا حِجْلَ لَهَا مِنْ بَعْدِ حَتَّى تَنْكِحَ زَوْجًا غَيْرَهُ فَإِنْ طَلَّقَهَا فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا أَنْ يَرَاجَعَا إِنْ ظَنَّا أَنْ يُقِيمَا حُدُودَ اللَّهِ وَتِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ يُبَيِّنُهَا لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ﴾ البقرة: 230.

نافرمت ده توانی خوی داوای ته لاق بکات به پره زامه ندی هه ردولا، یان له دادگا داوا بکات.¹ خوی گه وره فرمویه تی: ﴿الطَّلَاقُ مَرَّتَانٍ فَإِمَّا سَاكُ بِمَعْرُوفٍ أَوْ تَرَيجُ بِإِحْسَنٍ وَلَا يَحِلُّ لَكُمْ أَنْ تَأْخُذُوا مِمَّا آتَيْتُمُوهُنَّ شَيْئًا إِلَّا أَنْ يَخَافَا أَلَّا يُقِيمَا حُدُودَ اللَّهِ فَإِنْ خِفْتُمْ أَلَّا يُقِيمَا حُدُودَ اللَّهِ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا فِيمَا افْتَدَتْ بِهِ تِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ فَلَا تَعْتَدُوهَا وَمَنْ يَتَعَدَّ حُدُودَ اللَّهِ فَأُولَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ﴾ البقرة: 229.

هه روه ها مافی هه یه داوای ته لاق بکات بو لادانی زیان له سه ر خوی، وه ک: بابیه تی نیلا (پیاو سویند بخوات که نه چپته لای هاوسهره که ی)، یان بژتوی نه دات، یان خراب جولانه وه له گه ل نافرته که، یان نه فرمت له یه کتری کردن بو لادانی تومته و بو هتان له سه ر یه کتری.²

1- المرغینانی، الهدایة، 1/247.

2- المرغینانی، الهدایة، 11/2.

چوارم: ئافرىتى يەكسانە لە ياساي شارستانى وتاوانەكان، بۇ پاراستنى نەقەس ومان وناموس.

پىنچەم: چاودىرى منداڭ

ئافرىتى مافى ھەيە كە منداڭكەي خۇي پەرۋەر دە بىكات پاش ئەۋەي تەلاقدرا، ئەگەر ئافرىتى تەكەش مرد ئەۋا خىمىكى نىزىكى ئەۋ ئافرىتى مافى زىاترە بۇ لە ئامىزگرتنى منداڭكە، ھەك: دايكى خوشكى، پورى، واتە خىزمەكانى ئافرىتى تەكە شىاوتىر لە خىزماي پىاۋەكە.¹

ئەۋەش گىرىگى دايكايتى لە ئىسلام دەردەخات، چۈنكە ئۆر لە دايكان ئاستى سوزيان ئۆر بەرە، كاتى منداڭەكانيان لى دور دەخىتەۋە ئەۋا توۋشى نەخۇشى دەرونى ۋەستەي دەبن، ھەر بۇيە ئاينى ئىسلام بەچاۋى سۆز بەزەبىيەۋە دەۋانئە ئەۋ سۆزەي دايكايتى، ھەر بۇيە دايكى لە پىشتەر داناۋە بەچاودىرى كىردى منداڭكەي دۋاى مردنى پىاۋەكە يان تەلاق وداپران. لە ھەندى لە مەزەبەكان ئەۋ چاودىرىيەي دايك بۇ منداڭكەي تاۋەكە 7-9 سالا²، يان تاۋەكە تەمەنى پىنگەبىشتە،³ يان تاۋەكە تەمەنى ئىن ھىنانە بۇكۇپ بى ئۆيىزە بۇ كچان.⁴

ئەگەر منداڭكەي ھۇش وپىرى تەۋا ئەۋو ئەۋا ھەرۋەك منداڭكەي بچۈك مامەلەي لەگەلدا دەكرىت، بۇيە لاي دايكى دەمىنى بۇ ماۋەيەكى دىرئۆتەر، بەھۇي نەبۋنى تواناي جىياكرىنەۋەي كارۋ شتەكان.⁵

- 1- يكون ترتيب جدول الأولويات كالآتي: 1- الأم 2- الجدة للأم 3- الأخوات 4- الجدة لأب-ثم أمها 5- الأخوات 6- العمات ثم أقرب الأقربين حسب درجة القرابة.
- الجزيري، الفقه على المذاهب الأربعة، 4/594. والنسوي، حاشية النسوي، 2/526.
- 2- ابن قدامة، المغني، 9/300.
- 3- للمرزوقي، حقوق الإنسان في الإسلام، ص 238.
- 4- ابن العابدین، رد المحتار، 2/640.
- 5- للشافعي، الأم، 8/234.

له و بابۀ تانۀ ی باسماڼ کردن دۀ رده کۀ وئ کۀ وا نافرمت له ئیسلامدا کۀ سایۀ تیه ک وکیانۀ ک و بونۀ کی سۀ ربه خوی هیه، ئیراده ی نازاده، ئیسلام نایه وئت بیلکینئ به کسانئ تره وه، نازناوو ئیراده ی په یوه ست بی به پیاووه، به و شتویه کۀ رامۀ ت و بونی پاریزراو ده بیت له ناو کومه لگه یه کی ئیسلامی کۀ هۀ رده م ناواتی به رزی وخوش به خته وهری ئوه، هۀ رده م وه ک قه لغانیکی پته وه بق به رگری کردن له مافه گانی.

باسی سییه م

ماهی فیربوون وهه ندی ماهی تر

به ندی یه که م : ماهی خوینلن و فیربوون

به ندی دووم : ماهی بیروپا دمریرین

برگهی یه که م : ماهی بیروپا دمریرین له کاره تاییه ته کان

برگهی دووم : ماهی بیروپا دمریرین له کارویاری گشتی

به ندی سییه م : ماهه کانی تر

برگهی یه که م : ماهه کانی له قوناغی مندائی و پیگه یشتن

برگهی دووم : قوناغی دواى شووکردن - دایکایه تی

به نندی یه کهم: مافی خویندن و فیربوون (حق التعليم)

به دریزی باسی مافی خویندن و فیربوونی نافرمت ده کهین له به شی پینجه می نه و کتیه.

به نندی دووم: مافی بیروپا دمریرین (حق ابداء الرأي)

نیسلام چۆن یه کسانى کردوه له مرؤفایه تی و که سایه تی و نیراده، تاواش یه کسانى کردوه له مافی پا دمریرین و په سهند کردنی پایه جوا نه کان وله باره کان.

برگهی یه کهم: مافی بیروپا دمریرین له کاره تاییه ته کان

(إبداء الرأي في الشؤون الخاصة)

باشترین نموونه له سهر نه و جۆره مافه پووداوی خویله ی کچی ثعلبه عنه ههروه خوی ده یگرتنه وه ده لئى نه و نایه ته له سهر من و هاوسه ره کهم نه و س کورپی صامت عليه دابه زى، خواى گه وره فه رموویه تی: ﴿قَدْ سَمِعَ اللَّهُ قَوْلَ الَّتِي تُجَادِلُكَ فِي زَوْجِهَا وَتَشْتَكِي إِلَى اللَّهِ وَاللَّهُ سَمِعُ نَحْوَكُمَا إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ بَصِيرٌ﴾ المجادلة: 1.

نه و نافرته ده لئى: پۆتک میرده کهم هاته لام، منیش داواى شتیکم لیکرد، نه ویش تو په بوو، ووتی: تو وه ک پشتی دایکمی، منیش پاسته و خۆ هاته لای پیغه مبه ری خواو عليه باسه کهم بۆ گپراپه وه، نه ویش ووتی: نه ی خه وله هاوسه ره کهت کورپی مامی خۆته و پیر بووه، ته قواى خوا بکه و باسی مه که، زۆری نه خایاند قورئان دابه زى له سهر نه و بابه ته ی من کیشم تیایدا هه بوو. پیغه مبه ری خواو عليه فه رمووی: ((نه ی خه وله، خواى گه وره ده یاره ی تو هاوسه ره کهت نایه تی نارد خواره وه))، پاشان نایه ته کانی خوینده وه: ((یا خوله قد أنزل الله فيک وفي صاحبک قرأنا)).¹

عانیشه ده لئى عليه سوپاس بۆ نه و خوا به ی گوئی له هه موو گفتوگویه که، کاتى خه وله هاته لای پیغه مبه ری خواو عليه له ته نیشت مالى خۆمان، من گویم له گفتوگویه که یان نه بوو، به لام خواى گه وره، ناگادار بوو به و کیشیه و له به رزی حه وت

ناسمانان،¹ نایه تی دابه زاند تاوه کو مافی ئه و نافرته بدات، که هاوسه ره که ی ده بیوست مافی هاوسه ری تی پیشیل بکات. لیره وه چه ند خالی کمان بق درده که ویت:

1- بومان درده که وی که و نافرته لای په روه ردگار چه ند به ریزه.

2- چونکه نافرته ناستی سۆزی به رزه وده رونی ناسکه، به رگی کیشه کانی خیزانی وده رونی ناگرت، بۆیه خوی به زه یی پاسته وخۆ، له هه مان کات مافی دابین کرد.

3- نافرته مافی ئه وه ی هیه پای خۆی بدات و به رگری له خۆی بکات نه گه ر له توانای بوو، نه گه ر نا، کیشه که ی به رز بکاته وه بق سه روی خۆی بق دۆزینه وه ی پنگه چاره یه ک.

4- نذر کیشه ی کۆمه لایه تی پوی له پیغه مبه رو هاوه له کانی کردوه، خوی گه روه ئاوا پاسته وخۆ قورئانی دانه به زاندوه، به لکو دواکه وتوه بق ماوه یه ک له به ر ئه و حیکمه تانه ی خۆی ده یزانی، به لام له و کیشه یه پاسته وخۆ وه لام دابه زی مافی نافرته که دابین کرا، چ پێژیک و به رزی و نازادیه ک هیه بق نافرته تان له وه گه روه تر بێ که په روه ردگار خۆی چاره سه ری کیشه ی بکات و مافی دابین بکات.

بهرگی دووم: مافی بیروا دهرپرین له کاروباری گشتی

1- (إبداء الرأي في الشؤون العامة)

ئاینی ئیسلام مافی نافرته تی داوه که و پای خۆی دهرپرین کاتی هاتنه پیشه وه ی بووداویکی گشتی کۆمه لایه تی، په روه رده یی، پامیاری، فهره نگی بیته، نه گه ر پایه که شی په سه ند بوو، ئه و ئه و پایه و درده گیرئ وه سه ر هه موو موسلمانان پیویسته پیوه ی پابه ند بن کاتی بووه بریاری گشتی. بق ئه و جۆره مافانه ش نمونه مان نذر نۆده له میژووی ئیسلامدا، ته نها بق نمونه چه ند دانه یه کیان باس ده که یین:

له دواى واژوکردنى په پيمانى حديبيه¹ له لايهن پټغه مبهري خوا ﷺ، به هاو له کاني فرموو که وا ده ست بکه ن به سرتاشين وسرپرېنى ناژه له کان، نه و فرمانه له سر دلى ه نديکيان قورس بوو، چونکه خوځيان ناماده کړدبوو بچه ناو مه ککه و عمره بکه ن، نه وه ک بگه پټنه وه بڼ مه دينه به بى نه وه ي عمره بکه ن. نه وه بوو پټغه مبهري خوا ﷺ سى جار نه و فرمايشته ي دوياړه کړده وه و هيچ کس نه و دوو کاره ي نه نجام نه دا، نه و يش چووه لای نوم سه له مه ي ﷺ خيزانى نه و پووداوه ي بڼ گټرپاوه، نوم سه له مه ﷺ ووتى: نه ي پټغه مبهري خوا ﷺ، بڼ بڼ ناو هاو له کان و قسه له گه ل که سيان مه که، بانگي سرتاشه که ت بکه و ده ست بکه به سر تاشين وسرپرېنى ووشتره کان، کاتى نه وان توځيان بيني به م شتووه يه خوځيان چاو له تو ده که ن وپټويست به پى گووتن ناکات. ټينجا هاو له کان ده ستيان کړد به سرتاشين يه کترى وسرپرېنى ووشتره کان، ه نديکيان له داخى نه وه ي که راسته وخو فرمانى پټغه مبهري خوابان ﷺ جيبه جى نه کړد خه ريك بوون به کتريان ده کوشت.²

به و پاڼه په سهندو جوانه ي نه و نافرته له و کاته ناسکه دا، بوه هو ي دامرکاندنه وه ي ناژاوه يه کى گوره و تووش بوونى هاو له لانى پټغه مبهري خوا ﷺ به سرپټچى کړدى فرمانه کاني وگونا ه باربوونيان.

هه روه ک له زځر شوي تر باسې نه وه مان کړدووه، نافرته تانينش زځر جار له کاروبارى پاميارى وبگره سره ربا زيش بېر يووچونى جوانيان به مېشکدا ديت که ده بيته هو ي دامرکاندنه وه ي ناژاوه يه ک، يان سره که وتنى به رنامه يه ک، يان ده ربا ز بوون له ته نگزه يه ک، وه نه وانه ي بينيمان له خوشکى موسى پټغه مبهري ﷺ ناسيائى خيزانى فرعه ون و پاشاى (ملکه سبا).

1- الحديبيه: گونديکه ناو ده برا به بېر، هه ر له و شويته پټغه مبهري خوا ﷺ په پيمانى له هاو له کاني وه رگرت، له ننون نه و شويته و مه ککه ته نها يه ک قوناغه، به لام تڼ قوناغ له مه دينه وه دووره. الحموي، باقوت، معجم البلدان، 1309/2.

2- المبارکفوري، الرحيق المختوم، ص 343.

یه نندی سینه‌م: مافه‌گانی تری نافرمت (بعض حقوقی آخری)

برگه‌ی یه‌که‌م: ته‌مه‌نی مندالی وینگه‌یشتن وشووکردن

یه‌که‌م: پاریزگاری له ژبانی نافرمت (الحفاظ على حياة الانثى)

له ژږد سهرده‌مانی نه‌فامی نه‌ته‌وه‌ی عه‌رب ونه‌ته‌وه‌گانی تر، مندالی مینه‌ه زینده‌به‌چال ده‌کړا، یان پشت گوږ ده‌خرا تاوه‌کو گیانی له ده‌ست دده‌ا، نه‌وه‌ش له‌به‌ر نه‌بوونی بژتوی بوو، یان له ترسی نه‌وه‌بوو بکه‌وتنه‌ه ده‌ست هژزه هیرش به‌ره‌کان، یان له‌به‌ر نه‌وه‌بوو نافرمتان به‌شداری جه‌نگیان نه‌ده‌کرد تاوه‌کو تالانی په‌یدا بکه‌ن وه‌ک پیاوړان بویه ژږد به پتو‌یستیان نه‌ده‌زانی.

خوای گه‌وره‌ه فرمانی کرد به‌ه‌زارانه، نه‌گه‌ر نپوه له باریکی شابوری ناسایدا بوون ومندالیکي مینه‌تان بوو، نه‌وا زینده‌به‌چالی نه‌که‌ن له‌ترسی برسپه‌تی، چونکه خوای گه‌وره‌ه بژتوی (نه‌و‌کچه) و نپوه‌ش دده‌ات، هه‌روه‌ا نه‌گه‌ر نپوه له‌باری برسپه‌تی دابوون ومندالیکي مینه‌تان بوو، نه‌وا زینده‌به‌چالی مه‌که‌ن، چونکه خوای گه‌وره‌ه بژتوی (نپوه) و نه‌ویش دده‌ات. کوشتنی نه‌فسیک له‌هه‌ر په‌ژکدا بیت لای خوای گه‌وره‌ه ژږد قورسه، چونکه پتچه‌وانه‌ی بنچینه‌ی حکمه‌تی خواجه له خولقاندن ونیشته‌جی کردنی ناده‌میزادان له‌سهر زه‌وی.

خوای گه‌وره‌ه ده‌فرمووی به‌چی تاوانیک نه‌و مندالانه ده‌کوژن، کاتی له پږی پاداشت وسزا پرسپارتان لیده‌کریت چ وه‌لامیک ده‌نه‌وه، تاوانیان چیه؟ نایا هتق وېږنی به‌ده‌ست نپوه‌یه؟ ﴿وَإِذَا الْمَوْءُودَةُ سُئِلَتْ ۖ بِأَيِّ ذَنْبٍ قُتِلَتْ﴾ التکویر: 8-9. خوای گه‌وره‌ه ده‌فرمووی: ﴿وَلَا تَقْتُلُوا أَوْلَادَكُمْ خَشِيَ إِلَهُمُ أَنْ يَرِزُوهُمْ وَإِنْ قُلْتُمْ لَا تَقْتُلُوا﴾ الإسراء: 31. خوای گه‌وره‌ه ده‌فرمووی: ﴿وَلَا تَقْتُلُوا أَوْلَادَكُمْ مِنْ إِمْلَاقٍ نَحْنُ نَرْزُقُكُمْ وَإِنَّهُمْ﴾ الأنعام: 151.

دوهم: تورپي ونه فرمتي خوا بونه و كه سياه سووكايه تي به نافرمت دمكات (تقليظه سبحانه على من يهتقر الانبي)

خوای گه وړه ده فرموي: ﴿وَاذْأَبْشِرْ أَحَدَهُمْ بِالْأُنْثَىٰ ظَلَّ وَجْهُهُ مُسْوَدًّا وَهُوَ كَظِيمٌ ۝ يَتَوَرَّى مِنَ الْقَوْمِ مِنْ سُوءِ مَا بُشِّرَ بِهُ أَيَسْكُتُ عَلَىٰ هُونٍ أَوْ يَدُسُّهُ فِي التُّرَابِ أَلَا سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ ۝﴾ لِلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ مَثَلُ السَّوْءِ وَلِلَّهِ الْمَثَلُ الْأَعْلَىٰ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ
﴿ النحل: 58-59.

نه فامه کانی پېش نيسلام له نه ته وه جيا جيا کان، کاتي مندالنيکي ميينه يان ده بوو
نقد دلگران ده بوون، دم وچاويان په ش ه لده گه پا کاتي نه وه واله يان ده بيبست. نه و
نه فامانه دوو پټگه يان ده گرته بهر، په که ميان: زينده به چال کردن، دوهم: هيشتنه وه ي
له مال به لام به چاويکي نقد سووک ته ماشا ده کرا، پشت گوږي ده خرا.

نيسلام نه و تېروانينه ه لانه ي ه بوون ده رياره ي نافرمت راستي کرده وه، بږي
شېکرده وه که و نيرينه و ميينه به خشر او يکي خوا يي په، هر سووکا تيه ک بهرام بهري
بکړيت نه و سووکا تيه به په گزي پياو خزي و سووکا تيه به مړو فايه تي، چونکه
نافرمت يان دايکيه تي يان خوشکيه تي يان پوريه تي يان هاوسه ريه تي.

سپېهم: چا که کردن بهرام بهري (الإحسان إليهن)

له عائشه وه څخه ده گټړنه وه که و پټغه مبهري خوا څخه فرمويه تي: ((نه و
که سه ي ميينه ي ه بوو، له گه ليان باش بوو، نه و ده بڼه به ربه ست بږي له ناگري
نقذه څخه)) ((مَنْ ابْتُلِيَ مِنَ الْبَنَاتِ بَشِيءً، فَأَحْسَنَ إِلَيْهِنَّ كُنْ لَهُ سِتْرًا مِنَ النَّارِ))¹.

له نه بو سه عبيدي خورديه وه څخه ده گټړنه وه که و پټغه مبهري خوا څخه فرمويه تي:
((نه وه ي سي يان دوو کچي ه بږي يان خوشکي، له گه ليان باش بوو، ته قواي خواي کرد
له و باره ي وه، نه و به ه شتي پي ده به خشر)) ((مَنْ كَانَ لَهُ ثَلَاثَةُ بَنَاتٍ أَوْ ثَلَاثَ

أخوات أو ابنتان أو أختان فأحسن صحبتهن واتقى الله فيهن فله الجنة))¹.
 له نيين وعباسوه ﷺ ده گټړنه وه که واپته مېرې خوا ﷺ فرمويې تې: ((نه وې
 کچنکې هېه، زینده به چالی نه کړد، به یه کچاو ته ماشای کړد له گال کږه کان وجیواوږی
 نه کړد، نه وای خوی گوره پاداشتی به به هشت ده داته وه))
 ((من كانت له أنثى فلم يندها ولم يهنها ولم يؤثر ولده عليها لأدخلن الله الجنة))².

چوارم، مافی مینه ی هه تیوو (حقوق الیتامی من النساء)

خوای گوره ده فرموي: ﴿وَيَسْتَفْتُونَكَ فِي النِّسَاءِ قُلِ اللَّهُ يُفْتِيكُمْ فِيهِنَّ وَمَا يُتْلَىٰ عَلَيْكُمْ فِي الْكِتَابِ فِي يَتِمَّى النِّسَاءِ الَّتِي لَا تُؤْتُونَهُنَّ مَا كُتِبَ لَهُنَّ وَرَغِبْنَ أَنْ تَكْتُمُوهُنَّ وَالْمُسْتَضْعَفِينَ مِنَ الرِّبَاكِ وَأَنْ تَقُومُوا لِلنِّسَاءِ بِالْقِسْطِ وَمَا تَفَعَّلُوا مِنْ خَيْرٍ فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ بِهِ عَلِيمًا﴾ النساء: 127.

له سرده مانی نه قامی نه گهر پیاوړک هه تیوکی مینه ی لایو، نه و پارچه
 قوماشنکی به سرده دده، نه و بؤ که س نه بو داخوږی بکات، نه گهر جوان
 وېرچاوبوایه نه و بؤ خوی داخوږی ده کړد، نه و کات هه مو مالی داگیر ده کړد، نه گهر
 جوان نه بوایه نه و ده یېشته وه تاوه کو ده مرد، نه و ش بؤ نه و بو تاوه کو ماله که ی
 بخوات. ټینجا خوای به زه یی نه و داب ونه ریت نه قامیه ی به لاوه نا، فرموي نه وانه ش
 مافی میراتیان هېه، مافی نه و یان هېه چاکه یان له گه لدا بکرت وړنګه یان نه گبریت
 بؤ شوو کړد. هره که له زور نایه ته کانی (سورة النساء) الآية (11-12-176).

1- المنذري، الترغيب والترهيب، 68/3. ومسند أحمد، 223/1. والناصف، التاج الجامع
 للأصول، 8/5، باب بر الوالدين.

2- البخاري: 78- الألب باب: 41 الحديث: 7، 159/1. ومسند أحمد، 154/4، والناصف،
 التاج الجامع للأصول، 8/5.

پینځهم: ههولندان بۆ ديارى كردنى هاوسهريكى چاك بۆى

شهشم: پيدانى ماريى

ههوتهم: پيدانى بژيوى

ئه و خالانه باسکران له باسى شياوى نافرمت له بواره جياجياکان.

دادوهى کردن له نيتوانيان نهگهه پياوه که زياتر له يهك خيزانى ههبوو. خواى گهوهه چهند ژنى ههلال کردوه بۆ موسلمانان، ههروهك له زۆربهى ئاينهکان و کۆمهلهگهکانى ههبووه (ئه و بابته بهدرژى باسکراوه له کتیبى - پياوان وژنان تهوکارى نا يهکسان - دانه) بهمهرجى ههولندان بۆ يهکسانى دادوهى کردن له نيتوانيان له خواردن وپۆشاک و شوین ومامهله کردن، هههچنده نهگهه ئه و نافرمتانه له بارى ئابووریه وه جياوازيان ههبوو. بهلام ههندى شتى ترههيه که له ژنر کۆنترۆل ودهسهلاتى مرقدا نيه ئه ویش دل بۆچوون وخۆشهويستى دليه، لهگهله وههشدا نابى مافى ئهوانى تر پيشيل بکات.

له ئه بو هورهيره وه ﷺ دهگيرنه وه کهوا پينغه مبهرى خوا ﷻ فهرمويه تى: ((ههريهکىک دوو خيزانى هه بى زقد به لای يهکياندا لار بقوه ئه و پقدى دواى ده بينين لار بۆته وه بۆ لايهك)) ((من كانت له امرأتان فمال إلى إحداهما جاء يوم القيامة وشقه مائل)).¹ له پوايه تهكى تر دا ده فهرمووى: لايهكى که وتوه له بهر زقدى لار بوونه وه. بۆيه له سههه موسلمان پبويسته به لای يهکىک له خيزانهکانى زقد لار نه بيتته وه وه ئه وى تريان پشت گوى بخت، چونکه وهك نافرمتىكى هه لواسراو ده بيت، نه هاوسهرى ههيه بچيته لای، نه ته لاقدراره و تاهه کو شوو بکاته وه، خواى گهوهه ده فهرمووى: ﴿وَلَنْ تَسْطِيعُوا أَنْ تَعْدُوا بَيْنَ الْإِنْسَاءِ وَلَوْ حَرَصْتُمْ فَلَا تَمِيزُوا كُلَّ الْمَيْلِ فَتَذَرُوهَا كَالْمَمْلُوقَةِ﴾ النساء: 129.

1- صحيح ابن حبان الرقم: 4207، 7/10. وابن ماجه باب: القسمة بين النساء الرقم: 1969، 633/1، سنن الكبرى للبيهقي الرقم: 8890، 280/5.

هه شتم: مامه له کردن به چاکی (المعاشره بالمعروف)

چاکی مامه له کردن پێویستی هه کی ئیسلامیه، به تایبه تی له گه له خهزان، چونکه هه کاره نزیك بوونه وهی ده گانه، ته واوکاری باوه په، زیاد بوونی ته قواو ئارامیه.

له نه بو هه وه پیره وه: ﴿ده گه پنه وه که وا پنه مبه ری خوا﴾ هه رمویه تی: ((اکمل المؤمنین ایماناً أحسنهم خلقاً، وخیارکم خیارکم لنسائه)).¹

خوای گه وه هه رمانی نه وه شمان پیده کات که وا کاتی پیاو که وه قین له هاوسه ره کی، نه وا بقی نیه مامه له ی خرابی له گه لدا بکات، چونکه خوی نازانی له وانه یه به هوی نه و نافرته وه خه ریکی گه وه ی بقی بیت له لایه ن خوای گه وه، هه وه ک خوای گه وه ده هه رموی: ﴿وَعَاشِرُوهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ فَإِنْ كَرِهْتُمُوهُنَّ فَمَسِيءٌ أَنْ تَكْرَهُوا شَيْئًا وَيَجْعَلَ اللَّهُ فِيهِ خَبَرًا كَثِيرًا﴾ النساء: 19.

نۆیهه، ماهی دانانی دادوهر

نافرته کاتی دووبه ره کی هه بوو له گه له هاوسه ره کی ده توانی دادوهره ک له خه مه کانی خوی به یینی بقی به رگری لیکردنی. خوای گه وه بقی چاره سه ری کیشه و ناکوکی و دووبه ره کی نێوان هه ر دوو هاوسه ره چه ند قوناغیکی داناهه: ئامۆزگاری کردن، دووبه ره وه له کاتی خه وتن، لیدانیکی سووکی سه رزه نشته کارانه. خوای گه وه ده هه رموی: ﴿وَالَّذِي تَخَاوَفُنَّ تَوَارَهُنَّ فَفَظُوهُنَّ أَهْجُرُوهُنَّ فِي الْمَضَاجِعِ وَاضْرِبُوهُنَّ فَإِنْ أَطَعْنَكُمْ فَلَا تَبْغُوا عَلَيْهِنَّ سَبِيلًا﴾ النساء: 34.

نه وه ش واتای نه وه ده دات نافرته تان ماهیان هه یه به رگری بکه ن له خویان کاتی بوونی کیشه کان، نه وه ک ته نها هه رمانی پیاو به سه ریدا بدریت هه ره چه ند نه گه ر ناره واش بیت. خوای گه وه ده هه رموی: ﴿وَإِنْ خِفْتُمْ شِقَاقَ بَيْنِهِمَا فَأَبْغُوا حَكَمًا مِّنْ أَهْلِهِ وَحَكَمًا مِّنْ أَهْلِهَا إِنْ يُرِيدَا إِصْلَاحًا يُوَفِّقِ اللَّهُ بَيْنَهُمَا إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا﴾ النساء: 35/4.

دهيم، له کاتې روودانې ته لاق (حالة حدوث الطلاق)

له سهرده مانې نه فامې ته لاقدان بې ژمار بوو، پياو نافرمتې ته لاق ددها دوايې له ماوه ي عيده ده بگيرپاوه، دوايې دووباره ته لاقې ددهاوه به ناره نړوي خوي، نو کرداره ژماره يه کي نږدجار دووباره ده بڼوه، که تيايدا نافرمت هردهم له ژيانتيکي لاسه ننگي دهروني ده ژيا، نه بیده زاني دواپږځي ژيانې خويي وکړپه کاني به چي ده گات. هر بويه ش خوي به زه يي ژماره ي ته لاقدانې دياي کردو چوارچينو يه کي بو دانا تاوه کو پياواني نه زان ويې به زه يي به ناره نړوي خويان گالته وسووکايتي به که سايتي وکه رامتې نافرمتان نه که ن، هرهوک ده فهرمووي: ﴿الطَّلَاقُ مَرَّتَانٍ فَإِمْسَاكٌ بِمَعْرُوفٍ أَوْ تَسْرِيحٌ بِإِحْسَنٍ وَلَا يُحِلُّ لَكُمُ أَنْ تَأْخُذُوا بِمَاءٍ اَّتَيْتُمُوهُنَّ شَيْئًا﴾ البقرة: 229.

هرهوا بوي دياي کردن کهوا کاتي نزيک بوونه ووي عيده ي يان ده بگه پښته وه ژير سينه ي خوي، يان به رده وام ده بيت تاوه کو ده گاته به ينوونه، به بې نازاردان، يان وه رگرتني فيده، يان پاگير کردني.

خوي گه وره ده فهرمووي: ﴿وَإِذَا طَلَقْتُمُ النِّسَاءَ فَلَنْ أَجْلِهِنَّ فَأَمْسِكُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ أَوْ سَرِيحُهُنَّ بِمَعْرُوفٍ وَلَا تُنْكِيُوهُنَّ ضِرَارًا لِّعُقُودٍ﴾ البقرة: 231. خوي گه وره ده فهرمووي: ﴿فَلَا تَقْضُوا لَهُنَّ إِنْ يَنْكِحْنَ أَزْوَاجَهُنَّ إِذَا تَرَكَوْنَ بَيْنَهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ﴾ البقرة: 232.

يانزم: پاش ليک دابراڼ مافي پښمدرنيت (بعد الانفصال تاخذ حقها)

کاتي په يوه ندي نيزان هردو هاوسه رگه يشته نو ناستي کهوا نه توانې پټکه وه ژيان به سر بهرن، نو چاره سر نيه ته نها دست ليک به ردان نه بيت، نو له و کاتيش نافرمت نو ماره ييه بوي بپاوه ته وه ورده گري هرچه نده بړيکي نږدريش بيت، نو وي بړيک له ماره ييه بگيرپته وه نو نا په واييه وتاوان وبوختانه. خوي گه وره ده فهرمووي: وَإِنْ أَرَدْتُمْ أَنْ تُبَدِّلُوا زَوْجَ مَكَاتٍ زَوْجٍ وَأَنْتُمْ لِمَا خَدَّيْهُنَّ قِنْطَارًا

فَلَا تَأْخُذُوا مِنْهُ شَيْئًا أَتَأْخُذُونَهُ بِهَيْئَتِنَا وَإِنَّمَا كُنَّ نِسَاءً: 20.

دواڼدم: کاتې شپږ پښان بڼیوی وپوشاکې له سر باوکی منډاله کېه (للمرضعة حق النفقة والكسوة بعد الانفصال)

چونکه منډال پټویستی به شیر خواردن هیه بڼ ماوهی دوو سال، نه گهر له ماوهیه شو نافرته ته لاقدرا، نو او دایکه بڼی هیه بڼ ماوهی دوو سال شو منډاله شیر بدات، تاوهکو شو منډاله له شیر چاکه وله سوزی دایکایه تی بیهش نه بیت. له لایه کی تره وه له سر باوکی منډاله که پټویسته بڼیوی وپوشاکې شو نافرته دابین بکات له ماوهیه. شو هاوکاریهش له نیوان شو دوو هاوسره بڼ به رڼه ونډی منډاله کېه.

خوای گهره ده فرمووی: ﴿وَالَّذَاتُ يَرْضِعْنَ أَوْلَدَهُنَّ حَوْلَيَّ كَامِلَيْنِ لِمَنْ أَرَادَ أَنْ يُنِمَّ الرِّضَاعَةَ وَعَلَى الْمَوْلُودِ لَهُ رِزْقُهُنَّ وَكِسْوَتُهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ﴾ البقرة: 233.

سيزدم: پاش کڅی دواي هاوسر نافرمت مای غوی هیه

له سردهمی نه فامی دوی مردنی پیاو، خیزانه کې له بارنکی نذر ناخوش ده ژیا، چونکه زږدې جار بیهش ده کرا له میرات، له لاین پیاوه وه ږنګی پټنه ده درا ونه یده توانی شوو بکاته وه تاوهکو سامانه کې بخوات. به لام له ثانی نیسلام پاش مردنی هاوسر نافرمت ده توانی به نارده زوی خوی شوو بکاته وه، بڼ که سیش ښه له به شه میرات بیهشی بکات. خوای گهره ده فرمووی: ﴿الَّذِينَ آمَنُوا لَا يَحِلُّ لَكُمْ أَنْ تَرِثُوا النِّسَاءَ كَرِهًا وَلَا تَمْلُوهُنَّ لَتَذْهَبُوا بِبَعْضِ مَا عَاتَيْتُمُوهُنَّ﴾ النساء: 19، خوای گهره ده فرمووی: ﴿وَالَّذِينَ يُتَوَفَّوْنَ مِنْكُمْ وَيَذَرُونَ أَزْوَاجًا يَرِيصْنَ بِأَنْفُسِهِنَّ أَرْبَعَةَ أَشْهُرٍ وَعَشْرًا فَإِذَا بَلَغَ أَجَلُهُنَّ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِيمَا فَعَلْنَ فِي أَنْفُسِهِنَّ بِالْمَعْرُوفِ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ﴾ البقرة: 234.

برگهی دووم: هونای شووکردن - دایکایه تی

(مرحلة ما بعد الزواج - مرحلة الأمومة - حقوق الوالدين)

یه کهم: چاکه کردن له گهل دایک ویاوک (الإحسان إلى الوالدين)

خوای گه وړه به نډایه تی ناده میزادی په یوه ست کردووه به چاکه کردن وپیزگرتنی دایک ویاوک. له بهر به رزی شو نو که سایه تیه، خوای گه وړه له سهر منداله کانی واجب کردو که و باش وچاک بن له گهل دایک ویاوکیان، خوای گه وړه ده فرمووی: ﴿وَقَضَىٰ رَبُّكَ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا﴾ (الإسراء: 23).

له مهران کوپی حکیم¹، که و باپیری به پیغه مبرری خوای ﴿الله﴾ گوته ووه: له گهل کی باش به؟ نه ویش فرمووی: ((له گهل دایکت))، تاوه کو سی جار دووباره ی کردووه، جاری چواره م فرمووی: ((له گهل باوکت، دواپی خزمه کانی نزیک)) ((إياك ثم الأقرب فالأقرب))².

دووم: بهشی دایک ویاوک بدریت نه گدر وسپه ت کړا

خوای گه وړه ده فرمووی: ﴿كُتِبَ عَلَيْكُمُ إِذَا حَضَرَ أَحَدَكُمُ الْمَوْتُ إِنْ تَرَكَ خَيْرًا الْوَصِيَّةَ لِلْوَالِدَيْنِ﴾ البقرة: 180.

سپیه م: سوپاسگوزاری دایک ویاوک

خوای گه وړه ده فرمووی: ﴿إِنْ أَشْكُرَ لِي وَلَوْلَا ذِكْرُكَ لِيَ الْآلَمِصِيرُ﴾ (لقمان: 14).
 شو نایه تانه ناراسته مان ده کن و فرمانمان پنده کن که و سوپاسی دایک ویاوکان بکین، مامه له ی جوان، به شپوه یه کی جوان گوزه رانیان له گهل بکن، هر چه نده نه گدر بی باوه پیش بوون.

1- مهران بن حکیم: ناوی کیسانو ته نه شو فرموده ی گتپاره توره. ابن حجر، الإصابه، 446/3.

2- الطبرانی، المعجم الصغير، حديث رقم 627، ص 268.

له نه سمای کچی نیامی نه بی به کر چنه ده گپنه وه ده لئ: دایکم هاته مه دینه بؤ
لام له وکات بی باوه پ بوو، منیش چوومه لای پیغه مبهری خوا¹، ووت: دایکم هاتوته
مه دینه، نایا ده توانم بچم بؤ لای؟ نه ویش فهرمووی: ((به لئ رحم وبه زه می بگه یه نه))
(نعم، صلی اَمَّاكَ)).¹

چوارم: سزا بؤ نه وانه ی خراپن له گهل دایک ویاوک

(الترهیب فی عقوب الوالدین)

له مغیره ی کورې شوعبه ² ده گپنه وه، که واپیغه مبهری خوا³ فهرموویه تی:
((خوای گه وړه نازاردان وگوپرایه ل نه بوون بؤ دایک ویاوکی حرام کړیوه، ده ست
والاکردن وده ست گرتنه وه، زینده به چالی مندالی بؤی ناپه سندن کړیون: نذر گووتن،
نذر پرسپار کردن، به فیق دانی سامان)) ((إن الله حرم علیکم عقوب الأمهات، ومنعاً
وهات، وواد البنات، وکره لکم: قیل وقال، وکثرة السؤال، وإضاعة المال)).³ له
عبدالره حمان کورې به کره ⁴ ده گپنه وه، که واپیغه مبهری خوا⁵
فهرموویه تی: ((نایا پیتان بلتم گه وړه ترین گناه چی یه)) ((ألا أُنَبِّئُکُمْ بِأكْبَرِ الکِبائر)).
گووتمان به لئ نه ی پیغه مبهری خوا⁶، نه ویش فهرمووی: ((هاویش په یداکردن بؤ
خودا، خراپ هه لسوکه وت کردن له گهل دایک ویاوک)) ((ألا تشرک بالله، وعقوب
الوالدین...)).⁵

1- البخاري، 81- کتاب: الأدب، باب: 8 حديث 5634، 223/5.

2- مغیره بن شعبه بن عامر: له هاو له به پښه کانه، خاوه تی زیږه کی وپتوفايل بووه، له په پمانی
هوه دپیبه به ښدار بووه، له جهنگی یه رموک چاوتکی له ده ست دلو، له سالی 50 کچی نویی کړیوه. ابن
حجر، الإصابة، 131/6. والذهبي، سير أعلام النبلاء، 21/3.

3- البخاري 81- الأدب باب: 6 الرقم: 5630، 229/5. ومسلم: 30-الأفضیة باب: 5
حديث 12-1795/4.

4- عبد الرحمن بن بكرة النقي: له تابعینه کانه، له سهرده می زیاد کورې باوکی هندی پوستی
وه رگرتیوه، له سالی 96 کچی نویی کړیوه. للزرکلي، الأعلام، 302/3.

5 البخاري: 81- الأدب، باب: 6 الحديث: 5631، 229/5. ومسلم: 1-الإيمان باب: 38
للرقم: 143-87، 234/1. ومسلم: 1-الإيمان، باب: حديث 143-87، 234/1.

پینځهم: بژنوی دابین کردن بۆ دایک و باوک (النفقة للوالدين)

هۆکارێکه بۆ هاوکاری و پالپشت کردن و دهست باری گرتنی یه کتری، هۆکاری پاککردنه وهی دل و دهرونه، پته وکردنی په یوه ندی نیوان ئەندامانی خێزان و کۆمه لگه به. ههروهک خوای گهروه دهه رمووی کهوا نزیکترین کهس به هاوکاری و بژنوی دابین کردن دایک و باوک: ﴿يَسْأَلُونَكَ مَاذَا يُنْفِقُونَ قُلْ مَا أَنْفَقْتُ مِنْ خَيْرٍ فَلِلَّوَالِدَيْنِ وَالْأَقْرَبِينَ﴾ البقرة: 215/2.

شه شهه: به شه میرات بۆ دایک و باوک (الميراث للوالدين)

خوای گهروه دایک و باوکی بێبهش نه کردوه له میراتی مندا له کانی یان براو خوشکی، ههروهک له ئایه ته کانی سوهر تهی به قهردها هاتوه: ﴿يُوصِيكُمُ اللَّهُ فِي أَوْلَادِكُمْ لِلَّهِ الْكَرِهُمِلْ حَقُّ الْأُنثَيَيْنِ﴾ النساء: 11، 12، 176.

ئه وهه موو مافانهی باس مان کردن کهوا نافرته تان تیایدا به شدان له هه موو ته مه نه کانی ژیا نی به بی جیا وازی، بۆ مان پوون ده بیته و ده گه پنه ئه و باوه په ی کهوا خوای گهروه به شه ریعه تهی ئیسلام دهستی ئافره تهی گرتوه و به رزی کرد ته وه و ده ریعتاوه له ژیا نیکی ناخۆش و سهخت و تاریک، ههروه ها له دوا پۆژکی نادیا ر بۆ ئاسۆیه کی پوناک، له بێبه شی سامان و خه رجی، بۆ خاوه نی میرات و بژنوی و کار و کاسبی حه لال و گونجاو، له زینده به چالی بۆ هاوشان بیوون له گه ل پیاو له مرقایه تی، له خزمه تکارێکی بی نه وازه بۆ خزمه ت کردن و ژیا ن دابین کراو، له نه بیو نی شیای و که سایه تی بۆ بیو نیك وگه ساتیه کی سه ربه حق، له تاریکی نه فامی بۆ پوناکی ئیسلام.

له کۆتاییدا باسی سێ پوودا و ده کهین، که له سه رده مانی زو و پووداوه، ئه و سه رده مانه ی که مو سلمانان خاوه ن به رنامه بیوون، پا به ند بیوون به فه رمانه کانی قورئان، که تیایدا نۆد به پوونی بۆ مان دیا ر ده خات چۆن مو سلمانان پۆزی ئافره تیا ن گرتوه، ئه و ها واره ی ئافره تیکی مو سلمان کردی، وای له سه رکۆده باوه پداره کان کرد سوپایه ک ناماده بکه ن و به دم بانگه وازی ئه و ئافره ته بچن، وانه یه کی ئاواش بده ن به

دوژمن که تا چندها سده نه توانن نهک سووگایه تی به نافرمتی موسلمانان بگن، به لکو نه توانن هر ته ماشایان بگن، یان ناویان به خراپه بیهن.

نو غیره تی موسلمانان نواندیان له و پووداوانه دا، بریتیه له فیتړه ی خړپسکی هه موو ناده میزادیکی پاک، هه روه ها سروشتی هه موو نه فسیکی نازادو به رز، هه روه ها بریتیه له بنچینه کانی په وشت له نیسلامدا.

له و پووداوانه دا جوانترین لاپه رهی میژووی نوممه ته که مان ده بیینن که وا چوڼ موسلمانان به رگری ده که ن له نابېرو وکه رامه تی نافرمتان (دایک و خوشک و کچ و پور...)، هه روه ها چوڼ مافه کانیان دابین ده که ن.

یه که م: نافرمتیکی موسلمان له بازاری مه دینه چوو له لای زیږه نگرینکی جوله که، نه ویش ویستی دم وچاری خوی بۆ دهر بخت، نافرمته موسلمانان که ش نو کاره ی نه کرد، پاشان جوله که که سرپوڅی نافرمته که ی له دواوه به ستا، کاتی هه ستاوه سرپوڅه که ی که وته خواره وه و نه وانه ی له وی بوون که وتنه پیکه نین وگالته پیکردنی. له و کاته نافرمته که هاواری کردو، موسلمانان به دم هاواره که یه وه هاتن و جوله که که یان کوشت، دواپی جوله که یه کی نذر له به نی قه ینوقاع کړبوونه وه و پیاوه موسلمانان که یان کوشت، له کوتايدا ژماره یه کی نذر له هه ردوولا کړبوونه وه له شوینه که، تا وای لپهات موسلمانان کان جوله کانیان که مارؤدا، دواپی پیکهاتن له سهر نه وه ی که و جوله که کان شاری مه دینه جیبه تیلن وپچنه سنووره کانی شام.¹

دووم: له سالی 223 زاینی پاشای پۆمه کان، ته زفیل کوپی میخانیل هیرشیتی کرده سهر خه لکی مالطیه، ژماره یه کی نذر له پیاو وژن ومندالی کوشت، هه روه ها ژماره یه کی له پیاو نافرمتی به دیل گرت، هه ندیکي له و دیلانه ش کوشت، دواپی دهستی کرد به ده میتانی چاو، برینی گوچکه و لووتی ژماره یه کی تر. کاتی خه لیفه موخته صه م هه والی به دیل گیرانی نو نافرمتانه ی بیست، له کوشکی خه لافه ت به هه موو ده نگیه وه هاواری کرد وگووتی: هه ر نیسته سوپام بۆ ناماده ده که ن، خوم

سهر كړدهی هیرشی ټوله دهكهم، بانگی قازی وهندی له پیاو ماقولانی كړد وهك شاهید وگووتی: سټیه کی مال و سامانم بكنه صدهقه، سټیه کی دوهم بڼو منډاله كانم، نوی تریش بڼو خزمه تكارو دهست وپتوهنده كانم.

كاتی دهنګ ویاسی به دیل گیرانی شو نافرته تانه بلایو پوه له ناو موسلمانان، غیره تی نیسلامه تیان جوولا بڼو پزگار كړدنی شو دیلانه، به موش ژماره یه کی زور له جهنگاوهران به شداریان كړد وسوپای پومیان ټیكشكاند ونافره كانیان له بهندیخانه دهره یتاو جوانترین وانهی بهرگری كړدن له كهرامهت وناپوهوی نافرته نیشانی هه موو جیهاندا درا.¹

سټیه م: له سدهی شه شهمی كړچی و له سالی 564 كړچی، خاچ په رستان هه ندیك له خاکی میسریان داگیر كړد، پاش شهوی وه زیری فاطمه كان كه ناوی (شاور) بوو خیانه تی له خهلیفه ی خویان (عاضد) كړدو هاوکاری خاچ په رستانی كړد بڼو هاتنه ناو خاکی نیسلام. پاشان خهلیفه ی فاطمه كان له قاهره ههستی به وه كړد كه وا داگیر كړه ران نیازبانه زیاتر بیته ناو هوی میسر وه مووی داگیر بكنه، بیري كړد وه كه وا نامه یك بنیری بڼو والی شام (نورالدین الزنكي)، به لام چلن شو كار ه بكات؟ زور دوو دل بوو، چونكه والی شام دان نانې به خهلافه تی فاطمه كان له میسر، بهلكو دان ده نی به خهلافه تی عهباسیه كان له بهغدا. له وكات بیري كړد وه كه وا پارچه یك له قزی كچه تاقانه كه ی بنیری بڼو نورالدین له گهل نامه یك، شهوش شو واتایه ی ده به خشی كه وا هانانان بڼو ده بین ونافره ته كانمان له دهست خاچ په رستان پزگار بكنه. شو نامه یه كاریگریه کی زوری هه بوو له سهر دلی نورالدین وه مو شو ناكوكی و دوو بهر كه ی پتشر هه بوو له نژوان شام و میسر له دیدای چوو، سوپایه کی ناماده كړد به سه روكایه تی شیری ثابن شیركوی شهوبی² به هاوپتیه تی صلاح الدینی

1 — المصدر السابق، البداية والنهاية، 285/10، وما بعدها.

2 — شیركوه بن شادي: مامی صهلا هه دینه، په كيك بوو له سهر كړده متعانه پتكره و كانی نورالدین محمود زهنگی، ناردي بڼو میسر بڼو هاوکاری فاطمه كان دزی خاچ په رستان، خهلیفه ی فاطمه كان كړدی به وه زیری

برازای¹ وناردنی بۆ میسر به زووترین کات.²

لێرهوه بۆمان ده‌رده‌که‌وێت که‌وا چۆن پارچه‌یه‌ک له قژی ئافره‌تیکی موسڵمان، چهند کاریه‌که‌وه سوودی هه‌بوو، چهند به‌پێزو به‌ترخ بوو له‌لایه‌ن ئه‌وانه‌ی نرخێ پاسته‌قینه‌ی ئافره‌تیان لایبوو:

کاریه‌که‌ری کرده‌ سه‌ر دڵ وهۆش و غیره‌تی به‌هێزترین و گه‌وره‌ترین والی ئه‌و کاتی شام، سوپای هاوکاری نارد.

پاش مانه‌وه‌ی هه‌لاح الدین له‌ میسر خه‌لیفه‌ی فاتیمی نه‌خۆش که‌وت و فه‌رمانه‌وه‌ی میسری به‌خشی به‌ صلاح الدین، له‌به‌ر ده‌ست پاکی و ئازایه‌تی و توانای به‌زنی سه‌ربازی و پامیاری.

ئهو په‌وداوه‌ش بووه‌ هۆی گه‌ڕینی میژوو و جوگرافیی ناوچه‌که‌، چونکه‌ دوا‌ی مردنی نورالدین شام و میسر به‌کیان گرتوه‌.

دوا‌ی به‌گرتنه‌وه‌ی ئه‌و دوو ولایه‌ته‌ ئیسلامیه‌، توانیان سوپایه‌کی به‌ک پارچه‌ پێکهێنن و خاچ په‌رستان له‌ هه‌موو شاره‌کانی شام و دوا‌یی له‌ قودسی پێڕزێش و ده‌ره‌نن، پاشاکانی فه‌ره‌نسا و ئه‌لمانی و ئینگلترا به‌ سه‌رشۆپی بنێرنه‌وه‌ و ولاتی خۆیان، پاش به‌دیل گرتنی ژماره‌یه‌کی زۆریان و ئازاد کردنیان له‌لایه‌ن گه‌وره‌ترین پاله‌وانی گه‌ڕه‌پانی شه‌رو پاله‌وانی پیاوه‌تی و سه‌بر و ئارام و غیره‌تی ئیسلامی.

خۆی تاوه‌کو مردنی له‌ سالی 564 هه‌جری کۆچی. له‌ دوا‌ی ئه‌و هه‌لاح الدینی برازای بووه‌ وه‌زیر. الزرکلی، الأعلام، 183/3.

نوالدین الزنکی: للعادل نور الدین: له‌ سالی 511 هه‌جری کۆچی له‌ شاری هه‌لب له‌ دایک بووه‌، دوا‌ی مردنی باوکی بووه‌ وال هه‌لب، زۆر دایه‌په‌وره‌ بووه‌، قوتابخانه‌ی زۆری دیوست کردوه‌، له‌ سالی 569 هه‌جری کۆچی و ده‌فانی کردوه‌. الزرکلی، الأعلام، 130/7.

1 - صلاح الدین: یوسف بن نجم الدین الشادی: له‌ شاری تکریت له‌ دایک بووه‌، بووه‌ په‌کیک له‌ به‌رزترین سه‌رکه‌رده‌کانی سوپا له‌ شام، وه‌زاره‌تی وه‌رگرت له‌ میسر، دوا‌ی مردنی خه‌لیفه‌ عاضد شام و میسری کرده‌ په‌ک وولات، له‌ سالی 587 هه‌جری - 1187 هه‌جری قودسی پێڕزێوی پێگه‌ر کرد. له‌ سالی 1193 هه‌جری کۆچی دوا‌یی کرد. الزرکلی، الأعلام، 220/8.

2 - نور الدین عتر، ماذا عن المرأة، دمشق، دار الفكر، 4، 1402 هه‌جری / 1981 م، ص 27.

به‌شی شه‌شه‌م

دوو بابه‌تی گرنگی په‌یوست به‌ نازادی نافرته‌تانه‌وه

باسی یه‌کم، خودا پو‌شینى نافرته (حجاب‌المرأة)

باسی دووم، خویندنى نافرته (تعلیم‌المرأة)

باسی یه کهم: خوداپویشینی نافرمت (حجاب المرأة)

بابه تی یه کهم ږډر به درېژنی باسماڼ کړدوه له کتیبی (پیاوان و ژنان ته واوکاری نا یه کسان) بډیه نه نها باسی بابه تی دوهم ده که ین که خویندنی نافرمته.

خوای گه وړه ویه زه یی، به خشنده ی خو ی به مرقایه تی به خشی به ناردنی پیغه مبریکې پاستگر، ناردنه خواره وه ی کتیبیکې بی هاوتا پر له زانستی سرده م، له لایه ن ه ردو کتیبی مه سیحیه کان ویه هودیبه کان نامازه ی بق کراوه به پاست ودروستی ناویراوه وله وانیش بالآتره له هه مو بواره کدا. هر نه و کتیبیه خه لکان له سه رلیشواوی، نه زانی، دواکه وتووی، به ندایه تی بق به نده کانی تر، نه خوینده واری دهرده هیتی بق پوناکی، زانست وزانیاری، دادوه ری، پاستی، به رزی. هر نه و کتیبیه به رنامه ی مرقایه تی یه، چونکه ده ستووری ژیاڼه، زانستی سرده مه، سه ربه رزی دونیوا دواپوړه بق نیرو مینه.

له گرنگترین هوکاره کانی فیزیوون وخویندن پینووسه (القلم)، هر له بهر به رزی وپزی نه و هوکاره یه، هر چه نده که ږډر بچوکیشه خوای گه وړه سویندی به و خواردوه، هه روه که هه رمویه تی: ﴿تَ وَالْقَالِ وَمَا یَسْطُرُونَ﴾ القلم: 1.

له نایه ته سه ره تاکانی هاتنه خواره وه ی قورثان باسی خویندنه، ﴿اقْرَأْ بِأَسْمِ رَبِّكَ الَّذِی خَلَقَ﴾ العلق: 1. خوای گه وړه باسی پینووس ده کات له بهر گرنگی له فیزکردن وبانگه وازکردنی خه لگ بق تیگ یشتن وپیگ یشتن، هه روه ها هه رمانیشی داوه به خویندن وفیزیوون بق هه ردو په گز به بی جیاوازی، بډیه له سه ر باوکان پتویسته منداله کانیان فیزی خویندن بکن- نیرینه و مینه- تاوه کو شاره زای کاروباری دونیوا ناین بن، ژیاڼی پوژانه یان به شیویه کی پیک به پیره بجیت له گشت بواریکه وه. هه روه ها خوای گه وړه له نایه تی تر نامازه به وه ده کات که وا نه وه ی خوینده واره وشت ده زانی هه رگیز وه که نه وه نیه که وا خوینده وار نیه و نازانی، چونکه نه وه ی له کاریک شاره زا بو نه و زیاتر پتویه پابه ند ده بیت ویه رگری لیده کات وله پیتاویدا هه مو

پیغه مبهري خواش پېژنكي بڼ دانان وناموزگاري زږي كردن. نو فرموده يه ش ماناي
 نه وده كه وا نافرته تاني سهرده مي هه لاتني خوري نيسلام زږر به په رښ بوون بڼ
 فېرېبون، به ربه ركه كاني پياوښان ده كرد له فېرېبون وگوښگرتن له ناموزگاري.¹
 هه روه ها پېغه مبهري خوا ﷺ زږر هاني موسلماناني ددها بڼ فېرېبون هه تاوه كو
 وه سيه تي كرد كه وا بنده و كه نيزه كانيش فېره خوښدن بگن. هه موو شاره زايه كه له
 ميژوو ده زاني به بنده و كه نيزه كه هيچ مافيكي بوون و كه سايه تيان نه بوو نه وه كه مافي
 خوښدن وفېرېبون، كه وا ته نيسلام له هه موو ثابته كاني تر گرنگي به خوښدن ددها،
 نه كه ته نها مافي نافرته تانازاد و كه نيزه و بنده ش به فېرېبون و خوښدن ددها، به لكو
 به واجيبي داده ني له سر باوك ودايك و ودي له مره كان، نه گهر كه مته رځه ميان كرد
 نه وا تاوانبارن.

له شې به رده وه ﷺ ده گېر نه وه، كه پېغه مبهري خوا ﷺ فرموده يه تي: ((سئ
 كه س دوو پاداشتيان هه يه: پياوښكي خاوه ن كتيبي ناسماني باوه پي به پېغه مبهري
 خويان وبه موحه مه د ﷺ هېنا بي، بنده يه كه لاي گه وره كه ي كارده كات مافي خواو
 مافي گه وره كه ي ددها، پياوښكه كه نيزه يه كي لايه و فېري په وشت و خوښدن ددها،
 پاشان نازادي بكات وبه شووي بدات)) ((ثلاثة لهم اجران: رجل من أهل الكتاب آمن
 بنبيه وآمن بمحمد ﷺ والعبد المملوك الذي أذى حق الله وحق مواليه، ورجل عنده أمة
 يطوها، فأدبها فأحسن تأديبها، وعلمها فأحسن تعليمها، ثم أعتقها وزوجها فله
 اجران)).²

له سهرده مي هاتنه خواره وي قورنان نافرته تان ده چونه كږي خوښدن وفېرېبون،
 تاوه كو ژماره يه كي زږر له نافرته تاني زانا په يدا بوون، له زږر شوښان بوونه ماموستاي
 پياوان. هه روه كه پېغه مبهري خوا ﷺ دهر باره ي عايشه ي رضه خېزاني ده لي: نيوه ي
 ثابتنان له و نافرته ته سوورده وه ريگرن.

1- البخاري: 3 - العلم باب: 35 حديث: 50/101، 45 - كتاب البير
 والإحسان باب: 47 حديث: 151 - 2632 ، 2554/5 .
 2- البخاري 3 - العلم باب: 31 حديث: 97 ، 48/1 .

((خذوا نصف دينكم من هذه الحميراء)).¹ له نه بو موسای نه شعریه وه ده گپړنه وه ﷺ که ده تی: ((هر بابۀ تیک ببوايه کيشه بزمان پرسيارمان له عانیسه ده کرد، نهویش وه لامی لابیو)) ((ما أشكل علينا أصحاب رسول الله ﷺ حديثاً قط فسألنا عائشة إلا وجدنا عندها من علم)).

هه روه ها له سهرده می نه موی عه باسی وعوسمانیه کانیش ژماره یه کی زور نافرته تی ناودار هه بوون له هه موو نه ته وه کانی ناو خه لافه تی نیسلامی به بی هه لاویردان که گه یشتبوونه پله یه کی زور به رزی زانست وزانیاری، بۆ زیاتر زانیاری ده رباره نافرته ناوداره کانی کورد بگه پینه وه بۆ کتیبی (المرأة الكردية ودورها في المجتمع الكردي - دانن) هه روه ها نافرته ناوداره کان - المرأة في عالمي العربي والإسلامي - عمر رضا كحالة).

سهرده مانیکي زور تپه پری به سهر خه لافه تی نیسلامی نافرته تان به شداربوون له زوری ی نه و چالاکیانه ی که بۆیان گونجاوه، به تایبه تی فیریوونی زانست وزانیاری، هر له و کاتانه دا موسلمانان خواوه نی هه موو شتیک بوون وسه روه ی گشت نه ته و کومه لکه کانی تر بوون، خه لکان له شوینی نزیک ودوو ده هاتن بۆ خویندن وفیریوونی زانسته جیاکان له زانکو وقوتابخانه کانی به غداو قورطبه/ له نه نده لس وزانکو قهیره وان له تونس، دواپی له نه ستنه نبول وقاهره... هتد، به لام کاتی موسلمانان پشتیان له تاین کرد به شیوه یه کی گشتی وکه وتنه شوین بی باوه پان، نه واکه وتنه دواوه ی کاروانی شارستانیه ت له هه موو پوو یه که وه به بی هه لاویردان. له عزه ت و سه ره رزی وسه رکردایه تی دابه زین بۆ زه لیلی وسه رشقپی ونه قامی ودواکه واتنی زانستی .

پاش نه وه ی موسلمانان پشتیان له تاینی خویان کرد وکه وتنه شوین بی باوه پان و فهره نگی نه وانیان وه رگرت وخستیان ه شوین به رنامه ی خوا، نه واکه خویان و منداله کانیان و نافرته تانیا ن پشت گوئی خست ومافه کانیا ن پیشیل کرد وکه وتنه ناو بیری نه ته وه گه ر ی ومملانی وبه به ره کانی یه کتری، تاوه کو توانای یه کتریا ن له ناو بریو بی

هیز بوون به رامبه به دوزمن، ئینجا دقژمنان یه که به که دهستیان کرد به داگیر کردنیان، ههروه که بینیمان له هاندانی شریف حسین بۆ دژایه تی دهوله تی عوسمانی به رامبه سهر به خزی ولاته عهره به کان، به لام له جیانی پیدانی سهر به خزی، بینیمان چۆن له ناوجه رگه ی ولاتانی عهره ب ولاتیان بۆ جوله که دامه زرانده، هه مو خترو به روبومی ولاتانی عهره بیشیان بۆ خزمه تی خویان به کار ده هیئن تاوه کو ئیستا. ههروه به رامبه به کورده کان خیانه تیان کرد وله په یمانی سیفر که به ندی 61،62 باسی دهوله تی کوردی تیا بوو، له په یمانی لقزان شه وشیان بۆمان په و نه بیینی ودابه شیان کرد به سهر چوار پارچه که تاوه کو شه و ساته ی تیایدا ده ژین هه ر به و ده رده وه ده تالینن.

به م شتیه موسلمانان میژوی به رزی خویان له بیر کرد، بیریش ناکه نه وه جارێکی تر بۆی بگه پینه وه و دهستی پیوه بگرن تاوه کو سهر به زی وکه رامه تیان بگه پینه وه، له جیانی شه و ژۆریه ی پیاوه کان که وتنه دوا ی نه ته وه گه ریته ی، ژۆریه ی زانا یانیش که وتنه شوین سهر کرده کان و بوونه دارد دهسته ی نا هه ق ونا په وایی، کاریان ببوه هه لدانه وه ی لاپه رکانی کتیه فیقهیه کان بۆ گه ران به شوین هه ندی فه توای فیقه ی تاوه کو په زامه ندی گه وره کان یان به ده ست به یخن، بپاره نا په واکانیان بۆ بکه نه بپاریکی شه ری وپاساوی ئاینیان بۆ به یئنه وه، له جیانی دانانی به رنامه ی درێژخایه بۆ گێرانه وه ی کۆمه لگه بۆ باوه شی ئیسلام و قورئان و سهر به رزی.

له و واقیعه تال و ناخۆشه دا موسلمانان نیوه ی کۆمه لگه یان به ته وای پشت گوئ خست، که هاوبه ش وهاوسه ری پیاوه، دایکی نه وه کانی دوا پۆژه، په روه رده کاری پاله وانه کانی مه یدانه، به م شتیه به دوزمنان شه وه له یان قۆزته وه، له و ده روازه وه هاتنه ناو کۆمه لگه که مان، چونکه ئافره ت بییه شکرا بوو له خویندن، له پا وپرس پیکردن کانی به شوودانی، بییه شکردن له میرات، گه وره به گچکه، ژن به ژنی. له به رنامه ی دوزمنان وایان دا پشتیوو له به رنامه که یان که شه گه ر بتوانن کۆنترۆلی نیوه ی کۆمه لگه بکه ن که ئافره ته شه و ژۆر به ئاسان کۆنترۆلی نیوه که ی تر ده که ن، چونکه چاره گێکی کۆمه لگه مندا له شه ویش په روه رده ی دهستی دایک که شه ویش ئافره ته.

دوژمنان بىق بابەتى خويىندى ئافرىتى وپۇشاكى ئافرىتى بە شىئە يەكى ئۆز بەرنامەدار ولەسەرخق ھاتنە ئاۋ كۆمەلگە ئىسلامى، ئۆزى يە ئىۋانە ئى خۇيان بە خاۋەنى ئىۋ بەرنامە دادەننن لە دەرىچۋانى زانكۆكانى ئىۋىپى بون، يان ئىۋانە بون كە كۆشكرا بون بە فرەھەنگى بىانى.

يەكەم: لەسەرتاۋە كاتى كچەكان چۈنە قوتابخانە، پىگە ياندا بە پۇشاكى ئىسلامى بىت، نەۋەك بە پىۋىتى. ئىۋەش لەبەر بىۋ ھۇ بىۋ:

يەكەمىيان: لەۋ سەردەمانەدا باۋكى كچەكان بە ھىچ شىئە يەك پىگە يان نەدەدا كچەكانىيان لەۋ فرەمانە خاۋىيە دەرىچن، دىۋەمىيان: لەسەرتاۋە بە پىۋەبەرانى ئىۋ قوتابخانە ئۆز نەرم بون تاۋەكۇ خەلگان كۆپكەنەۋە، دىۋىسى بە ھاۋكارى دەسەلتاداران بەرنامە ئىرىان سەپاند بەسەر قوتابخانەكان. ئىۋ نەرمى وشلىيە بىق ئىۋەبىۋ تاۋەكۇ بەرنامەكە يان ئاشكرا نەبى-ۋاتە لابرېنى گومان لە ئامانجەكانىيان-ھەروھە تاۋەكۇ بەرنامەكە يان بە ھىۋاشى بىرات بەلام كارىگەرىيەكى ئۆز نەكىدى ھەبىت.

مەلەك ھافىظ لە كىتەبى (المرأة في ظلال القرآن) دەلى: چۈنى كچەكان بىق قوتابخانە ولا بىردى سەرىۋىش وچۈن بەدەم پىۋىتى وئىكەلاۋىيەۋە، بە شىئە يەكى پاستەۋخۇ وخىرا نەبىۋ، بەلام ئۆز دىرئۇ خايەن بىۋ، سەرتاۋە ئافرىتەكان دەچۈنە قوتابخانە بە پۇشاكى شەرىى ونەبۈنى تىكەلاۋى، دىۋى چەند سالىك بىرپاردرا كە تەنھا سەرىۋىشەكە يان لادەن و دەم وچاۋىيان دىار بگەۋى، پاشان دىار كەۋتى قىزى سەرىكەمى تاۋەكۇ دىار كەۋتى ھەموۋ قىزى سەرى، يان دانانى سەرىۋىشەكى تەك ئۆزى يە بىق جۋانى بىۋ نەۋەك بىق خۇداپۇشىنى ئانى. لە كۆتايىدا كچان دەچۈنە قوتابخانە ھەموۋ سەرو مل وسنگىيان لە دەرەۋە بىۋ.

ھەروھە دەرپارەى پۇشاك بەھەمان شىئە، يەكەمجار تەنھا قاچىيان دەرەكەۋت، دىۋى ھەموۋ لاقى دەرەكەۋت تاۋەكۇ چۆكى، تاۋەكۇ گەيشتە سەروۋى چۆك، يان كۆپىنى بىق پۇشاكى پىۋان. تاۋەكۇ ۋى لىھات ئافرىتەكان لەھەموۋ بىۋارەكان چاۋلىكەرى پىۋان بگەن.

له سهره تا خواهن ده سولات وخواهن بهرژه وهندی وخواهن سامانه کان به شداری ئو بهرنامه یان کرد، دوايي گه يشته هه موو چينه کانی کومه لگه به ناچارى.

دووم: پاش ئه وهى قوناغى يه که م سهرکه وت له بهرنامه ی بێگانه کان، ژماره يه کى زۆر ئافرهت وکچيان پاوکرد، تاوه کو وایان ليهات دژايه تى هه موو داب ونه ريتى دايک وداپيريان بکه ن. قوناغى دووم بریتى بسو له گۆرپنى په يره وو پرۆگرامى قوتابخانه کان، که زۆر به ئاسانى ئه وه شيان بۆ چوو ه سهر چونکه ئه گهر سهرکه ون له قوناغى يه که م که زۆر گرنگتر بوو له قوناغى دووم، چونکه پۆشاک له قورئان زۆر ئاياتى له سهر هاتوه .

له سهره تاى دامه زاندى ئه و قوتابخانه، پرۆگراميان بریتى بوو له خویندى هه ندی بابه ت که په يوه ست بوو به ئافره تان، زانستى سروشتى، میژوو، جوگرافيا. به هېچ شيوه يه که به لای ئیسلامدا نه چوون، تاوه کو ده ستى خويان بينى ئینجا هێرشه کانیان ده ستى پێکدر، سهره تا به هێرش بردنه سهر زانایانى ئیسلامى ناودار، فه قيه ی مه زه به به کان، تاوه کو گه يشته هێرش کردنه سهر پێغه مبه روﷺ خێزان ه کانی، جێنشین ه کانی به شيوه يه کى راسته وخۆ. ئه و سهرکه وتنه زۆربه ی به هۆى پالپشتى فه رمانپره واکان بوو، یان به هۆى ترس وتۆقاندن.

وته ی يه کێک له سهر کرده ی ئافره تانى میسر (أمینه کچی السعيد): چۆن مل که چ بکه ين بۆ ئه و چوار فه قيه يه که له سه ده ی تاريکی له دايک بوون، ئیمه ش په يمانى ئیشتیراکی عه بدولناصرمان هه يه .

قاسم ئه مین ده لى: گه يشته که سایه تى ته وایى مرۆڤ هه رگیز له سه ده کانی پابووردودا نیه، به لکو پتویسته بگه رێن به دواى ئه و که سایه تیه ته واه له داها توه کى دوور.

موحه مد قوتب ده لى: قوتابخانه کان ژماره يه کى زۆر له مامۆستایان پێگه یاند که بۆ ماوه يه کى درێژ له خزمه تى بێگانه بوون، به دوور خسته وه ی قوتابیان له ئاین وپه وشتى په سه ن.

لە سەردەمانە ھەرىكەت كەلەر كۆلىتەنە ژمارەيەك لە قوتايان دەرجەواند بۇ خەزمەتى خۇيان، ۋەك: كۆلىتەنە ئاداب بۇ دانانى بىر بۆلۈمى نامۇ، كۆلىتەنە ياسا بۇ دانانى ژمارەيەك لە بېيارو ياسا كە دىيەتە تەۋايى ھەيى بە ئىسلام وياساكانى، كۆلىتەنە پامبارى بۇ دەرجەۋنى پىۋاي پامبارى كۆشكراۋ بە بەرنامەي خۇيان تاۋەكۈكاتى گەپشەنە پەلەي سەۋك لە ژۇر كاريگەرى ئەۋان بىت، ھەروەھا دەرجەۋنى ژمارەيەك لە ئافرىقانى دور لە ھەموو داب ۋەنەپىتەكى كۆمەلەيەتەي ۋەيى بە ھۆي كۆشكردىيان بە بىردۆزەكانى فرىدو داروين ۋەسارتەر.¹ چۈنكە ئەۋ بىردۆزەنە دەيانەۋىت مۇقايەتەي بگەپتەۋە بۇ ئەۋ سەردەمانەي ۋەك ئازەل دەژيان، كە ئاۋيان ناۋە (مافى دايكايەتەي- الحق الامى)، ھەروەك كارل ماركس دەلى: لەبارچەۋنى ھەقى دايكايەتەي، شەكستەكى مېتروۋىي جىيەنەي بو، بۇ پەگەزى ئافرىقا، لەۋكاتەي سالارى مال ۋەپېشەۋايەتەي لە ئافرىقا ۋەرگىراۋە، ئەۋ پەلەۋپايە بەرزەي لە دەستدا، بوۋ بە بەندەي پىۋا ۋەنارەۋوۋەكانى، بەندى كەركىدە ھۆكارتەك بۇ ھەيئەتە بەرھەمى مىندال.

بۇ زانىنى ماناى مافى دايكايەتەي دەگەپتەۋە كىتەبى دىكتور زەير الحطب دەربارەي مافى دايكايەتەي دەلى: پېشتەر خواردىنى ھۆزە سەرتايىيەكان بەند بوۋ لەسەر پلوكردن،

1 — سىغفوند فرويد: (1856-1939)، پزىشكەكى ئەسۋايە، زانى دەۋنناسى بو، لېنگۋىنەۋەي كىرۋە لەسەر كاريگەرى جىنىسى لەسەر قۇتاغى مىندالى، لە كىتەبەكانى (تەلەسىرى خەۋنەكان)، (سى لېنگۋىنەۋە لەسەر جىنىس). المىند فى الاعلام، ص 413.

ئىشاراز دارۋىن: (1809-1882)، زانىيەكى سۈۋىشتى ئىنگىزىيە، خاۋەنى بىردۆزى پەرەسەندىن لە زىندەۋەمران. المىند فى الاعلام، ص 238.

جان بۇل سارتەر: (1905-1980): فەلەسوف ۋەنوسەرۋ پەنەگەرى فەرنەسى، لە پارىس لە دايك بوۋە، پەكەكە لە ۋەجۋىيە پەشەپەنەكان، لە گوتەكانى: ئادەمىزاد بەگشتى خۇي ئازادى ھەلسۈكەۋت ۋەبارى كرىنى كارەكانى ھەي، بىردۆزى كارل ماركس كاريگەرى ئۆزى لەسەر ھەبو. چىرۇك ۋەشاقۋى ئۆزى ھەيە لەۋانە: (بوۋن ۋەنەبوۋن، ئۆگەي ئازادى، دەستە پېسەكان، دىۋان)، لە سالى 1964 خەلاتى تۈپلى پېتەخشا، پەلام ۋەرى نەگرت. المىند فى الاعلام، ص 285.

كارل ماركس: (1818-1883)، فەلەسوفەكى كۆمەلەيەتەي ئەلمانىيە، بەياننامەي شىۋىي دەركرد بەھاۋارى لەگەل ئەنجىس، لە كىتەبەكانى (سەرمايە) كە دەستۋرى ماركسى ۋەتەساي كۆمۈنېزىمى. المىند فى الاعلام، ص 511.

هه لگرتنه وهی به رویوومی دره خه تکان، به و نوو هۆکارهش نه یان ده توانی خۆراکی منداله کان به گشتی پهیدا بکه، ده ستیان کرد به کوشتنی که کان، به مهش ژماره ی ئافره تان زۆر که م بونه وه له ناو هۆزه کان، تاوه کو وای لێهات یه ک ئافرهت له ناو هۆزێک بۆ هه موو پیاوه کان بێت، واته فره پیاوی بۆ یه ک ئافرهت، ژماره ی منداله کانی ناو هۆزه کانیش په یوه ست بوو به توانای ئافره ته که له سه ر مندال بوون، هه روه ها ناسینه وه ی باوکی منداله که ته نها ئافره ته که ده یزانی ئه و منداله کی باوکیه تی، چونکه ته نها خۆی ده یزانی له گه ل چه ند که س جووت بووه، له کاتی پاکی بووه یان بێ نوێژی، سکی پ پ بووه له و کات یان نا، واته ئافره ته که بووه به خاوه ن بپیار له ناو هۆزه که به هۆی زانی نی باوکی ئه و مندالانه ی که له و له دایک ده بن، به و هۆیه وه ده سه لاتێ زۆری هه یو له هۆزه که یان. ئه و کرداره ناو نرا مافی دایکایه تی.¹

❖ که واته له و هۆزه هر سالی له يهك مندالی زیاتر نابو، له وانه يه كه متریښ، چونكه له و كات نافرمت خړی شیرى به كړپه كې ددها، شیر پېندانیش هویه كه بڼه پنگه گرتن له مندالبوون، نه و به م شتویه مندالبوون ماو په كې نور زیاتر دوور ده كه ویتوه، واته له وانه يه دوو سال جارېك نه و نافرته يه ك مندالی ده بوو، له ماوې يه ك سده له و هۆزه ته نها 50 كس زیادى ده كړد، له وانه يه له و سده يه زیاتر له 50 كسى پېرو گنج به هوى مردن يان نه خوڅى يان شه پو كوشتار له ناو ده چوون. له و نه بجا مه بڼمان درده كه وى كه و نه و هۆزه دواى چنه د سالیكى كه م له ناو ده چیت، به هوى كه مى له دایك بوون. نه و به بېگه له نه گهرى مردى منداله كه به هوى نه خوڅى، كه مى خواردن، كه مى خزمه تى مندال له لایه ن دایكى، چونكه نه و دایكه هر ده توانى خهريك بېت به تیركردنى ثاره زوى سده ها پیاوې هۆزه كى. نیمه ش ده پرسین ئیوه نه ی پېشكه وتوو خوازان، ثایا ده تانه وى كومه لگه به ره و نه مان و كه م بوونه وه و قېبوون بېوات يان به ره و پېشه وه بېوات وگه شه بكا ت؟

❖ گواسته نه وه ی نه خوڅى زوړ به ی به هوى نه و فره میړدیه وه یه، چونكه له پوژناوا هر نافرمتك چنه د دوستى هیه بڼه جووتبوونى نا شرعى، بوونى نه و دوستانه واده كات نه گهرى توش بوونى نافرته كه و دوسته كانی به نه خوڅیه زاینده كانی نور بكا ت (وهك نایدزو ه و كړدنى فایرؤسى جگه)، نه ی نه و نافرته ی سه د میړدى هیه د بى بارى ته ندروستى بڼه كوئ سه ره لدا ت؟ نه ی پېشكه وتوو خوازان ثایا ده تانه وى كومه لگه له ناو نه خوڅیه كان بتلیته وه، يان ده تانه ویت له خوڅى ته ندروستى چاكدا بڅیت؟ هر وهك به پڅتان ده زانن نه و نه خوڅیانه ی به هوى به دپه وشتى سده ی بیست و یه كه م ده گوازیته وه و بلاو ده بېته وه له گه ل نه و ه موو پېشكه وتنه زانسته چاره سهرى بڼه نه پوژلو ده وه. نه وه ی جېگه ی سهر سوپمانه نه و نه خوڅیانه بلاو ده بڼه وه به هوى بچو كترین بوونه وه ی سهر زهوى كه فایرؤسه كانه.

❖ نځوډی به ریز، به موسلمانان ده لټن کونه په رست، چونکه ټاينه که یان ته مه نی 1430 ساله، نو ټاينه ی خاوه نی به رنامه و کتیبیکي پیریزی نه گوردراره، هاوشانه له گه ل زانست، ه موو زاناو زانسته کانی جیهان سهری بق شقپده که نه گه ل هه ریزینه وه به کی زانستی نوی، چونکه پاش نو دوزینه وانه ده بینن قورشان له پیش نه وانه باسی نو بابه ته ی کردووه. نه ی به ریزان چی به و که سانه ده لټن که خویان به پوښنبیرو خاوه ن بیروباوه پی پیشکه وتوو داده نټن، له هه مان کاتدا باسی بابه تی (مافی دایکایه تی) ده که ن که هه زاره ها سال له پیش نیسلاموه پویداووه له ناو یه کټک له هوزده کان. ټایا نه وه کونه په رستیه یان ټاینی نیسلام؟ ټایا ده تانه ویت کومه لکه بگه ریننه وه سر نو بابه ته و خه لکان پیاده ی بکه ن له ژیانیندا، تنها به هوی بوونی به لکه یه کی لاوای میژووی، له ناو تنها چه ند هوزتک پویداووه، له وانه تنها له یه ک ناوچه ش بیت.

❖ نو به لکه یه ی که هیناوتانه ده رباره ی فره میتردی هیچ به لکه یه کی زانستیان نی، چونکه له هیچ کتیبیکي باوه پ پټکراو نه هاتووه وه ته ورات، نینجیل، قورشان، له وانه یه شتیکی خه یالاوی بیت، یان له وانه یه له دانانی فه یله سوفه مولعه د کانی یونانی بیت.

❖ نځوم پی سهره کانی باسی بابه تی (مافی دایکایه تی) ده که ن، به به رزترین لوتکای ماف ونازادی نافرته داده نټن. نټمه ش ده پرسین نو نافرته تی که و به لای که می له خزمه تی جینسی 100 که سدا بیت، ټایا چون ده توانیت له ژیان ناسووده بیت و نیستراحت بکات؟ نه گه ر وا گریمان بکه ین له و سه د پیاوه په نجا پیاو پوژانه ناره زووی جینسی ه بی بق پاباردن وجووتبون، پوژ خوی 24 کاتژمیره، که واته نو نافرته به لای که می هر یه ک کاتژمیر دوچار جووت بوون ده کات. ټایا نو نافرته ه هیچ کاری تری نیه جگه له تیرکردنی ناره زووه کان؟ ټایا نو نافرته پوژانه پیویستی به خواردن نیه؟ ټایا پیویستی به خه و نیه؟ ټایا نیستراحتی ناویت؟ ټایا نو جوړه ماندوو بوونه لوتکای نازادی ومافی نافرته؟ یان کوشتن وسووکایه تی به نافرته؟

ثایا بهو جوړه ژبانه نافرمت ده بیته سالاری مال وکومه لگه یان ده بیته خرمه تکارنکی ماندوو وشه که ت بۆ تیرکردنی ناره زووه کانی سه د پیاو؟ نیوه پیتان په و انیه پیاو دوون بهینی چونکه لای نیوه سووکایه تیه به نافرمت وپیشیلکردنی ماف ونازادیه که بهی، هرچه نده له وانه یه ژنی دووه هاوکاری ژنی یه که م بکات له کاری مال ومندال و بگره له نرکی تیرکردنی ناره زووی جینسی، له لایه کی تر پیتان په وایه که و نافرمتیک به ته نها شه و وړژ له خرمه تی 100 که سی ناره زوو جیاوازا بیت. نه وه به لای من به رزترین پله ی به ندایه تی نافرمت، که زړ دواکه وتو تره له و به ندایه تیه ی که بیستومانه له هه موو سه رده مه کانی تری جاهیلی کون ونویدا.

❖ هه روه که به پیتان ناگرن له زانستی دهر و ناسی، که و هه موو که سیک- پیاو یان نافرمت- خوشه ویشتی مولکایه تی هه یه (حب التملك)، واته هه موو پیاوینک کانی دلی نافرمتیک ده گریت، هر ده کات نه و نافرمته بیته مولکی نه و، ته نها بۆ نه و بیت و مافی که سی تری به سه روه نه بی، نافرمتیش به هه مان شیوه، هر ز ناکات که سی تر هاو سه ر که ی له و داگر بکات به یه کجاری. جا لیره وه مه به ستم نه و نافرمته داماو په کانی به رده وام 100 که س ده چیته لای، نه و نافرمته له و سه د که سه ته نها دلی بۆ یه کیان یان دووان ده چوو، به لام له دل و ناره زوودا قینی له وانی تر بوو، که واته به گویره ی بیردزی (مافی دایکایه تی) نه و نافرمته ده بی جوت بوون بکات له گه ل نه وانی تر، هرچه نده خوی ناره زووی بۆیان ناچیت وقینی له و که سانه یه، ثایا نه وه پیشیل کردنی مافی نه و نافرمته نیه که و به زدی زودار ناره زوویازی له گه لدا بگریت. ثایا نه و جوړه مافیه ناوتان لیناوه خویایه تی نافرمت؟ وه: خوی عیشتار و خوی چاندن وگه شه؟ به لام نیته بیستومانه که و خوی نه فامه کان خرمه ده کرا، به لام خوی نوی نیوه له خرمه تی 100 پیاودایه شه و وړژ.

❖ نازانم نه و جوړه مافه چ ناوینکی بۆ بدوزینه وه، مه گه ر ته نها ناوی بنین چه واشه کردنی خه لک، یان دژایه تی هه موو مرقایه تی و ناین وړه وشت وداب ونه ریت، یان جیه جی کردنی پرتو کوله کان به پینی به رنامه ی داپنژاو. له پرتو کولی هه فده مدا

دەلىت: ئىستا نىزىك بوۋىن لەو كاتەى كەوا ئاينى مەسىحى چۆك بدات وېرۇخى وېرمى بەتەلوى بەرامبەر بەرنامەكانمان، لەوانەيە ئەو ئەنجامە چەند سالى تىرى نەخايەنى. دەريارەى ئاينەكانى تر دەلى: خەرىكە ئەوانىش پاشەكشە دەكەن، بەبەرورد لەگەل سەرگەوتنەكانيان لە سەدەكانى پېشوو.¹

پۇغەلاتنىاس (جىب) بەدلخۇشەو دەلى: (قوتابخانەكانى كچان بېلبېلى چاومانە). ئەو پىستەيە تەنھا ئەو واتايە دەبەخشى كەوا ھاتنى ئەوان بۇ كۆمەلگەى نىسسىلامى و كىردنەوەى قوتابخانەكانى ئەوكات بى ئامانچ و نەبوو، بەلكو لەپشت پەردەوە شىتىكى تر ھەبوو.

لە يەككە لە پۇتۇكولەكاندا ھاتوو، كە دەريارەى خويندن وېرەشت: بۇ جىبەجى كىردى بىنەماكانى بەرنامەكەمان وگواستىنەوەى ئەو بىنەمايانە بۇ ناو ئەو گەلەى كارى لەسەر دەكەين، پىتويستە زۆر بە ووردى مامەلە لەگەل خوپرەوشتى ئەو گەلە بىكىت، ئەوا دەتوانىن بەرنامەى خويندىنى ئەو گەلە بۇ بەرۋەوەندى خۇمان سازىدەين. بەمەش ناگاتە دە سال دەبىنن پەوشتى كۆمەلايەتى ئەو گەلە زۆر كۆپاۋە، ھەرچەندە ئەگەر ئەو گەلە زۆر سەرسەخت وپەرگىرەكەرن، لە كۆتايدا گەلپكى تر بۇ ژمارەى ئەو گەلەنى تر زياد دەكەين كە لە زىر دەسەلاتى خۇمانن.

دەريارەى زانكوكان وچۇنەتى خويندىن لە پۇتۇكولى شانزەھەمدا ھاتوو: تاۋەكو بتوانىن ھەموو ئەو ھىزانە لەناو بىيەين، ئەو ھىزانەى كە ھەول دەدەن بىرى گونجاۋ بىلەيكەنەو ھاۋكارى وپالپىشتى كۆمەلايەتى خەك دەكەن، سەرەتا ئەمەش دېتە ئەنجام بە ھەلۋەشاندىنەوەى بازىنى يەكەمى ئەو ھىزە ئەۋىش زانكوكانە. باشترىن پىگەش بۇ ئەو ھەلۋەشاندىنەوە بىرىتە لە گۆرپىنى پىرۇگرام وپەرنامەى خويندىن، بەرگىرى كىردن لە پىشكەۋەتن ونىكارى خويندىن، ھەولدان بۇ بەكارھىتانى مامۇستاكانى زانكۇ و فەرمانبەرەن بۇ پەپرەۋەكەرنى بەرنامەكانى خۇمان بەپىنى نەخشەيەكى نەپنى داپىژراۋ، بەشىۋەيكە كەسىان نەتوانى بەموو لىيان لادىت.

سپییم؛ پای هه ندی له زانیان دهرپاری خویندنی نافرمت

دهبینین ولاتانی به ناو ئیسلامی که به شوین پیتی بی باوه پان که توون له هه موو شتیگدا تنها له پیشکه وتنی زانستیدا نه بی، هه روک پیغه مبهری خوا¹ ده هه رموی: ((شوینکه وتی نه وانی پیش خوتان ده بن، بست به بست، بال به بال، تاوه کو نه گه ر چوونه ناو کونی جورج مشک، ئیوه ش تیایدا ده چن. گووتان ئی پیغه مبهری خوا² مه به ست له له جول که یه؟ هه رموی: ئی که سی تر هیه)). ئه بو سه عیدی خودری گنراویه تیه وه. ((الَّتْبِعُنْ سُنَّ الذِّينِ مِنْ قَبْلِكُمْ، شَبْرًا شَبْرًا وَذَرَاْعًا بَذْرَاْعًا، حَتَّى وَلَوْ دَخَلُوا فِي حِجْرِ ضَبٍّ لَاتَبِعْتُمُوهُمْ)). قلنا یا رسول الله، اليهود والنصارى؟ قال: ((فمن)). پاش ئه وه موو شوین که وتن وچاولیکه ریه ی ولاتانی ئیسلامی کردیان بز به نامه وه هه رهنگی پوژئاوا، ئایا گه یشتن به هه مان ئاستی زانستی وته کنزولوی که نه وان پیتی گه یشتوون؟ نه خیر، پیته گه یشتوون وپیشناگن به هه مان ئاست، چونکه تنها ته کنزولوی شته خراپه کانیا ن پیشکه ش کردوون، له جیاتی زانست وزانیاری. نازانم ئی ئه وه موو پارانه وه شوینکه وتنه یان له چی؟

هه رچه نده زۆریه ی زانیانی پوژئاوا ئامازه به وه ده که ن که وا قورئان پیشکه وتووترین کتیبی زانسته جؤراو جؤره کانه، به لام به داخه وه سه رکرده کانی ولاتانی ئیسلامی پوژتک بیران له وه نه کردۆته وه که وا بگه پینه وه سه ر ئایینی خویان، تاوه کو ئه میژوو سه ره رزو پیشکه وتوو ی پیشیان دووباره بگه نه وه.

نوو سه ری ئیله ندی برناداش¹ ده لی: ئایینی مه مه د² جیگه ی پتزه، چونکه زیندوو وه سه رسوپه ئه ره، تاکه ئاینه که له گه له موو کات وشوینه ک گه نجاوه، بۆیه ده بینم که وا مه مه د³ پزگار که ری مرفایه تی یه. ئه گه ر پیاویکی وه که ئه سه رکرده ی ولاتانی جیهانی سپییم بکات ئه وا هه موو کیشه کانیا ن چاره سه ر ده کات.²

1- ملک حافظ، المرأة فی ظلال القرآن، ص 34.

2 - جورج. برناداشو: (1856-1950) چیرۆک نووسیکی ئیله ندیه، له شاری (دبلن) پایتهخت له دایک بووه، بیرى کارل مارکس کارى تیکرمیوه، ناسابوو به گالته بازی روهشبینی. له کتێبه کانی: پیاوی هه ده، فوتابی شه بیتان، خه لاتى ئۆبلی وهرگرتوه له سالی 1925. المنجد فی الأعلام، ص 337.

پروڤيسور نه ليکسيس کاريل دهرباره ی خویندنی کچه کانی قوتابخانه ده‌لی¹ یاسا وهرنامه ی قوتابخانه کان به تاييه تی نه وانه ی په یوه سته به ئاږه تان، هاوسه ریتی وته لاق، پټویسته زیاتر په چاوی به رژه ودهندی منداله کان ونه وده کان بکات، هه روه ها پټویسته ئاږه تان زانست وزانیاریه کی تاييه تی فیر بکړین، ئه وده ش ته نها بۆ ئه وه نپه بینه پزیشک ونه ندازیار وپارژهر، به لکو تاوه کو بتوانن منداله کانیاں زږد به جوانی په روه رده بکن وینه تاکیکی به سوود له کومه لگا.²

دوباره گرنگی به په روه رده ی مندال ده دات وده‌لی: زږم پی سهره که وا به رنامه ی خویندنی ئاږه تان هیچ باب ته کی وای تیا نپه په یوه ست بیت به لیکولینه وه له سهر سیفته فسیلولژی وده رونه کانی مندال وگه نجه کان. پټویسته ئاږه تان بگه رټینینه وه بۆ کاری سروس تی خویان، که ته نها کار کردن نپه، به لکو په روه رده و چاودیری منداله کانه.³

نیمه وه ک موسلمان خومان به خاوه نی خویندن وفیر یوونی زانست داده نټین، چونکه خوی گوره و پیغه مبه رمان فرهانی پیکردوین، پټویستمان به ته وصیه ی خه لگی تر ناکات، به لام نابیت ئه و خویندنه بیت هوی له ده سستانی بنه ماکانی تری نیسلام له بواړی له پوښاک وپه وشت و داب ونه ریت وکلتنور فره نګمان، چونکه وه رگرتنی شتیک و له ده سستانی شتیک تری گرنگ واتای ناتیکه پشتن و دووریه له واقع و خه ساره ته ندیه.

له گال ئه و هه موو هه ولې درا له و دوو سده ی دوا یی بۆ شتواندنې کومه لگه که ی نیسلامی وفریودانی ئاږه تان وپا به ندیوونیان به فره نګی بیتګانه، ده بینین موسلماننه کان به هه ر دوو په گه زه وه له پیښه نګی ده رچوونی زږد له قوتابخانه و

1 - الکسیم کاریل، الإنسان ذلك المجهول، ص 230.

2 - الکسیم کاریل: (1873 - 1944): نه شته رګه ریک وزانی فسیلولژی فره نسپه، په کم کس بوو چان دنی شانه کانی دامپنا، جانیزه ی نړیلی وه رگرتوه له سالی 1912 ز.

للمنجد في الأعلام، ص 450.

3 - المصدر نفسه، ص 239.

زانکوکانن، له خه لکانی تر زیاتر ههست به لیپرسراویه تی ده کهن وله خه لکانی تر نډر زیاتر خزمهت ده کهن له فەرمانگه کان، دهست گرتنیان به بهرنامه ی ئیسلام هه رده م هاندهر بووه بۆ زیاتر فیزیوون و چوونه پیشه وه، هه رگیز به ریه ست نه بووه له بهر پیشه کهوتنی زانستی ههروهک ناحه زان بانگه شه ی بۆ ده کهن.

خوای گه وره ده فهرمووی: ئەگەر باوە پتان پتەو بێ و لە خوا ترس بن، ئەوا فێل و ته له که بازی دوژمنان زیانتان پێ ناگه یه نی: ﴿إِنْ تَمَسَّكُمْ حَسَّةٌ فَنُفِمْ وَلَإِنْ تُصِيبْكُمْ سَيِّئَةٌ يَفْرَحُوا بِهَا وَإِنْ تَصْبِرُوا وَتَتَّقُوا لَا يَضُرُّكُمْ كَيْدُهُمْ شَيْئًا إِنَّ اللَّهَ بِمَا يَعْمَلُونَ خَبِيرٌ﴾ آل عمران: 120.

له کوتايدا داواكارم سوودمه ند بن له و بابه ته میژوویی ی، که بۆم باسکردوون، خوای گه وره ش له ته رازووی خیر بۆمان بنوسی.

وآخر دعوانا ان الحمد لله رب العالمين

سهراچاومكان

1. القرآن الكريم
2. ابن حجر العسقلاني، شهاب الدين احمد بن علي، ت (852هـ): الإصابة في تمييز الصحابة معه الاستعاب في أسماء الصحاب. القرطبي، ت (463هـ): بيروت، دار الكتاب العربي، 4 أجزاء، د.ت. وطبعة القاهرة 1907، 8 أجزاء .
3. ابن حزم الظاهري، أبو محمد، علي بن أحمد ت (456هـ): الفصل في الملل والأهواء والنحل ، تحقيق (محمد إبراهيم نصر وعبد الرحمن عميرة). الرياض ، مكتبة عكاظ جزءان ، 1402هـ/1982م.
4. ابن العابدین، محمد أمين بن عمر النمشي الحنفي ت: 1252هـ، حاشية رد المحتار على الدر المختار شرح تنوير الأبصار بمصر، مطبعة مصطفى البابي، 12 مجلدًا، ط2، 1386هـ/1966م.
5. ابن كثير، أبو الفداء، إسماعيل بن عمر، ت (774هـ): تفسير القرآن العظيم، تحقيق (محمد إبراهيم البنا). مؤسسة علوم القرآن، المنار للنشر والتوزيع، 8 مجلدات، 1419هـ/1998م.
6. ابن كثير، أبو الفداء، إسماعيل بن عمر ت (774هـ): البداية والنهاية، بيروت، مكتبة المعارف، ط6، 8 أجزاء ، 1405هـ/1985م.
7. ابن منظور، أبي الفضل، محمد بن مكرم ت (711هـ): لسان العرب، تنسيق (علي شيري) بيروت، دار صادر، 18 مجلدًا، 1408هـ/1988م.
8. أبو خليل، شوقي، الإسلام في قصص الاتهام ، دمشق ، دار الفكر ، ط5، 1402هـ/1982م.
9. أبو خليل، شوقي ، تحرير المرأة ممن؟ وفيم حريتها؟ بيروت- دار الفكر المعاصر، دار الفكر، 1998م ، ، دمشق ، دار الفكر ، ط5، 1402هـ/1982م.
10. أبو دلود، سليمان بن الأشعث ت (275هـ): سنن أبي دلود، مراجعة وتعليق (محمد محي الدين عبد المجيد) دم، دار إحياء السنة النبوية، 4 مجلدات، د.ت.

11. أحمد بن حنبل ت: 241هـ، مسند الإمام أحمد، مراجعة: صدقي جميل العطار، بيروت، دار الفكر، ط2، 1414هـ/1994م.
12. آرثر كريستنسن، إيران في عهد الساسانيين، بيروت، دار النهضة، ديت، ترجمه من الفرنسية يحيى الخشاب ومراجعة عبد الوهاب عزام.
13. ألكسيس كاريل، الإنسان ذلك المجهول. بيروت، مكتبة المعارف، ديت، (ترجمة شفيق أسعد فريد).
14. ابن النديم، الفهرست، تحقيق (شعبان خليفة ووليد محمد الموسزة). القاهرة، دار العربي للنشر، 2 مجلد، 1991م.
15. والبار، محمد علي، أعمال المرأة في الميزان، جدة، الدار السعودية، 1404هـ.
16. البخاري، محمد بن إسماعيل ت (256 هـ): صحيح البخاري، تحقيق (مصطفى ديب البغا). بيروت، مؤسسة الخدمات الطباعة، 6 أجزاء، 1401هـ/1981م.
17. البستي، ابن حبان، محمد بن حبان بن أحمد التميمي ت: 354هـ، صحيح ابن حبان، تحقيق: شعيب أرنؤوط، بيروت، دار الرسالة، 18 جزء، ط2، 1414هـ/1993م.
18. البيهقي، أبو بكر، أحمد بن الحسين ت: 458هـ، سنن البيهقي الكبرى، تحقيق: محمد عبد القادر عطا، مكة المكرمة، مكتبة دار الباز، 10 جزء، 1414هـ/1994م.
19. البوطي، محمد سعيد رمضان، المرأة بين طغيان النظام الغربي ولطائف التشريع الرباني، دمشق، دار الفكر، للطبعة العلمية، 1996م.
20. بنت الشاطئ، عائشة عبد الرحمن، سيدات بيت النبوة، بيروت، دار الكتاب العربي، ط2، 1978م.
21. بيرثيا، حسن، تاريخ إيران للقديم من البداية حتى نهاية العهد الساساني. دم، دار الثقافة للنشر والتوزيع، ط2، 1992م، ترجمة (محمد نور الدين وسباعي محمد).
22. توماس بوا، تاريخ الأكراد. بيروت/دمشق، دار الفكر المعاصر/ دار الفكر، 2001م. ترجمة من الفرنسية إلى العربية (محمد تيسير ميرخان).
23. الجزائري، فصل الخطاب في المرأة والحجاب،

24. الجزيري، عبد الرحمن، الفقه على المذاهب الأربعة، القاهرة، مطبعة دار المأمون، 5 مجلد، 1938م.
25. الجهني، مانع بن حماد، الموسوعة الميسرة في الأديان والمذاهب والأحزاب المعاصرة، للرياض، دار الندوة العالمية، ط3، 2 مجلد، 1418هـ.
26. جواد علي، المفصل في تاريخ العرب قبل الإسلام، بيروت، دار العلم للملايين، 9 أجزاء، 1970م.
27. جورج.ع. خوام، المرأة عبر العصور، دمشق، دار هارموني للطباعة، 2001م.
28. الحموي، ياقوت ت: 649هـ، معجم البلدان، تحقيق: مزيد عبد العزيز، بيروت، دار الكتب العربية، 5 مجلدات، د.ت.
29. خلاف، عبد الوهاب، علم أصول الفقه، الكويت، دار القلم، 1972م.
30. دروزة، محمد عزة، للمرأة في القرآن والسنة، بيروت، المكتبة العصرية، ط3، 1404هـ/ 1984م.
31. الدسوقي، محمد عرفة ت: 1230هـ، حاشية الدسوقي على الشرح الكبير للدردير، القاهرة، دار إحياء للكتب العربية، مطبعة البابي، 4 مجلد، د.ت.
32. الدينوي، أبو حنيفة، أحمد بن داود ت (282هـ): الأخبار الطوال، تحقيق (عبد المنعم عامر وجمال الدين الشيال). بغداد، مكتبة المثنى، مجلدان، د. ت.
33. الذهبي، شمس الدين محمد بن أحمد ت (748هـ): سير أعلام النبلاء، تحقيق (شعيب الأرنؤوط). بيروت، مؤسسة الرسالة، ط23، 4 مجلد، 1406هـ/ 1986م.
34. الزركلي، خير الدين، الأعلام، بيروت، دار العلم للملايين، 8 مجلدات، ط4، 1979م.
35. زهير حطب، علم اجتماع الأسرة - تطور بُنى الأسرة العربية، بيروت، معهد النماء العربي، ط3، 1983م.
36. رضا جواد، نظم العائلة البابلي القديم، بغداد، مكتبة أندلس، 1971م.
37. السباعي، مصطفى، المرأة بين الفقه والقانون، بيروت، مؤسسة الرسالة، ط 3،

1962م.

38. السحراني، أسعد، من قاموس الأديان، الهندوسية واليونانية والسيخية، بيروت، دار النفائس، 1419هـ/ 1998م.
39. سيد قطب، في ظلال القرآن، بيروت، دار الشروق، ط7، 6 مجلدات، 1398هـ/ 1978م.
40. السيوطي، جلال الدين عبد الرحمن ت (911هـ): الجامع الصغير، تحقيق (محمد محي الدين عبد المجيد)، القاهرة، دار خدمات القرآن، 2 جزء، د.ت.
41. الشافعي، محمد بن إدريس ت: 204هـ، الأم، تصحيح: محمد زهري النجار، بيروت، دار للمعرفة، 8 مجلدات، د.ت.
42. الشلبي، أحمد، مقارنة الأديان، القاهرة، مكتبة النهضة المصرية، ط8، 4 مجلدات، 1986م.
43. الشهرستاني، أبي الفتح، محمد بن عبد الكريم، للمل والنحل، تقديم (صنقي جميل العطار)، بيروت، دار الفكر، 1419هـ/ 1999م.
44. شيرين آميدي، للمرأة وأمجاد اتحاد نساء كردستان، أربيل، مطبعة وزارة الثقافة، مجلد 1، 1998م.
45. الطبراني، أبو القاسم، سليمان بن أحمد ت: 360هـ، للمعجم الأوسط، تحقيق: طارق بن عوض وعبد المحسن الحسيني، القاهرة، دار الحرمين، 10 جزء، 1415هـ.
46. الطبراني، أبو القاسم، سليمان بن أحمد، ت: (360هـ): المعجم الصغير، تحقيق (محمد سليم سمارة)، بيروت، دار إحياء التراث العربي، د.ت.
47. طبارة عفيف عبد الفتاح، روح الدين الإسلامي، بيروت، دار العلم للملايين، ط17، 1977م.
48. الطبري، أبي جعفر، محمد بن جرير ت (310هـ): الجامع للبيان في تفسير القرآن، بيروت، دار المعرفة، ط2، 12 مجلدًا، 1398هـ/ 1978م.
49. الطبري، أبي جعفر، محمد بن جرير، ت (310هـ): تاريخ الطبري، تاريخ الأمم والملوك، تحقيق (محمد أبو الفضل إبراهيم)، بيروت، دار سويدان، 11 جزءًا، د.ت.

50. الظاهري، ابن حزم، علي بن أحمد ت (456هـ): الفصل في الملل والأهواء والنحل، تحقيق (محمد إبراهيم نصر وآخرون). الرياض، مكتبة عكاظ، 2 جزء، 1402هـ/ 1982م.
51. عبد الكريم زيدان، الوجيز في علم الأصول، طهران، مكتبة احسان، 1420هـ/ 2000م.
52. عبد الهادي عباس، المرأة والأسرة في حضارات الشعوب وأنظمتها، دم، دار طلاس، 3 أجزاء، 1987م.
53. عجاج نويهض، بروتوكولات حكماء صهيون، بيروت، دار الاستقلال والمؤسسة العربية للدراسات والنشر، ط3، 2 مجلد (4 أجزاء)، 1990م.
54. قاسم أمين، المرأة الجديدة، القاهرة، مؤسسة أخبار اليوم، العدد 302، 1989م.
55. القرطبي، أبي عبد الله، محمد بن أحمد، ت (671هـ): الجامع لأحكام القرآن، بيروت، دار إحياء التراث العربي، 20 مجلداً، 1405هـ/ 1985م.
56. القزويني، أبو عبد الله، محمد بن يزيد ت: 275هـ، سنن ابن ماجه، تحقيق: محمد فؤاد عبد الباقي، بيروت، دار الفكر، 2 جزء، د.ت.
57. كازيو صالحي، المرأة الكردية في الألفية الثالثة، للسليمانية، مركز العصر للطباعة والنشر، 2002م.
58. كامل موسى، أحكام المعاملات، بيروت، مؤسسة الرسالة، ط2، 1415هـ/ 1994م.
59. الكبيسي، أحمد، فلسفة نظام الأسرة في الإسلام، أبو ظبي، مكتبة المكتبة، 1980م.
60. كتاب المقدس — العهد الجديد، دم، دار الكتاب المقدس في الشرق الأوسط، 1996م. وقد ترجم من اللغة اليونانية.
61. كتاب المقدس — كتب الشريعة الخمسة، بيروت، دار المشرق، 1986م.
62. الكبيسي، أحمد، فلسفة نظام الأسرة في الإسلام،
63. كحالة، عمر رضا، إعلام النساء في عالمي العرب والإسلام، بيروت، مؤسسة الرسالة، ط9، 5 مجلدات، 1409هـ/ 1989م.

64. كمال مظهر أحمد ، المرأة في التاريخ ، بغداد ، دار الحولث ، 1981م.
65. مجموعة من العلماء، المنجد في الأعلام، بيروت، دار الشرق، ط21، 1996م.
66. محمد الحسون وأم علي شكر، أعلام النساء المؤمنات، طهران، انتشارات أسوة، 1411هـ / 1991م.
67. محمد حسين فضل الله، تأملات إسلامية حول المرأة، بيروت، دار الملاك، ط4، 1413هـ / 1993م.
68. محمد فريد وجدي، المرأة المسلمة، دمشق، دار إحياء علوم الدين، دت.
69. محمد فريد وجدي، دائرة المعارف القرن العشرين، بيروت، دار المعرفة، ط3، 10 مجلدات، 1971م.
70. محمد قطب ، قضية تحرير للمرأة ، للرياض ، دار للوطن ، 1410هـ.
71. المرزوقي، إبراهيم عبد الله، حقوق الإنسان في الإسلام، ترجمة: محمد حسين مرسي، تقديم: حسن حفاوي، أبو ظبي، ط3 ، 2001م. رسالة الدكتوراه في جامعة أكستر في المملكة المتحدة عام 1999م.
72. المرغيناني، برهان الدين، أبو الحسن، علي بن أبو بكر، ت: 593هـ، الهداية شرح بداية المبتدي، مصر، مكتبة البابي، ط2، 2 مجلد، دت.
73. المسعودي، أبي الحسن، علي بن الحسين ت (346هـ): مروج الذهب ومعادن الجواهر، تحقيق (محمد محي الدين عبد المجيد) بيروت، المكتبة العصرية، 4 أجزاء ، 1407هـ / 1987م.
74. مسلم، أبي الحسين، مسلم بن حجاج ت (261 هـ): صحيح مسلم بشرح النووي، تحقيق وتعليق (مصطفى ديب البغا)، دمشق ، دار العلوم الإنسانية، 6 أجزاء ، 1418هـ / 1997م.
75. معن خليل عمر، علم اجتماع الأسرة، عمان، دار الشروق، 1999م.
76. ملك الحافظ، المرأة في ظلال الإسلام، دمشق، مطبعة الكمال الجديدة ، 1993م.

77. المنزري، عبد العظيم عبد القوي ت: 656هـ، الترغيب والترهيب، تحقيق: إبراهيم شمس الدين، بيروت، دار الكتب العلمية، 4 جزء، 1417هـ.
78. الناصف، منصور علي، التاج الجامع للأصول، بيروت، دن. ط4، 1395هـ/ 1975م.
79. الندوي، أبي الحسن علي، ماذا خسر العالم بانحطاط المسلمين، بيروت، دار الكتاب العربي، ط6، 1385هـ/ 1965م.
80. نور الدين عتر، ماذا عن المرأة، دمشق، دار الفكر، ط4، 1402هـ/ 1981م.
81. النيسابوري، أبو الحسين، مسلم بن الحجاج تـ: 261هـ، صحيح مسلم، تحقيق: محمد فؤاد عبدالباقى، بيروت، دار الكتاب العربي، 5 أجزاء، دت.
82. هـ.ج.ولز، معالم تاريخ الإنسانية، القاهرة، دار الكتب، ط3، 3 مجلدات، 1972م، ترجمة عبد العزيز جاويد.
83. الهاشمي، رضا جواد، نظام العائلة في العهد البابلي القديم، بغداد، مكتبة الأندلس، 1971م.
84. هيني هارولد هانسن، حياة المرأة للكردية، بغداد، مطبعة المجمع العلمي العراقي، 1984م. للترجمة من الإنكليزية إلى الكردية (عزيز كه ردي).
85. الوافي، علي عبد الواحد، للمرأة في الإسلام، القاهرة، دار للنهضة مصر، ط2، 1979م.
86. ول ديورانت، قصة الحضارات، تقديم (محي الدين صابر). بيروت، دار الجيل، 42 جزء، 1971م، ترجمة زكي نجيب محمود.

نافرته له میژوودا

المرأة في التاريخ

له م په پاره شو بابه تانه بخوینه وه:

- 1- نافرته له ټایني زه راده شتی دا
- 2- نافرته له سرده می بابلی دا
- 3- نافرته له ټاین ونه ته وه و کومه لکه کانی تری پیش نیسلامدا
- 4- نافرته له سده کانی ناوه پاست له نه وریادا
- 5- نافرته له نیسلامدا
- 6- نافرته وشو پشی پیشه سازی
- 7- سره لدانی مافی نافرته
- 8- نافرته ونازادی

ناوېړوك

- 6 پېښه شه
- 7 سوپاس وپېژانين
- 9 پېښه كې
- 13 به شه كاني هم په راوه
- 15 به شي په كم: نافرمت له ثانيي زه راده شتي و شارستانيه تي بابلي دا
- 17 باسي په كم: ثانيي زه راده شتي
- 17 به ندي په كم: كه ساپه تي وسهرده مي دهر كه وتني وكتي به كې
- 17 بېرگي په كم: زه راده شت كي؟
- 18 بېرگي نووهم: نو سهرده مي كه زه راده شت تيايدا ژياوه
- 19 بېرگي ستيه م: كتيبي زه راده شت و به لگه كاني پيغه مبريتي زه راده شت
- 21 بېرگي چواره م: زه راده شت و ناگر پرستي
- 23 به ندي نووهم: ثانيي زه راده شت
- 23 بېرگي په كم: خوړمو شت له ثانيي زه راده شت
- 24 بېرگي نووهم: نافرمت له ثانيي زه راده شتي
- 30 بېرگي هواته م: سزاكان
- 32 به ندي ستيه م: بېرگي مانوي ومزده كي
- 32 بېرگي په كم: بېرگي مانوي
- 33 بېرگي نووهم: بېرگي مزده كي
- 37 باسي نووهم: نافرمت له شارستانيه تي بابلي دا
- 39 به ندي په كم: په يوه ندي خيژانداري
- 39 بېرگي په كم: هاوسه ريتي
- 40 بېرگي نووهم: هاريي
- 38 بېرگي ستيه م: نياري هاوسه ريتي
- 41 بېرگي چواره م: هاري بېرني كه نيزه
- 41 به ندي نووهم: سزاكان
- 43 به شي نووهم: نافرمت له ناين وكرمه لگه كاني تري پيش ئيسلامدا
- 45 به ندي په كم: نافرمت له ثانيي په هودي
- 46 به ندي نووهم: نافرمت له تله لود
- 47 به ندي ستيه م: نافرمت له ثانيي مه سيجيدا

- 48 بەندى چوارەم: ئافرىتە لە ئىمپىراتورىيەتى پۇمانىدا
- 48 بەندى پىنچەم: ئافرىتە لە يۇنانى كۆندى
- 47 بەندى شەشەم: ئافرىتە لە ناو ھىندۇسىيەگان
- 50 بەندى حەوتەم: ئافرىتە لە ناو بوزىيەگاندا
- 50 بەندى ھەشتەم: ئافرىتە لە پىتساكانى ھىندىيەگاندا
- 51 بەشى سىيەم: ئافرىتە لە شارستانىيەتى پۇژناۋاي مەسىھىدا
- 53 بەندى يەكەم: ئافرىتە لە سەدەكانى ناوھپاست
- 53 بېگى يەكەم: پاي كەنىسەى كاپولىك
- 53 بېگى دووم: ئافرىتە لە فەرەنسا
- 55 بېگى سىيەم: ئافرىتە لە بەرىتانىا لە سەدى ئۆزىدەھەم
- 57 بەندى دووم: ئافرىتە وشۇرشى پىشەسازى
- 57 بېگى يەكەم: شۇرشى پىشەسازى لە فەرەنسا
- 58 بېگى دووم: شۇرشى پىشەسازى لە بەرىتانىا
- 58 بېگى سىيەم: لىنگدانەۋى باسەكە
- 61 بەندى سىيەم: دوست بوونى پىكخاۋەكانى ئافرىتان
- 64 بەندى چوارەم: ئافرىتانى پۇژناۋا چ سوۋىتىكان بەدەست ھىناۋە لەر بانگەۋازە؟
- 73 بەشى چوارەم: سەرھەلدانى كىشەى سەرىستى ئافرىتە لە جىھانى ئىسلامىدا
- 73 باسى يەكەم: مېژوۋى بانگەۋازى كىشەى ئافرىتە وولاتانى پۇژھەلاتى ناوھپاستدا
- 73 بەندى يەكەم: مېسر
- 73 بەندى دووم: توركىيا
- 73 بەندى سىيەم: ئىران
- 73 بەندى چوارەم: جەزائىر يۇگوسلاۋىيا
- 73 بەندى پىنچەم: عىراق
- 73 باسى دووم: ھۆيەكانى شىكىستى موسلمانان لە كىشەى ئافرىتان
- 74 باسى يەكەم: مېژوۋى بانگەۋازى كىشەى ئافرىتە لە وولاتانى پۇژھەلاتى ناوھپاستدا
- 76 بەندى يەكەم: مېسر
- 97 بەشى پىنچەم: ئافرىتە لە ئىسلامدا
- 99 دەۋازە:
- 103 باسى يەكەم: يەكسانى لە نىۋان ئافرىتە وپىياۋ لە مۇقايەتى ولە ئەرەك و پاداشتدا
- 105 بەندى يەكەم: يەكسانى لە نىۋان ئافرىتە وپىياۋ لە مۇقايەتىدا
- 105 بېگى يەكەم: واتاى زمانى: تساۋت الھور: يەكسانى لە كار، يەكسان كرا
- 105 بېگى دووم: يەكسانى لە مۇقايەتى

- 106 بهندی دووهم: په کسانو له نړک وپاداشت وسزا.
- 106 بېرگی په کهم: په کسانو له نړک وپاداشتدا.
- 109 بېرگی دووهم: په کسانو له سزاگان.
- 111 باسو دووهم: په کسانو له شیاوې.
- 113 بهندی په کهم: واتای شیاوې وشیاوې ثابوړی.
- 113 بېرگی په کهم: شیاوې له زمانه وه.
- 113 بېرگی دووهم: شیاوې له زار او وه.
- 114 بهندی دووهم: شیاوې ثابوړی.
- 114 بېرگی په کهم: شیاوې ثابوړی.
- 116 بېرگی دووهم: شیاوې ثابوړی.
- 119 بهندی سټیهم: شیاوې کومه لایه تی وختیزانداری.
- 119 بېرگی په کهم: شیاوې کومه لایه تی.
- 120 بېرگی دووهم: شیاوې ختیزانداری.
- 127 باسو سټیهم: مافی فټیریون وهندی مافی تر.
- 130 بېرگی دووهم: مافی بیروپا ده ربړین له کاروباری گشتی.
- 126 بېرگی دووهم: مافی بیروپا ده ربړین له کاروباری گشتی.
- 132 بهندی سټیهم: مافه کانی تری نافرمت.
- 132 بېرگی په کهم: تمه نی مندالی وپینگېشتن وشووکردن.
- 139 بېرگی دووهم: قوڼاغی نوای شووکردن - دلیکایه تی.
- 145 به شې شه شم: دوو بابو تی گرنگی په یوه ست به نازادی نافرمتانه وه.
- 147 باسو په کهم: خوډاپو شینی نافرمت.
- 163 سه رچا وه کان.
- 171 نافرمت له میژوودا.
- 172 ناوه پوک.

Printed by

المنشور للطباعة

DAR EL-MAREFAH

Publishing & Distribution

دار المعرفة

المنشور للطباعة

Tel: 034501 819010, Fax: 034514, Beirut, Lebanon

<http://www.dar-el-marefah.com>

Lebanon@dar-el-marefah.com

دانهر له چەند دیریکدا:

- له سالی 1959 له گوندی قورشاغلو/ دهشتی ههولیر له دایک بووه.

- له سالی 1976 له دواناوهندی ئازادی دهرجووه.

- له سالی 1982 له کۆلیژی پزشکی زانکوی موسڵ دهرجووه.

- له سالی 2003 له بهیروت له کۆلیژی ئیمام شهوزاعی بیوانامه ی ماستهری له لیکنه وهی ئیسلامی وهگرتهوه.

- له سالی 2008 له هه مان کۆلیژ بیوانامه ی دکتورای وهگرتهوه.

- له سالی 2008 ماستهری له تهنروستی کومه ل له کۆلیژی پزشکی/ زانکوی ههولیری پزشکی وهگرتهوه.

له په پاره کانی دانهر:

1- معجم أطباء محافظة أربيل 2004

2- المرأة الكردية ودورها في المجتمع الكردي 2004

3- ورزش وتهنروستی 2007

4- پیاوان وزنان له نیاوان جیاوازی ویه کسان 2009

5- تهنها بق ئافره تان 2009

6- شهو په پاره ی له بهر دهستتی به پیرتاندایه

تصویر ابو عبد الرحمن الكردي